

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου,
Ἐπισκόπου Σμύρνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

Εἰς πο οὐ λα α α α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε κ η η
η Δε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῆ δουλεία τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἡ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

‘Οτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

‘Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ’ ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

‘Ο κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

‘Εγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ’ αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ’ ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνης τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιμάσεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιμάσεν σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

ᾠχος πλάγιος τοῦ τετάρτου.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε

ε ι σ α κ ο υ ο υ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ

ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ ρ ι ε ε Κ υ

ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ε ι σ α

κ ο υ ο υ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ π ρ ο σ χ ε ς

τ η φ ω ω ν η τ η ς δ ε η σ ε ε ω ω ς

μ ο υ ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι μ ε π ρ ο ς σ ε ε

ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ε δ

Κ α τευ θυν θη τω η προ σευ χη η

μου ^β _κ ως θυ μι α α μα α ε νω πι

ι ι ο ο ο ον σου ^ν _δ ε παρ σις των

χει ει ρω ων μου θυ σι α ε ε σπε ρι ι

νη ^Δ _δ ει σα ακου σον μου Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ε δ

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι

τα χειλημου ^ν _δ

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λο
γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζεσθαι προ
φα σεις εν α μαρ τι αις ^ν _δ

Γ υν αν θρωποιςερ γα ζο με ε νοιςτην
α νο μι ι αν ^β _δ και ου μη συν δυ α
σω με τα των ε κλεκτων αυτων ^ν _δ

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και
ε λεγ ξει με ^β _λ ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου
μη λι πα να τω την κε φα λην μου ^ν _δ

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι ι αις αυ των ^Δ _δ κα τε

ποθησαν εχομενα πετρας οι κρι

ται αυτων ^υδ

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

ηδυνθησαν ^βλ ωσει παχος γης ερραγη

επιτης γης διεσκορπισθητα οστα

αυτων παρα τον αδην ^υδ

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου ^Δδ επισοι οι ηλπισαμη αν

τα νελης την ψυχην μου ^υδ

Φυλαξον με απο παγιιδος ης συ

νεστησαν το μοι ^βλ και απο σκανδαλων

των εργαζομένων την ανομιάν **ν**
δ

Π εσούνται εν αμφιβληστρο
αυ

ρ
δ
των οι αμαρτωλοι καταμονας ει

β
λ
ν
δ
μι εγω **λ** εως αν παρελθω **ν**
δ

Φ ωνη μου προς Κυριον εκεκρα

ξαφωνη μου προς Κυριον εδεη

ν
δ
θην **ν**
δ

Ε κχεω ενωπιον αυτου την

δεησιν μου την θλιψιν μου ενωπι

ν
δ
ον αυτου απαγγελω **ν**
δ

Ε ντω εκλειπειν εξεμου το πνευ

μαμου **β** και συ εγνωστας τριβουςμου **ν**

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ

ο μην **Δ** ε κρυψαν πα γι δαμοι **ν**

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και

ε πε βλεπον **β** και ουκ η ην ο ε πι

γι νωσκωνμε **ν**

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου **Δ**

και ουκ ε στιν ο εκ ζη τωων την ψυ χην

μου **ν**

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε

ει ει πα Συ ει η ελ πεις μου με ρις

μου ει εν γη ζων των **δ**

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα **δ**

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ

περ ε με **δ**

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

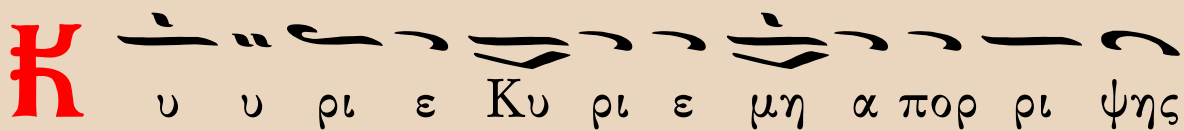
Ε σπε ρι νον υ υ μνον και λο γι κην

λα τρει αν σοι Χρι στε ε προσφερο μεν ο ο

τι ηυ δο κησαστου ε λε η σαι η μας

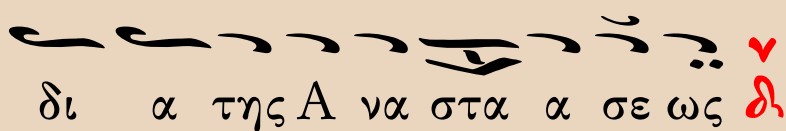
δι α της Α να στα α σε ε ως

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

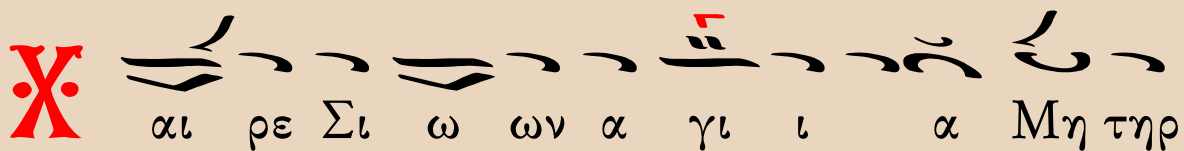
Κ υ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πο ρ ρι ψης

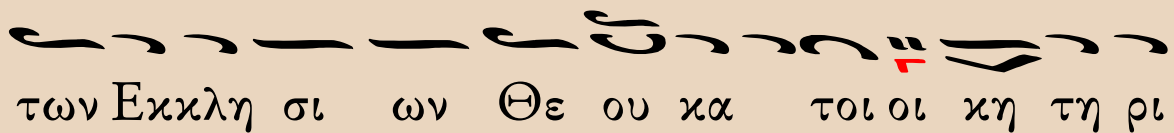
η μας α πο του ου προ σω που σου

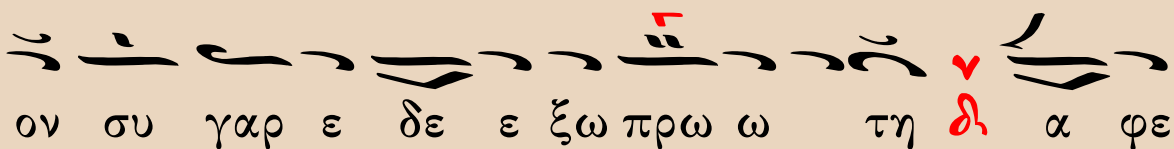
λα ευ δο κη σον του ε λε η σαι η μας

δι α της Α να στα α σε ως

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Χ αι ρε Σι ω ων α γι ι α Μη τηρ

των Εκκλη σι ων Θε ου κα τοι οι κη τη ρι

ον συ γαρ ε δε ε ξω πρω ω τη

σιν α μαρ τι ων δι α της Α να στα α

σε ε ως δ

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ο εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ

των αι ω νων γεν νη θεις δ επ ε σχα των

δε των χρο νων ο αυ τος εκ της Α πει ρο

γα μου σαρ κω θεις βου λη σει σταυ ρω σιν θα

να του υ πε μει νε δ και τον πα λαι νε

κρω θεν τα α αν θρω πον ε σω σε δι

α της ε αυ του ου Α να στα α σε ως δ

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς

ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοί ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Την εκ νε κρωνσου Α να στασιν δο ξο
λο γου ουμεν Χρι στε δι η ης η λευθε ρω
σας Α δα μι αι ον γε ε νος εκ της του
Α δου τυ ραν νι ι δος **δ** και ε δω
ρη σω τω κο σμωως Θε ος ζω ην αι ω
νι ον και το με γα ε ε λε ος **δ**

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ
ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δο ξα α σοι Χρι στε Σω τηρ Υι ε Θε
ου μο νο γε νες ο προ σπα γεις εν τω Σταυ
ρω και α να στας εκ τα α φουτρι η η

μερος δ

Ἰδιόμελα τῆς Εορτῆς. Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἄ ε ε γε ε ε Συ με ων τι να φερων

εν α αγ κα α λαις ε εν τω ω ω Να

ω ω α γα α αλ λη π τι νι κραζεις

και βο ο ας νυν η λευ θε ε ρω ω μαι

ει ει δον γαρ τον Σω τη η η ρα α

α μου ου τος ε στιν ο εκ Παρ θε ε ε

νου τε χθεις ου ου ου ου το ος ε ε

στιν ο εκ Θε ε ου ου ου ου Θε ε ος

Λο ο ο γος ο σαρκω θει ει εις

δι η μας και σωσας τον ανθρωω

πον αυ τον προσκυνη η η σωωω

μεν

Στίχ. "Οτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἄ ε ε χου ου ου Συ με ων ον υ

πο τον γνο ο φον Μωω ση η ης νο

μο ο θε τουου ουν τα προ ε ω

ρα εν Σι ι να βρεφος γε νο ο με ε νον

Νο ο μω υ πο τატ το ο ο με ε

ε νον π ου τος ε στιν ο δι α Νο ο μου

λα α λη η η σας π ου ου ου ου το ος ε

ε στιν ο εν Προ φη η η ται αις ρη

θεις π ο σαρ κω θει ει εις δι η μας ρρ

και σω σασ τον α αν θρωω πον αυ τον προ σκυ

νη η η σω ω ω μεν π

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δ ε ευ τε ε ε και η μεις α σμα

σιν ε εν θε ε οις Χρι ι στω ω ω συ

να αν τη θω ω ω μεν π και δε

ξω με θα α αυ τον ου το σω τη η

ρι ι ον Συ με ων ε ω ω ω ρα α

α κεν ου τος ε στιν ον ο Δαυ ιδ

κα τα αγ γε ε ελ λει ου ου ου ου το ος

ε ε στιν ο εν Προ φη η η η ταις

λα λη η η σας ο σαρ κω θει

ει εις δι η μας και Νο μω φθεγ γο ο

με ε νος αυ τον προ σκυ νη η η σω ω

ω μεν

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Π̣α.

Α ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι

υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε

ευ μα α α τι π ρ

Ε ρευ να α τε τα ας Γρα α α

φας π ρ κα θως ει πεν εν Ευ αγ γε ε

λι ι ι οισ Χρι ι στος ο ο Θε ο

ο ο ο ος η η η η μων π ρ εν αυ

ταις γαρ ευ ρι σκο ο με εν α αυ τον κ ρ

τι κτο με νον και σπαρ γα α νου ου ου

με ε ε ε νον κ ρ τι θη νου με νον και γα

λα κτο τρο ο φου με ε νον **Δ** πε ρι το μην

δε χο με ε νον και υ πο Συ με ε ω

ω ων βα α στα χθεε ε εν τα **π** ου

δο κη σει ου δε φαν τα α σι ι

ι ι α **κ** αλλ α λη η θει ει ει α τωω

κο ο ο σμω ω φα α α νε ε ε ε

εν τα **π** προς ο ον βο ο η η η

σωω ω ω μεν **κ** ο προ αι ω νων Θε ος

δο ο ξα α σοι **Δ**

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην

Ο Βασιλευστωνου ρα ανωων

δι αφι λαν θρω ω ω πι ι ι αν

επι της γης ω ω ω φθη και τοις ανθρω

ω ω ποι οις συ να νε ε ε στραα α

α φη εκ Παρθενου ου γαρ α α γνης

σαρκα προσ λα α α βο με ε νος και εκ

ταυ της προ ε ελ θων με τα της προσ λη η

η η ψε ε ε ε ως εις ε ε στιν Υι υι

ος δι πλουστη ην φυ υ υ σιν αλλ ου την

υ πο ο ο ο στα α α α σιν ρι δι ο
τε λει ον αυ τον Θε ε ον ρι και τε λει
ο ο ον ανθρωπων βι α λη θως κη
ρυ υ υ υτ το ο ο ον τες ρι ο μο
λο ο γου ου ου μεν Χριστον τον Θε ο ο ο ον
η η η η μων ρι ον ι κε τε ευ ε Μη
τηρ α νυ υ υ υμ φε ε ε ευ τε ρι ε
λε η θη η ναι τας ψυ χας η η μω ω ω
ων ρι

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,

οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν

ΕΥ ΠΡΕ ΠΕΙΑΝ Ε ΝΕ ΔΥ ΣΑ ΤΟ Ο Ο

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α νηλ θες ε πι Σταυ ρου Ι η σου ο
κα τα βας εξ ου ρα νου **Δ** ηλ θες ε πι θα
να τον η ζω η η η η α θα να τος **δ** προς
τους εν σκο τει το φως το α λη θι νον
προς τους πε στον τας η πα αν των Α να
στασις **Δ** ο φω τι σμος και ο Σω τη ηρ η
μων δο ο ξα σοι **δ**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Χ ρι στον δο ξο λο γη σω μεν τον α να

σαν τα εκ νεκρων **δ** ψυ χην και σω μα

γαρ α να λα βων τω πα θει απ αλ λη λων

δι ε τε με **β λ** της α χραν του μεν ψυ χης

εν Α δη κα τελ θου ουσης ον και αι ε σκυλευ

σε τα φω δε δι α φθο ραν ουκ οι δε το

α α γι ον σω μα **Δ δ** του Λυ τρω του ου

των ψυ χω ων ημων **δ**

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ψ αλ μοις και υ υ υμνοις **δ** δο ξο

λο γου ου μεν Χρι στε **Δ δ** την εκ νε κρων σου

Α ναστασιν **δ** δι ης η μα ας η λευ

θε ρωσας της τυ ραν νι ι δος του Α α δου

και ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι

ω νι ον και το με γα ε ε λε ος **δ**

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ω Δε σπο τα των α πα α αν των

α κα τα λη πτε ε Ποι η τα ου ρανου

και γης **δ** δι α Σταυρου πα θων ε μοι α

πα θει α αν ε πη γα σας **δ** τα φην δε κα

τα δε ξα μενος και α να στας εν δο ξη

— — — — — — — — — —
συν α νε στη σας τον Α δαμ χει ρι παν

— — — — — — — — — —
το δυ να α μω ^β ^λ Δο ξα τη ση η τρι η

— — — — — — — — — —
με ε ρω ε γερ σει ^Δ ^δ δι ης δε δω ρη

— — — — — — — — — —
σαι η μι εν την αι ω νι ον ζω ην και

— — — — — — — — — —
ι λα σμον α μαρ τι ων ως μονος ε ευ

— — — — —
σπλαγχνος ^ν ^δ

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος ^λ ^π ^α Πά.

^ρ
Α — — — — — — — — — —
ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι

— — — — — — — — — —
υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε

— — — — — — — — — —
ευ μα α α τι ^π ^α

^ρ
Κ — — — — — — — — — —
αι νυν και α ει και ιστους αι ω νας των

αι ω ω ω νων Α α α α μην π^α

Ο πα λαι ο ο ο ος η η με

ε ρων κ^α νη πι α α α σα ας σα αρ κι

υ πο Μη τρος Πα αρ θε ε ε νου Δ^α τω Ι

ε ρω προ σα α α α γε ε ε ε ται Δ^α

του οι κει ει ει ει ου ου νο ο ο

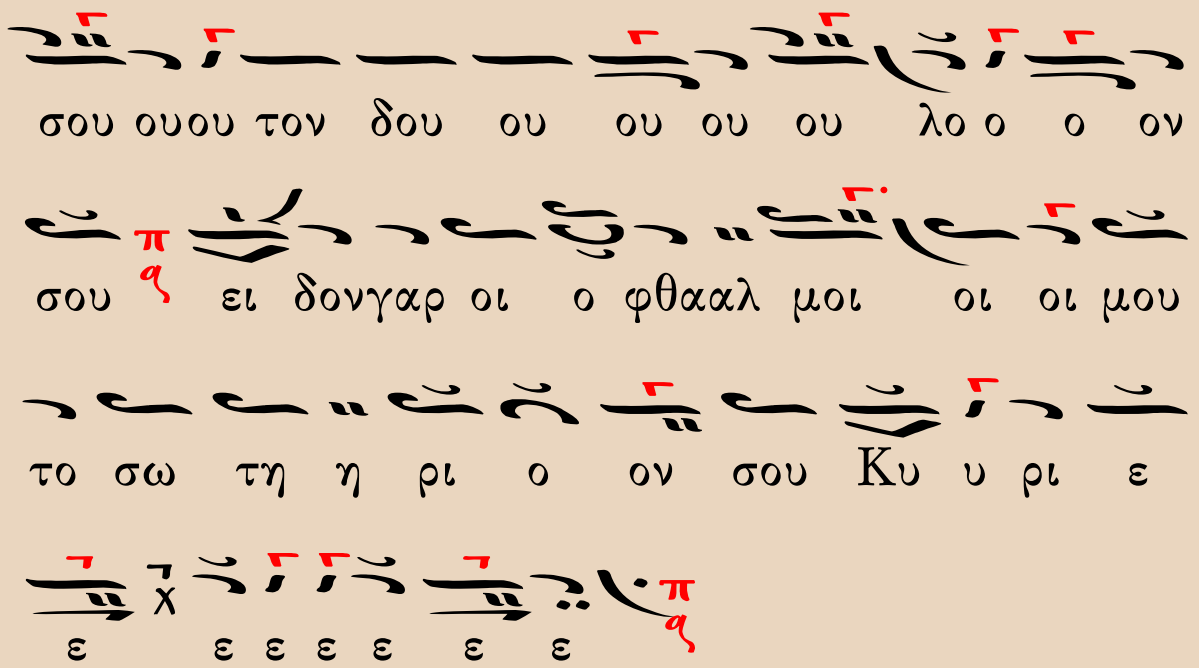
μου πλη η ρων το ο ε πα α α α αγ

γε ε ε ελ μα π^α ο ο ο ον Συ με ε

ων δε ξα με ε νος ε ε ε ε λε

ε ε ε γε κ^α νυν α πο λυ υ ει εις εν

ει ει ρη η η νη η Δ^α κα τα το ρη μα

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν

καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφήν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ δ̣ — Γα.

Ε ξ υ ψ ο υ ς κ α τ ἤ λ θ ε ς ὁ ε υ σ π λ α γ χ ν ο ς τ α φ ἠ ν κ α τ ε δ ε ξ ω τ ρ ι ι ἠ μ ε ε ρ ο ν ι ν α ἠ μ α ς ε λ ε υ θ ε ρ ω σ ῆ ς τ ω ν

παθων ^Δ η ζω η και η ανα στα σεις η

μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι ^Γ ^δ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.
Ἦχος α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος ᾠ Πά.

Χ αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το

κε Παρ θε ε νε ^Δ ^δ εκ σου γαρ α νε τει

λεν ο Η λι ος της δι και ο συ νης Χρι

στος ο Θε ος η μων φω τι ζωντουςεν σκο τει ^π ^α

ευφραιαινου και συΠρεσβυτα δι και ε

δε ξα α με νος εν αγ κα λαις τον ε λευ

θε ρω την των ψυχων η μων δ χα ρι ζο με

νον η μιν και την Α να α στα α σι ι ι

π
α
ιν

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Αναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορὸς.
ᾠδὴ α΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ καὶ πρύτανι, καὶ προμηθεῖ τοῦ
παντός, καὶ ἀγαθῷ μόνῳ, φυσικῶς ὑπάρχοντι, καὶ
ἐνιαίαν ἔχοντι, τῆς Θεότητος δόξαν, Θεῷ Μονάρχῃ
προσπίπτομεν, ὕμνον τὸν τρισάγιον ᾄδοντες.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥήσεις τὰς θείας καὶ χρησμούς, τοὺς ἄνωθεν
μεμυημένοι σαφῶς, θεαρχικὴν φύσιν, ἐνικὴν
δοξάζομεν, αἰδίον συνάναρχον, ἐν τρισὶ τοῖς
προσώποις, Πατρὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι,
δημιουργικὴν, παντοδύναμον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἱερομύστης Ἀβραάμ γενόμενος, ἱεροτύπως τὸ πρὶν,
τὸν Ποιητὴν πάντων, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισὶ
μὲν ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο χαίρων, τῶν δὲ τριῶν
ὑποστάσεων, κράτος ἐνιαῖον ἐγνώρισεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπειρογάμως τὸν Χριστὸν ἐκύησας, τὸν καθ' ἡμᾶς
δι' ἡμᾶς, εἰληφότα φύσιν, Πάναγνε καὶ ἄτρεπτον,
κατ' ἄμφω διαμείναντα, ὃν δυσώπει ἀπαύστως,
ἁμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι, καὶ τῶν πειρασμῶν

ἀπολύτρωσιν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεόν, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης, ἐπὶ
θρόνου Ἡσαΐας κατεΐδεν, ὑψηλοῦ καὶ Χερουβείμ,
καὶ Σεραφείμ δοξάζοντα, ἀκαταπαύστοις ὕμνοις,
μοναδικόν τρισυπόστατον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μόνον πατρόθεν ὡς ἐκ Νοῦ, γεγεννημένον τὸν
Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα προελθὸν ἀπορρήτως,
καταλλήλοις λογισμοῖς, καὶ γραφικοῖς διδάγμασι,
κατειληφότες ἓνα, Θεόν τρισήλιον σέβομεν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὁ ὢν ἀγέννητος Πατήρ, καὶ τῆς ἰδίας οὐσίας, τὸ
ἀπαύγασμα γεννήσας ἀρρέυστως, τὸν Υἱὸν φῶς ἐκ
φωτός, ἐκπορευτῶς προβάλλεται, συμφυῆς φῶς τὸ
Πνεῦμα, τὸ παντουργόν καὶ ὁμότιμον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ναὸς ἐδείχθης καθαρὸς, Παρθενομητορ Μαρία, τοῦ
τὰ πάντα πανσθενῶς καὶ πανσόφως, ὑποστήσαντος
Χριστοῦ, καὶ τάξαντος καὶ φέροντος, ὃν ἐξιλέωσαί
μοι, ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεσι.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ' . Τὸ προσταχθέν.

Τῆς τρισηλίου καὶ σεπτῆς τελεταρχίας, τὰς δυναστείας οἱ πιστοὶ νῦν εὐφημοῦμεν, ὅτι νεύματι μόνῳ τὸ πᾶν συνέστησε, τὰς ἄνω χοροστασίας Ἀγγελικὰς, τὰς κάτω Ἱεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τοῦ κραυγάζειν· τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἶ, Θεὲ Ὑπεράγαθε, δόξα, ὕμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν ἢ τετοκυῖα, ἀλλοιουμένην εἰς αἰὲ τῆ ἁμαρτία, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δολίου καὶ τῆ ῥαθυμίας, στερέωσον τὴν καρδίαν μου Ἀγαθή, πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖς σου, ὅπως καὶ γώ, εὐχαρίστως κραυγάζω σοι· Θεογεννητορ Μαριάμ, ἐλέησον τὴν ποιμνην σου,

Ὁ α' Χορός· ἦν ἐκθήσω Πανάμωμε.

ᾠδὴ δ' . Σὺ μου ἰσχύς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀνατολή, δικαιοσύνης φανείς Χριστός, τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαν διεσκέδασε, τὴν ἀφεγγῆ, νύκτα τῶν παθῶν, καὶ δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἐξανέτειλεν, ἀπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, τριλαμπῆ δὲ προσώποις· ὃν ὕμνοῦμεν αἰὲ καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σεραφικοῖς, στόμασι τὸν ἀνυμνούμενον, τοῖς

πηλίνοις, χεῖλεσι δοξάζομεν, μοναδικόν, καὶ τριαδικόν, Κύριον τῆς δόξης, τῇ φύσει καὶ ὑποστάσει, βοῶντες. Ὡ Παντάναξ, τοῖς σοῖς δούλοις παράσχου, τῶν ποικίλων πταισμάτων συγχώρησιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Συνεκτική, πάντων τῶν ὄντων ἄορατε, πανοικτίρμον, εὐσπλαγχνε φιλόανθρωπε, Τριάς σεπτὴ καὶ θεαρχικὴ, μή μου ἐπιλάθῃ, τοῦ σοῦ οἰκέτου τὸ σύνολον, μηδὲ διασκεδάσης, ἣν διέθου σοῖς δούλοις, διαθήκην δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὠραίαν σε, Πάναγνε μόνην εὐράμενος, ἐξ αἰῶνος, Λόγος ὁ προάναρχος, τὴν Ἰακώβ, Κόρη καλλονήν, καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνέπλασε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ὃν δυσώπει ἀπαύστως,

Ὁ β' Χορός· ἀπὸ πάσης ῥυσθῆναί με θλίψεως.

Ὠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Συναΐδια τρία, πρόσωπα δοξάζομεν, ἓνα δὲ Κύριον, σὲ τὴν θείαν φύσιν, διαιροῦντες ἀπλῶς καὶ συνάπτοντες, καὶ πιστῶς βοῶμεν. θεαρχικὴ Τριάς ἁγία, τοὺς σοὺς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁλοφύρομαι σφόδρα, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς
διανοίας μου, πῶς μὴ θέλων πάσχω, τὴν ἀβούλητον
ὄντως ἀλλοίωσιν· διὰ τοῦτο κράζω· Ζωαρχικὴ
Τριάς ἁγία, τῶν καλῶν ἐν τῇ στάσει με σύνταξον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νυσταγμῷ βαρυνθέντα, τῷ τῆς ἁμαρτίας με καὶ
συνωθούμενον, πρὸς θανάτου ὕπνον, ὡς
φιλόανθρωπος καὶ ὑπεράγαθος, καὶ παντελεῆμων,
θεαρχικὴ Τριάς ἁγία, κατοικτείρησον καὶ
διανάστησον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Μητροπάρθενε Κόρη, πάναγνε, πανάμωμε,
Θεοχαρίτῳτε, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν
σου καὶ Κύριον, ἐξιλέωσαί μοι, καὶ τῶν παθῶν καὶ
τῶν πταισμάτων,

Ὁ α' Χορός· τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

ᾠδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐπουρανίων Νοῶν, ταξιαρχίας μιμούμενοι,
μοναρχικὴ τοῦ παντός, Τριάς ὑπερούσιε, τρισαγίοις
ἄσμασι, σὲ δοξολογοῦμεν, τοῖς πηλίνοις ἡμῶν
στόμασι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν, τὸν ἄνθρωπον
διαπλάσαντα, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πᾶν, σοφῶς
ὑποστήσαντα, Θεὸν τρισυπόστατον, προσκυνῶ καὶ
σέβω, καὶ ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω σε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὁ παντοκράτωρ Θεός, καὶ μόνος ἀπεριόριστος,
ἐνοίκησον ἐν ἐμοί, δι' ἄφατον ἔλεος, τρισήλιε
Δέσποτα, καὶ καταύγασόν με, καὶ συνέτισον ὡς
εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, τοῦ ἀχωρήτου Πανάχραντε,
ναὸν καὶ τῆς αὐτοῦ, δεῖξον θείας χάριτος, Παναγία
Δέσποινα, ταῖς σαῖς ἱεσείαις, καὶ συντήρησον
ἀλώβητον.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Πατέρα ἀναρχον πιστοί, Υἱὸν συνἀναρχον, καὶ
Πνεῦμα θεῖον, ἀληθῶς ὑμνολογοῦμεν, ἀσυγχύτως,
ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως, Τριάδα ἀπλήν ἁγίαν
καὶ συμφυῆ, βοῶντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις. Ἅγιος εἶ,
Πάτερ Υἱὲ σὺν τῷ Πνεύματι, τῷ παναγίῳ καὶ
σεπτῷ, ἐλέησον οὓς ἐπλάσας, κατ' εἰκόνα σου
Δέσποτα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν
Ἄγνη καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου
κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως. Σῶσον
ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθή, καὶ
δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ
τῆς ἐτάσεως,

Ὁ β' Χορός· μὴ αἰσχυρθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ῥδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σοφία ἀρρήτῳ σου, καὶ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος,
δωρεὰν τὸν σὸν δοῦλον, ἠλεημένον ἀνάδειξόν με καὶ
νῦν, καθάπερ πάλαι καὶ ῥῦσαι κακώσεως, Τριάς
Μονὰς ὁ Θεός, ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ νοῦς ὁ ἀγέννητος, Πατὴρ καὶ Λόγος, ὁ γεννηθεὶς
ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, ἀκαταλήπτως
ἐκπορευτὸν πεφυκός, Θεὲ Μονάρχᾳ τρισήλιε ψάλλω
σοι. Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Νενέκρωμαι Πάναγνε, τῆς ἀμαρτίας πιὼν τὸ
φάρμακον, καὶ προστρέχω σοι πίστει, τῇ τετοκυία
τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν

δοῦλόν σου ζώωσον,

‘Ο α’ Χορός· καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν, λύτρωσαι
μόνη Ἀγνή.

Ῥδὴ η’. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τριλαμπές καὶ τρισήλιον,
καὶ μοναρχικόν, μονοκρατὲς ἀπλούστατον, Θεὸς
ἀκατάληπτος, καὶ μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὴν
σκοτεινήν, καὶ ζοφεράν μου καρδίαν, καταύγασον
καὶ δεῖξον, φωταυγῆ καὶ φωσφόρον, ὑμνεῖν σὲ καὶ
δοξάζειν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἱερωτάταις πτέρυξι, Σεραφεῖμ οἱ θειότατοι,
πρόσωπα καὶ πόδας, εὐλαβῶς καλύπτουσι, τὴν
δόξαν μὴ φέροντες, τοῦ ἀμηχάνου κάλλους σου,
ἀγαθαρχική, θεαρχικὴ Μοναρχία, Τριάς ὑπεραγία,
πλὴν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε, τολμῶμεν καὶ δοξάζειν,
πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Κυριαρχίαν ἀναρχον, πανσθενῆ καὶ πανάγαθον,
τελεταρχικὴν, ἀγαθουργόν ἀόριστον, αἰτίαν
ἀναίτιον, ποιητικὴν αἰδίον, προνοητικὴν, καὶ
σωστικὴν τῶν ἀπάντων, Μονάδα κατ’ οὐσίαν, καὶ
Τριάδα προσώποις, δοξάζω σε Θεέ μου, πιστῶς εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ σοῦ παρθενικῆς γεννήσεως, πανάχραντε Δέσποινα, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀπήλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς, καὶ ζοφεράς σκοτομήνης· διὸ καὶ νῦν με μᾶλλον, τῆς αὐτοῦ θεαρχίας,

Ὁ β' Χορός: καταύγασον ταῖς αἴγλαις, καὶ φρούρει τὸν σὸν δοῦλον.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν πάντων Βασιλίδα καὶ παντουργόν, ὑπεράρχιον φύσιν, ὑπέρχρονον ζωαρχικὴν, εὐσπλαγχνον φιλάνθρωπον ἀγαθὴν, ἐναρχικὴν Τριάδα σε, νῦν δοξολογοῦντες ἁμαρτιῶν, συγχώρησιν αἰτοῦμεν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν.

(δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ μία κυριότης καὶ τριλαμπής, ἐνικὴ θεαρχία τρισήλιε, τοὺς ὕμνητάς, πρόσδεξαι τοὺς σοὺς ἀγαθοπρεπῶς, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν δυσχερῶν, καὶ θᾶπτον τὴν εἰρήνην, παράσχου φιλανθρώπως, ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ τὴν ἔνωσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νηδὺν Χριστὲ Σωτὴρ μου παρθενικὴν, ἐνοικήσας ἐφάνης τῷ κόσμῳ σου, θεανδρικῶς, ἄτρεπτος ἀσύγχυτος ἀληθῶς, καὶ καθυπέσχου πάντοτε, μετὰ τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς· διὸ τῆς σὲ τεκούσης, πρεσβείαις τὴν εἰρήνην, πάσῃ τῇ ποιίμνῃ σου πρυτάνευσον.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ἀ ξι ον ε στιν ως α α λη
η η θω ω ω ως τη η ην υ υ
πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α
α α δα Ἀ ναρχον Πα τε ε ρα και
πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να
να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρισει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Β
α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε **Δ** α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος α'. Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος β'. Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ
ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ
σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν
ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν
καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος γ' Πά.

Χ α ι ρ ε κ ε χ α ρ ι τ ω μ ε ν η Θε ο το

κε Παρ θε ε νε **Δ** εκ σου γαρ α νε τει

λεν ο Η λι ος της δι και ο συ νης Χρι

στος ο Θε ος η μων φω τι ζωντους εν σκο τει **π**

ευ φραι αι νου και συ Πρεσβυ τα δι και ε **Δ**

δε ξα α με νος εν αγ κα λαις τον ε λευ

θε ρω την των ψυ χων η μων **Δ** χα ρι ζο με

νον η μιν και την Α να α στα α σι ι ι

π
ιν **α**

Και εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν

Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἦ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ἦ Χορός: Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ἦ Ἱερεύς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ — Γα.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν

η η μιν **Γ** δ̣ ευ λο γη με νος ο ε ερ

χο μενος **Δ** εν ο νο μα τι Κυ υ ρι ι ι

ου **Γ** δ̣

Ἐτερον, Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ — Γα.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν

η η μιν **Γ** δ̣ ευ λο γη με νος ο ερ χο

μενος ^Δ εν ο νο μα τι Κυ υ ρι ου ^Δ

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. Δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ^λ ^δ ^ε Γα.

Ε ξ υ ψους κα τη λ θε ες ο ο Ευ σπλααγ

χνος ^Δ τα φην κα τε δε ξω τρι ι η με ε

ρον ^Δ ι να η μας ε λευ θε ρω σης των

παθων ^Δ η ζω η και η ανα στα σεις η

μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι ^Γ ^δ

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Χαρ. Τσερκέζη.

ᾠχος ^α Πά.

Χ αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το

κε Παρ θε ε νε ^Δ ^δ εκ σου γαρ α νε τει

λεν ο Η λι ος της δι και ο συ νης Χρι

στος ο Θε ος η μων φω τι ζων τους εν σκο τει ^π ^α

ευφραιαινου και συΠρεσβυτα δι και ε
 δε ξα α μενος εν αγ καλαις τον ε λευ
 θερω την των ψυχων ημων δ χα ρι ζο με
 νον η μιν και την Α να α στα α σι ι ι
 ιν π ρ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἄνεστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτός, ταῖς γυναῖξιν ἐβόα· Παύσασθε τῶν δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· κράξατε ἄνυμνοῦσαι· Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὁσίαις προσέταξας γυναῖξί, κηρῦξαι τὴν ἔγερσιν, Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται· καὶ δρομαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ, ὁρῶν

κατεπλήττετο· ὅθεν καὶ κατεΐδε, τὰ ὀθόνια μόνα,
χωρὶς τοῦ θείου σώματος, ἐν αὐτῷ κατακείμενα· καὶ
πιστεύσας ἐβόησε· Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι
σώζεις ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν· τοῦ Πατρὸς γὰρ
ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

ᾠχος α΄. Αὐτόμελον.

Χορὸς Ἀγγελικός, ἐκπληττέσθω τὸ θαῦμα, βροτοὶ
δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακράζωμεν ὕμνον, ὀρῶντες τὴν
ἄφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι,
τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, γηραλέαι νῦν,
ἐναγκαλίζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλόνητον.

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἄνθρωποι τὸ μνημῆμά σου, Σωτὴρ ἐσφραγίσαντο,
Ἄγγελος τὸν λίθον, ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε.
Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ
αὗται εὐηγγελίσαντο, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών·
Ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ διελύθη τὰ
δεσμὰ τοῦ θανάτου. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς, αἱ γυναῖκες κομίσασαι, φωνῆς
ἀγγελικῆς, ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον· Παύσασθε τῶν
δακρύων, καὶ ἀντὶ λύπης χαρὰν κομίσασθε· κράξατε
ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ
εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ

τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος, ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀρῶν σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριά, κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ων σε

ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν

τα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου **κ**_α

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν **Δ**_δ ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε **κ**_α ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος **Δ**_δ προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις **κ**_α ι ι δε τε ε υ

ο υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε **κ**_α ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ

Α ι ι α αν πρω ω ι κ κ Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον Δ δ προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι κ κ α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε Δ δ θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε κ κ την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λοις ει ει ει πα τε Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ α α

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι Δ δ προς το μνη η μασου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το κ κ α α Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων Δ δ τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ων τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ε κ ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι κ

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ **Δ** κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος **κ** Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε **Δ**

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα **κ** ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας **κ** χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης δι ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε κ ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε

ος και α α ανθρωπος δι

Α λ λη η λου ι ι α α α κ Αλ

λη η λου ου ι α κ Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος δι

Α λ λη η λου ι ι α α α κ Αλ

λη η λου ου ι α κ Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος δι

Α λ λη η λου ι ι α α α κ α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α π χ
α

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α κ ρ
α

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ος π ρ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι ηὐλόγηταί σου...

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χῦμα)·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστάσσαι τῷ
μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν
ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου
δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· “Οτι ἀνέστη ὁ
Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου, ὁ ἐχθρός με πειράζει, ταῖς
ἡδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεποιθώς, ἐν σοὶ Κύριε,
τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γεννηθήτωσαν δὴ, πρὶν
ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστός,
αὐχένας αὐτῶν, τομῇ βασάνων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτός,
Θεὸς μέγας· σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ καὶ τῷ
Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἡ καρδία μου, τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω,
ταπεινοφρονοῦσα· μὴ ὑψωθεῖσα ἀποπέση, ἐκ σοῦ
Πανοικτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον, ὁ ἐσχηκῶς ἐλπίδα, οὐ δεῖσει τότε,
ὅτε πυρὶ τὰ πάντα, κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ προλέγει,
τερατουργεῖ ὑψιστα, ἐν τρισὶν ἓνα Θεὸν μέλπων· εἰ
γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες, κλῖνόν μοι τὸ οὔς
σου βοῶντι, καὶ κάθαρον πρὶν ἄρης με, ἀπὸ τῶν
ἐνθένδε.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν, δύνων πᾶς αὔθις
ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν
βεβιωμένων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, θεολογία μονὰς τρισαγία· ὁ Πατὴρ
γὰρ ἀναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως, καὶ τὸ
Πνεῦμα σύμμορφον, σύνθρονον, ἐκ Πατρὸς
συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ'.

Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἅμα; ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος, ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰωνίαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὃ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν, κελεύει μὴ δεῖν φροντίζειν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἐνοειδεῖ αἰτία, πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως· Θεὸς τοῦτο γὰρ ἐστι, Πατρί τε καὶ Υἱῷ, ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (Δίς)

Στίχ. Αἶνει, ἢ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιών,

ᾠδὴ β' Χορός· εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. ᾠδὴ α'.

ᾠδὴ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠδὴ ἤχος λ̣ π̣ δ̣ Νη. ε

Ἄ ρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ

θι σε τε ρα του ργου σα πο τε **Γ** δ̣ Μω σα ι

κη ρα α βδος σταυ ρο τυ πως πληξα σα
και δι ε λου σα θα λασσαν Ι στρα ηλ
δε φυ γα α δα πε ζον ο δι ι την δι
ε σωσεν α σματω Θε ω α να μελποντα

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν, ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξὶν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς

γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

**Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.
Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.**

Χέρσον ἄβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι· Ἥλιος ἐν νεφέλῃ γὰρ κούφη, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκηράτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰσχύσατε χεῖρες Συμεῶν, τῷ γήρα ἀνειμέναι, καὶ κνήμαι παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, αὐθυβόλως κινεῖσθε Χριστοῦ πρὸς ὑπαντήν. Χορείαν σὺν Ἄσωμάτοις στήσαντες, ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Συνέσει ταθέντες οὐρανοὶ εὐφράνθητε, ἀγάλλου δὲ ἡ

γῆ· ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης φοιτήσας,
Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ
προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ πάντων· ἐνδόξως γὰρ
δεδώξασται.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Γ
δὲ **Ο** στε ρε ω σας κα ταρ χας τους ου

ρα νους εν συ νε σει **Γ**
δὲ και την γην ε πι

υ δα των ε δρα σας **Δ**
α εν τη πε τρα με Χρι

στε της Εκκλησι ας στη ρι ξον **Γ**
δὲ ο τι ουκ

ε στι πλη ην σου α γι ος μο νε φι λανθρω

πε **Γ**
δὲ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας,
τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε
Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου
πέιρα, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς Ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβείμ καὶ Σεραφείμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ´. Ὁ Εἰρμός.

«Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.»

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ πρωτότοκος ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, πρωτότοκος νήπιος, Κόρης ἀφθόρου, τῷ Ἀδὰμ χεῖρας προτείνων ἐπέφανε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτη, πρωτόπλαστον ἔμπαλιν ἐπανορθώσων, Θεὸς Λόγος, νηπιάσας ἐπέφανε.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Γῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσασαν ταύτη, Θεότητος σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως νηπιάσας ἀνέδειξε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ᾠδὴ Χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον (χῦμα).

ᾠδὴν μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεῶν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς (ἄπαξ).

ᾠδὴ δ'· Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, πάλαι κατεῖδε Μωϋσῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε καὶ θυέλλῃ, νῦν δὲ Συμεῶν, τὸν σαρκωθέντα Θεόν, ἀτρέπτως δι' ἡμᾶς ἐνηγκαλίσατο, καὶ γεγηθῶς ἠπεύγετο τῶν τῆδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· διὸ ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ᾠδὴ Χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα).

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἤγειρας,
καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ
σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα
πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεια, καὶ νεκροὺς
ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις
συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ
Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα,
Σωτὴρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας
Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ
νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Στίχοι

Σμύρνης ὁ Ποιμὴν Βουκόλος θυηπόλος,
Ἄγρυπνός ἐστι, καὶ θανῶν, ποιμνῆς φύλαξ.
Ἄγλαὸν ἡλίοιο φάος λίπε Βουκόλος ἕκτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Ἐμέσῃ.

Στίχοι

Χριστὸς τέτρηται χεῖρας ἤλοις καὶ πόδας,
Ἰουλιανὸς προστίθησι καὶ κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων

Φαύστης, Εὐϊλασίου, καὶ Μαξίμου.

Στίχοι

Τρεῖς Μάρτυρες πάσχουσιν ἰχθύων πάθος,
Κοινῇ τυχόντες ὀργάνου τοῦ τηγάνου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμάς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠγῆ Γα.

ᾠδὴ Α'.

Χ

ερ σον α βυ υσ σο

το ο ο ο κο ον πε δον η η λι

ι ι ος ε ε πε πο ο λευ σε ε ε

πο ο ο ο τε ε ω σει τει χο ος

γα αρ ε πα α α α α γη ε

ε κα τε ε ε ε ε ρω ω θεν υ υ

υ υ δω ωρ λα ω πε ζο πον το ο

πο ρου ου ουουν τι και θε α ρε ε στω

ως με ελ πο ο ο ον τι ι Α σωμεν

τω ω ω ω Κυ υ ρι ι ι ω

Ὁ β' χορός:

εν δο ο ξως γαρ δε ε

δο ο ο ο ο ο ξα α α α

σται αι αι **Γ**
99

Ὠδὴ Γ':

Γ ο στε ε ε ρε ε ε ε ε

ω ω μα α α α α των ε ε πι ι

σοι πε ε ε ε ποι οι θο ο ο τω ων **π**
9

♀ στε ρε ε ε ε ω ω ω σο ον Κυ υ

ρι ι ε ε ε τη ην Ε εκ κλη σι ι

ι ι α αν **π** η η η ην ε ε κτη
9

η η σω **κ** τω ω τι μι ι ι ι ω σου ου
9

αι αι αι αι αι αι μα α α α

τι ι ι Γ
99

Ὠδὴ Δ'.

κα α λυ ψε ε ε εν

ου ου ρα νου ου ους η α α ρε ε

ε τη η σου ου Χρι ι ι στε ε ε

της κι βω του γαρ προ ε ε ελ θων του ου

ου ου ου α α α γι ι α α σμα

το ο ο ος σου ου της α φθο ο ο ρου ου

Μη η τρο ο ος εν τω ω να ω ω της

δο ο ο ξη η η ης σου ου ω ω φθη

η ης ω ως βρε ε ε φος α αγ κα

λο ο φο ο ρου ου ου με ε ε ε νο ος

και ε πλη ρω ω ω θη τα α πα α αν

τα α της σης αι αι νε ε ε ε ε

ε σε ε ε ε ω ω ως

Ὠδὴ Ε΄.

Ω

ς ει δε εν Η η σα

ι ι ι ι ας συ υμ βο ο λι ι

ι κω ω ως εν θρο νω ε ε ε πηρ

με ε ε ε ε νω ω Θε ε ε ον υπ

αγ γε λωων δο ο ο ξης δο ο ο ο ρυ υ

φο ρου ου ου με ε ε ε ε νο ον

Ω τα α α α α α α λα ας ε

βο ο ο ο ο α α ε ε ε

γω ω προ γαρ ει ει ει δο ον σω ω

μαα του με νο ο ον Θε ε ε ο ον

φω το ο ος α α α νε ε ε σπε

ε ε ε ε ε ρου και ει ρη η νης

δε ε σπο ο ο ο ο ο ζο ο ο ον

τα α τα

Ωδὴ 5'. βο ο ο ο η η σε ε

ε σοι οι ι δω ω ω ων ο ο πρε ε

ε σβυ υς τοις ο φθαλ μοι οι οισ το ο σω

τη η η ρι ι ι ι ο ον ο ο λα

οι οι οι οισ ε ε πε ε ε στη Εκ

Θε ου Χρι στε συ υ υ υ υ Θε ος μου

ου Γ
99

Ὠδὴ Ζ'. ε το ον εν πυ ρι δρο

σι ι σα αν τα παι αι δας θε ο ο

λο ο γη η η σα α αν τα ας και

Παρ θε νω ω α κη ρα α α α τω

ε νοι κη η σα αν τα Θε ο ο ον

Λο ο ο ο ο γο ον υ μνου ου

ου με εν ευ σε βως με ε ε λω

ω δου ου ουν τε ες Ευ λο γη το ο ος

ο Θε ο ο ος ο των πα τε ε ε ε

ρωων ηημων 99

Ὠδὴ Η'. **Α** χ̣ ι νου μεν ευ λο χ̣ γου μεν ♀

και προ σκυ νου ου ου με εν το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ο ον π 9

Α στε εκτω πυ ρι ι ι ι ε ε ♂

νω θε ε εν τες κ 9 οι οι θε ο σε ♀

βει ει ει α προ ο ε ε στω ω ω

τε ες νε ε α νι ι ι ι αι αι π 9

τη φλο γι ι δε μη η λω ω βη ♂

θε ε εν τες κ 9 θει ει ον υ υ μνοον ε

ε ε με ε ελ πο ον π 9 Ευ λο γει τε

πα α αν τα τα ε ε εργα τον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ο ον π και υ περ υ ψου

ου ου τε εις παν τα ας τους αι αι ω ω ω

ω ω ω ω να α α ας

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

ᾠδὴ Α΄. **Χ** ερ σον α βυσ σο τον κ

πε δον η λι ος ε πε πο λευ σε πο τε π

ω σει τειχος γαρ ε πα γη ε κα τε ε κ

ρω θεν υ υ δωρ λα ω πε ζο πον το πο π

ρουν τι και θε α ρε στως μελ πον τι κ

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ
Ὁ β' χορός.

ἐν δοξῶσιν γὰρ δὲ δοξάσται

Ὡιδὴ Γ'. Ἄστερεώματα

ἐπισοίπει ποίθη οὐρανῶν

ρεῶσόν Κυρίε τήν Ἐκκλησίαν

ἣν ἐκτησώτω τιμίῳ σου αἶ

μα αἰ τι

Ὡιδὴ Δ'. Καταλύσεν οὐρανούς

ἣν ἠρετή σου Χριστέ τῆς κιβω

τοῦ γάρ προελθῶν τοῦ ἀγιασματοῦ σου

τῆς ἀφθοόρου Μητροῦ ἐν τῷ να

ω της δοξης σου ω φθηςως βρε ε φος ^κ_α

αγ καλο φορου με ε νος ^π_α και ε πληρω

θη τα παντα της σης αι νε ε σε ε ως ^Γ_{αα}

Ωιδή Ε'. ^Ω ς ει δεν Η σα ι ας συμ

βο λι κως ^κ_α εν θρονω ε πηρ με νω Θε

ον υπ αγ γε λων δο ξης δο ρυ φο ρου με ε νον

Ω τα λας ε βο α ε γω ^κ_α προ γαρ ει

ει δον σω μα του μενον Θε ον ^π_α φω τος α α νε

σπε ρου και ει ρη νης δε σπο ο ζο ον ^Γ_α

τα ^Γ_{αα}

Ωιδή ΣΤ'. ^Θ βο η σε ε ε σοι ^π_α

ι δων ο πρε ε εσβυστοις ο φθαλ μοι οις

το σω τη ρι ι ον **π** ο λα οις ε πε στη

Εκ Θε ου Χρι στε συ υ Θε ος μου **Γ**

Ωιδή Ζ'. **Σ** ε τον εν πυ ρι δρο σι

σαν τα **κ** παι δας θε ο λο γη σα αν τας και

Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη σαν τα

Θε ον Λο ο γον υ μνουουμεν **π** ευ σε βως

με λω δου ου ουντες **π** Ευ λο γη τος ο

Θε ος ο των πα τε ε ρων η μων **Γ**

Ωιδή Η'. **Α** ι νου μεν ευ λο γου μεν και

προ σκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ι ον **π**

Ἀ στε κτω πυ ρι ι ε νω θεν τες ^κα

οι θε ο σε βει α προ ε στω τες νε α

νι ι αι ^πα τη φλο γι δε μη η λω βη θεν

τες ^κα θει ον υμνον ε με ελπον ^πα Ευ λο γει

τε παν τα α τα ερ γα τον Κυ ρι ον και υ πε

ρυ ψου ου ου τε εις παν τας τους αι ω ω

να α α ας ^Γαα

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^ο Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον ^δις (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἄ ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι
ο ο ον **Δ**

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἦ α' Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ
ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦ Ν' Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦ Αρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦ Ηχος **Δι.**

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Ε οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου **Δ** και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε **β**

Γ δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου **β**

Γ δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι ας σου ε δη λω σας μοι **β** **Χ**

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

Γ δου ου γα αρ **Δ** εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην **Δ** και εν α μαρ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

I δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι

P αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευφροσυνην αγαλλιασονται

οστε ατεταπεινωμενα

Αποστρεψον το προσωπον σου α

ποτων αμαρτιων μου και πασαστας

ανομιας μου εξαλειψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι

ο Θεος και πνευμα ευθες εγκαινισον

εν τοις εγκαιτοις μου

Μη απορριψης με απο του προσω

που σου και το Πνευμα σου το Αγι

ον μη αντανελησαπ εμου

Α ποδοςμοιτην α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ουσου **Δ** και πνευματι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με **β**

Α ι δα ξω α νο μουστας ο δουςσου **Δ**

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι **β**

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος **Δ** ο

Θε ος της σω τη ρι αςμου **Δ** α γαλ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου **β**

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α ναγ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου

δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα

Το τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους και

ε λε η σονμε ο Θε ος

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

ᾠχος Δι.

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι

Ταιστων Α πο στο ο λων πρε σβειαις ε ε λε

ὕψις ἡ μων ἑξαλειψον τα πληθητων ε μω

ων εγκληματων

Και νυν και αι και εις τους αι ω

ναςτων αι ω νων α μην

Ταις της Θεο το οκουπρεσβειαις ε ε

λε η μων ἑξαλειψον τα πλη ηθη των

ε μων εγκληματων

^χ**Θ**λε η σον με ο Θεος κα τα

το με γα ε λε ος σου και τα τα το

πληθος των οικτιρων σου ^χ ε ξαλειψον το

α νο ομημα μου

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

ο ο ο ος

Ἔτερα, ἄργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Α ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταις των

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πληθη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταις της Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μα α α των **Χ**

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον το

α νο ο μη η μα α μου

Α να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φουου κα α θω ωςπρο ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠή Γα.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου.

Την Τιμιωτεραν των Χερουβιμ

και ενδοξοτεραν ασυγκρι ι τωστων

Σε ρα α φιμ π την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο γον τε κου ου σαν π την ον τως Θε ο

το κονσε με γα λυ υ νο ο μεν Γ

Στίχ. β'. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

π ην τι μι ω τε ε ε ε ραν των

Χε ε ρου ου ου βιμ ^κ και εν δο ξο

τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι τωως των

Σε ε ρα α α α φι ιμ ^π την α δι

α φθο ο ο ο ρως ^κ Θε ον Λο γον τε

κουου ου σα αν ^π τη ην ον τωως Θε ο

το κον σε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο

μεν ^Γ

ᾠδὴ θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Θ ε ο το ο ο κε η η η

η η η ε ελ πι ι ι ι ι ις

πα αν των τω ω ω ωων Χρι στι ι ι

α α νων σκε πε φρου ου ου ρει ει

φου υ υ υ υ υ λα ατ τε ε ε

ε ε ε του ους ελ πι ι ι ι ι ζον

τα α ας ει εις σε

Γ ν νο ο μου σκι α α και γρα αμ

μα α τι ι ι ι τυ υ υ πον κα τι ι ι

δω ω μεν οι οι οι πι ι ι ι στοι οι

πα αν α αρ σεν το την μη τρα αν δι ι α

νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο

ον Θε ε ε ε ω ω δι ο ο πρω

το ο ο ο το ο κον Λο ο ο ο γον

Πα τρος α α α να αρ χου ου Υι ι

ι ο ο ον κ πρω το το κου με νο ον

Μη η η τρι α α α α πει ει ρα

α αν δρω ω με γα α λυ υ υ υ

υ νο ο ο με ε ε εν γ γ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

Θ ε ο το κε η η ελ πι ις πα αν

των τω ων Χρι στι ι α α νων γ σκε πε

φρου ρει φυ υ λατ τε ε του ους ελ πι ι

ζον τα ας εις σε γ γ

Ε ν νο ο μου σκι α και γραμ μα

τι τυ υ πον κα τι ι δω μεν οι πι ι στοι ^π
 παν αρ σεν το την μη τρανδι α νοι γο ον
 α γι ον Θεω ^π δι ο πρω το ο το κον Λο
 γον Πα τρος α να αρχου Υι ον ^κ πρω το
 το κου με νον Μη τρι ^κ α πει ραν δρω με
 γα λυ νο με ε ε εν ^γ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Ἦχος β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
 Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
 ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ια΄.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν, τρὶς τῷ Πέτρῳ· Φιλεῖς με;
πυθόμενος ὁ Κύριος, τῶν ἰδίων προβάτων,
προβάλλεται ποιμενάρχην· ὃς ἰδὼν, ὃν ἠγάπα, ὁ
Ἰησοῦς ἐπόμενον, ἤρετο τὸν Δεσπότην· Οὗτος δὲ τίς;
Ἐὰν θέλω, ἔφησε, μένειν τοῦτον, ἕως καὶ πάλιν
ἔρχομαι, τί πρὸς σὲ φίλε Πέτρε;

Τῆς Ἑορτῆς. Αὐτόμελον.

Ἦχος γ΄.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ παραστάς ὁ Πρεσβύτες,
ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην,
κραυγάζων· Νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς
ἀπόλυσον, ὡς εἴρηκας ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς
ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ
σωτηρίαν.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος πρῶτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον δ̣ Αι νει τε

τον Κυ ρι ον εκ των ου ου ρα α νων αι

νει ει τε α αυ το ον εν τοις υ υ υ

ψι ι ι ι στοις **δ** Σοι οι πρε πει υμνοστω ω

ω ω Θε ε ε ε ω **δ**

Α ι νει τε α αυ τον πα αντες οι αγ γε

λοι οι οι οι α α α αυ του **δ** αι νει ει

ει τε α αυ τον πα ασαι αι δυ να α α

μεις α αυ του **Δ** **δ** Σοι πρε πει υμνοστω ω ω ω

Θε ε ε ε ω **δ**

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

ᾠχος ۞ Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρχι ι ι ι ι ι ι αρχι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

α α α α α α α α α η η η μω

ω ω ζω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Ky υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Ky υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

ιε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

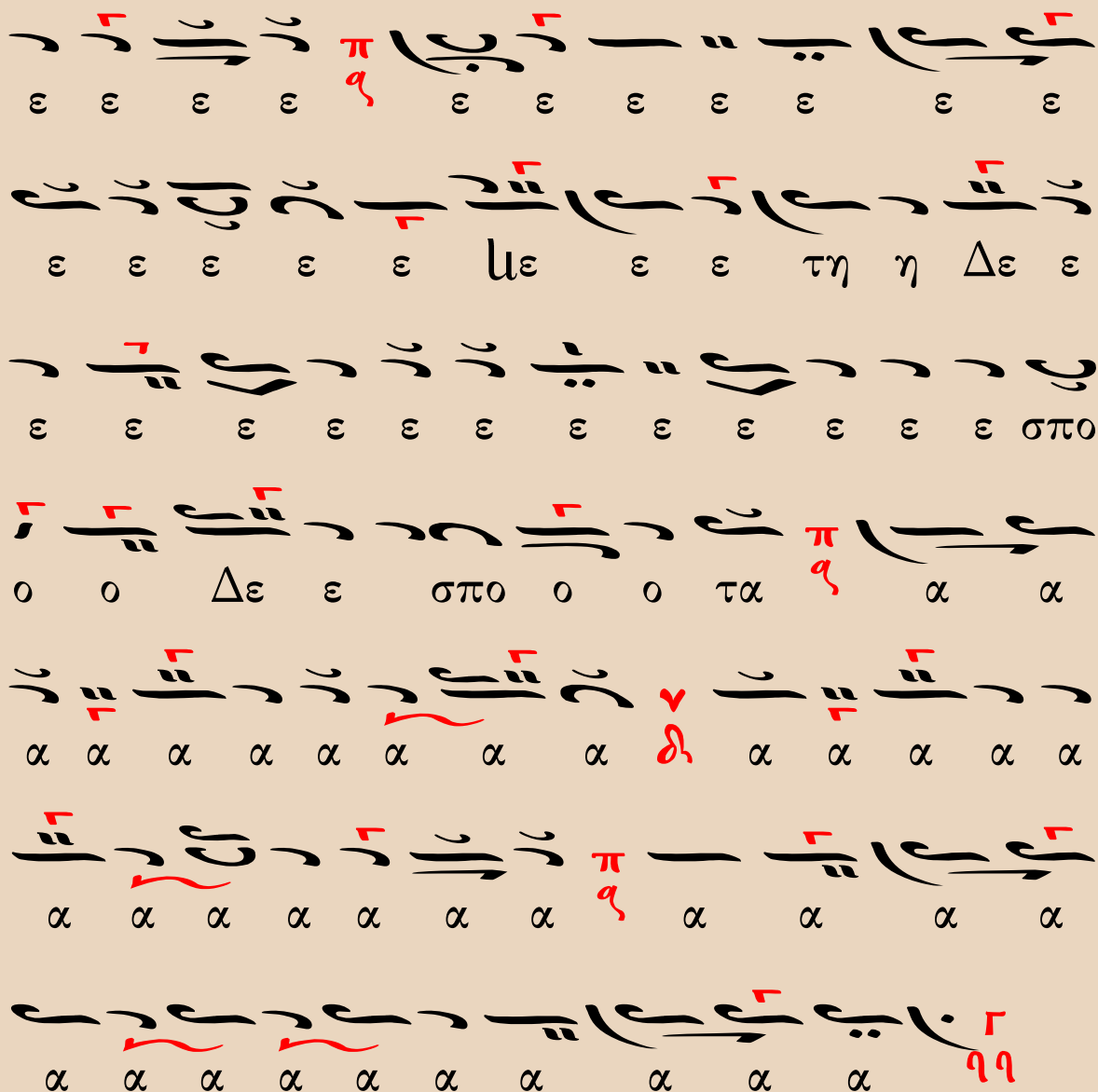
ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

ρα α α α α α α ε ε ιε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὄσιοις αὐτοῦ.

Κ υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ω

πα ρε στης υ πο Πι λα του κρι νο με νος

αλλ ουκ α πε λει φθης του θρο ο νου τω

Πα τρι συγ κα α θε ζο με νος και α

να στα ας εκ νε κρων τον κο σμον η

λευ θε ρω σας εκ της δου λει ας του αλ λο

τρι ου ως οι κτιρ μων και Φι λα ανθρω

πος

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κ υ υ ρι ε ει και ως νε κρον εν

μνη μει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν

το **δ** αλλως βασιλευπνουντα στρα

τι ωται σεεεφυλαττον **δ** και ως

ζωης θησαυρον **δ** σφραγιδιεσφρα

γισαντο **β** αλλα ανεστη και παρε

σχεσ αφθαρσι ανταιψυχαι αις ημων **δ**

Στίχ. Αινεΐτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεΐτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Κ υυριεοοπλονκατατουδι

αβολουτον Σταυρον σου ηημιν δεδω

κας **δ** φριττει γαρ και τρεμει μη φερων

καθοραν αυτου την δυναμιν **δ** οο

τι νε κρους α νι στα **Δ** και θα να τον

κα τηρ γη σε **β λ** δι α του το προ σκυ νου

μεν **Δ** την τα φησουκαιτην Ε ε γερσιν **ν**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ο Αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την

Α ναστα σιν κη ρυ ξας **Δ** τους μεν φυ λα

κας ε φο βη σε **β λ** τα δε Γυ ναι α ε φω ω

νη σε λε γων **ν** Τι ζη τει τε τονζων τα με

τα των νε κρων **Δ** α νε στη Θε ος ων καιτη

οι κου με νη ζω η ην ε δω ρη η σα

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φιλάνθρωπος, τῷ ναῶ νῦν προσάγεται, καὶ τοῦτον εἰσδέχεται, γηραιαῖς ἀγκάλαις, Συμεὼν ὁ πρέσβυς· Νῦν ἀπολύεις με βοῶν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα· κατεῖδον γὰρ σε σήμερον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοιμάσας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, ἔθνῶν ἐπέφανας Κύριε, ἐπὶ κούφης καθήμενος, νεφέλης ὁ Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀποπληρῶν καὶ τὴν ἀρχήν, καθυποφαίνων τῆς νέας χάριτος· διὸ σε θεασάμενος, ὁ Συμεὼν ἀνεκραύγαζεν· Ἐκ φθορᾶς με

ἀπόλυσον, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Κόλπων τοῦ γεννήτορος, μὴ χωρισθεῖς τῇ Θεότητι, σαρκωθεῖς ὡς εὐδόκησας, ἀγκάλαις κρατούμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν ἐπεδόθης, τοῦ θεοδόχου Συμεών, ὃ τῇ χειρὶ σου κρατῶν τὰ σύμπαντα· διὸ νῦν ἀπολύεις με, περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἐν εἰρήνῃ τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε Δέσποτα.

Ἑωθινὸν ΙΑ΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι **δ̣**

Φ α νε ρων σε α αυ τον τοις Μα θη

ταιαις σου Σω ω τηρ **δ̣** με τα τη ην Α

να α α στα α α α σιν **δ̣** Σι μω

νι ι ι δε δω ω καστην των προ βα α τω

ων νο ο μην β εεις α γα πης α α αν

τε κτι ι σιν β ε την του ποι με νειν φρο ον τι

ι ι δα α αι αι αι των δ Δι ο

και ε λε ε γες ει φι ι λει εις με ε Πε ε

ε τρεποι μαι νε τα α α αρ νι α α μου

ποι μαι αι νε ε τα προ βα α α τα

α α α μου δ Ο δε ευ θε ως εν δει

κνυ υ με νο ος το ο φι λο ο ο

στο ο ο ρ γον δ πε ρι του αλ λου Μαθη

του ε πυ υν θα α α α νε ε ε ε το

Ω ωνταις πρε σβειει αις Χρι ι στε δ την ποι

μνηνσου δι α φυ λα ατ τε εκ λυ υ κωνλυ

μαινο με ε ε νω ων α α αυ την δ

Ἔτερον Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

(Νη)

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι υι υι ω

ω β λ και α γι ω Πνε ε ε ε ευ μα α

α α ρα α α τι δ

Φ α νε ρω ω ων σε αυ τον τοι οις

Μα α θη η η ται αι αι αι αι αι σσουου Σω ω

(Δι)

ω ω ω τη η ρη η η η η η ρ δ

με τα την Α να α α α στα α α α σιν

(Γα)

σι μω ω νι ι ι ι ι δε ε ε

ε ε δω ω ω ω δε δω ω κα α ρα

α α ας την των προ βα α α α

(Nη)

τω ω ω ω ω ω ω ω ω ων νο

(Μαζι)

(Γα)

(Δι)

ο ο ο μη η ρη η η η ην εις

(Nη)

α γα α α α πηην α α α αν τε ε

εκ τη η η σι ιν την του ποι με ε ε

ε ε νει ει ει εν φρο ο ο ον τι ι ι

ι ι δα α α α α αι των δι ο και

αι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε

ε ε ε ε ε ε ε δι ο και ε

ε ε ε ε ε ε λε ε ε και ε λε γε

ε υε ε ε ε ες ει ει ει ει ει

ει ει ει φι λει ει ει ει ρει ει ει ει
(Πα)

ει ει ει φι λει εις με ε Πε ε ε

ε ε ε ε τρε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε Πε τρε ποι οι χοι οι οι οι οι ροι οι οι

με ε ε ε ε ε ε ε ποι οι οι

μαι αι νε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε
(Nη)

τα α Α α α α α α α α α

α α α α αρ νι ι ι ι ρι ι

ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι
(Μαζι) (Nη)

ι α α α α α ρα α τα Αρ νι

(Μαζι)

ι ι α μου ου ρου ου ου ου ου ποι οι

(Δι)

(Νη)

οι οι οι οι μαι αι αι αι ποι οι μαι αι νε

τα προ βα τα α α α α α ρα α α μου

(Δι)

ο δε ευ θε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ω ω ω ως

(Νη)

εν δει κνυ με ε νος το ο ο φι ι ι ι

λο το φι λο στο ο ορ γο ον πε ρι του

αλ λου Μαθη του ε πην θα α α α νε

(Γα)

ε ε ε το ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ων ταις πρε

σβει ει ει ει αι αι αι αι αι αι αι αι αι

(Nη)

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αις Χρι ι ι ι ι ι ι ταις πρε σβει

ει αι αι αι αι αι αι αις Χρι ι ι ι ι

ι ι στε ε ε ε ε ε ε ε τη

(IIα)

η η η ην ποι οι μνη η η η η την

ποι οι μνην σου ου ου ου ου χου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

(Nη)

ου ου ου ε ε ε ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

(Δι)

ου ου ου ου δι α φυ υ υ λατ τε ε

ε ε ε ε ε ε εκ λυ υ υ υ υ

υ εκ λυ υ υ υ υ κω ων ^(Nη) λυ μαι αι

νο ο ο με ε ε ε ε νο ο ο ον αυ τη

η η ην δ

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται **β**

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν **β** δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν **Δ** ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι **Δ**

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης

ει ρη νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α **δ**

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν **υ**
δλ

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε Πα τερ παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι

ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε και Α

γι ον Πνευ μα **υ**
δλ

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων

την α μαρ τι ι αν του κο σμου ε λε

η σον η μας ο αι αιρωντας α μαρ τι ι ας

του κο σμου **υ**
δ

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας **υ**
δ

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ου Πα τρος Α μην **υ**
δ

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω να και εις τον αι ω να του αι

ω νος **δ**

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυλαχ θη

ναι η μα ας **δ**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε

τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις

τους αι ω ω νας Α μην **δ**

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περηλ πι σα μεν ε πι σε **δ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα

σου

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο

ον με τα δι και ω μα ταςου

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

ει ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με

ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θεος μου **δ**

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο με θαφως **δ**

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε **δ** Α γι ος ο Θε ος α γι

ος ι σχυ ρος α γι ος α θα να τος ε λε

η σον η μας **δ**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι

ω Πνευμα τι **δ**

Κ αι νυν και α ει και ιεις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην **δ**

Α γι ος α θα νατος ε λε ε η σον

η μας ^χ _δ

Α α α γι ι ι ος ο Θε ε ε

ο ος ^Δ _δ

Α α α γι ι ος ι σχυ υ υ ρο

ος ^Δ _δ

Α α γι ι ι ι ος α θα α α α

να α α α τος ε λε η σο ο ο ο ον η

η η η μα α α α α α ας ^χ _δ

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον β λ

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε ^χ ο ο ο ος ν δ

Ἑτέρα Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α ο ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το ο

φω ω ω ως π ρ Δο ο ξα α εν υ

ψι ι ι στοιοις Θε ε ω ω ω ν ρ ρ και

ε πι γη ης ει ει ρη η η νη η ν δ

εν ανθρωποις ε ευ δο κι ι ι ι

α ν δ

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν

σε **β λ** προ σκυ νου με εν σε ε δο ξο ο

λο ο γου ου με ε εν σε **ν ρ** ευ χα

ρι στου ου ου με ε ε εν σοι **Δ ρ** δι α

την με γα α α α λη ην σου ου δο ο

ο ξαν **ν ρ**

Κ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε που

ρα νι ι ε ε Θε ε ε **ν ρ** Πα α τερ

παν το κρα α το ο ορ **ν ρ** Κυ ρι ε Υι

ε ε ε μο νο γε ε νες **Δ ρ** Ι η σου

Χρι στε και αι Α α α γι ι ον Πνεε ε

عيسى
εὐ μα δ

Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ο

α μνο ο ος του ου Θε ε ου ο Υι

ο ο ος του ου Πα α τρος ο αι αι

αι ρω ων την α μαρ τι λι αν του ου

ου ου κο ο ο σμου ε λε η η σον

η η μας ο αι αι αι αι ρω ων

τας α μαρ τι λι α ας του ου κο ο

عيسى
ο σμου δ

Π ρο ο ο ο ος δε ξαι την δε

η η σι εν η η μων ο κα θη με

νο ος εν δε ξι α α α του Πα α

τρος και ε λε η η σο ον η η η

μας

Ο τι συ υ ει μο νο ος Α α α

γι ι ι ι ος συ υ ει μο νο ος Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ος Ι η σου

ους Χρι ι στος εις δο ο ο ξαν Θεε ου Πα α

τρο ο ος Α α α μη ην

Κ αθ ε κα α α στην η με ε ραν

ευ λο ο γη η η η σω ω ω σε

και αι νε ε ε σω το ο ο νο

μα α α α σου Δ εἰς τον αι ω ω ω

ω ω να Δ και εἰς τον αι ω να α του

ου αι ω ω ω ω νος γ δ

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι

ε ε β κ εν τη η με ε ε ε ρα α

τα α αυ τη β κ α να μαρ τη η η

του ους π ρ φυ λα χθη η η η ναι αι η η

μας γ δ

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι

ε Δ ο Θε ο ο ο ο ος των Πα τε

ε ε ε ε ρων η η μω ω ω ν ρ ρ και αι

νε ε τον και δε δο ξα σμε ε ε νον το

ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω

ω να ας Α α α μην

ε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε

το ε λε ε ο ος σου εφ η η μας

κα θα α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε

πι ι σε

υ λο γη η τος ει Κυ υ ρι ι ε

δι ι δα α ξο ο ο ον με ε τα δι

και ω ω μα τα α α σου

υ υ υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης v' 99

εν τω φω τι ι ι ι σου ου ο ψο ο

ο ο ο με ε θα α α φως v δ

Π α ρα α α τει ει πα ρα α τει ει

νον Δ το ε ε ε ε λε ε ος σου ου

Δ τοις γι νω ωσκουου σι ι ι σε v δ

Α χ γι ος ο Θε ε ος β λ Α γι ος

Ι σχυ υ ρος Δ δ Α γι ι ο ος α α θα

α να α α τος β λ ε ε λε ε η σο

ον η η η μας v δ

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω β λ και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι **δ**

Κ αι νυ υ υν και α α ει **ν'** και **ρρ**

εις τους αι ω νας τω ω ων αι ω ω

ω ω ω νω ων Α α α μην **δ**

Α γι ι ο ος α α θα α να

α α τος **β** ε ε λε ε η η σο **κ**

ον η η η μας **δ**

Α χ α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι **ρρ** α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο Θ ε ε

ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος Δ δ

Α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι σχυ υ

υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος Δ δ

Α α α α α α α α α γι ι

ι ος Δ α θα α α α α α α

α α α α να α α θα α να α α

τος ε λε ε ε η η σον η η

μα α α α α α α α ας Δ δ

Ε
η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον β λ

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε χ ο ο ο ος ν δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον **δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **β̣ λ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ̣ δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον **β̣ λ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον **δ̣**

ϸ οι Κυ ρι ε **δ̣**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α μην ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ευ

λο ο ο γει ει η ψυ χη μου τον Κυ υ

ρι ον ^π και παν τα τα εν το ος μου το ο νο

μα το α γι ον αυ του ^ν _δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο

δο σει αυ του ^ν _δ

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου ^ν _δ

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

ει και οι κτιρμοις ^ν _δ

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου ^ν _δ

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις ^ν _δ

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

του τω Μω υ ση ^π τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ^ν

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

ρι ος ^β μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

ος ^π ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ^ν

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν ^α ου δε κα τα τας α

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ^ν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης ^β ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον **δ**

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας ανομιασημων **δ**

Καθως οικτειρειπατηρ υιους **π**ωκτει

ρησε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν **δ**

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ου ωσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν δ

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ

υ πα αρ ξει ^α και ουκ ^κ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν δ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β τοις φυ λασ σου σι την

δι α θη κην αυ του ^π και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ ε ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ε ι **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** **λ** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** **κ** λ ε ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

τα ερ γα αυ του ^π εν παν τι το πωτης δε σπο

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^δ

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι ^δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων ^δ Α μην ^δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του ^Δ Ευ λο γη τος ει

Κυ ρι ε ε ε ε ε ^δ

Μέλος ἄργόν.

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου
ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν
το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο
ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του
ου ου **Δ** Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

ᾠχος **Δ**ι.

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω
Α γι ω Πνευ μα τι **Β** Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στι σω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρε ψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παν τες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατ'εραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος αγαπα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασσει τους προσηλυτους

Ο ρ φανον και χηραν αναληψε

ται και οδοναμαρτωλων αφανι

ει

Β ασιλευσει Κυ ρι ος εις τον αι

ωνα ο Θεος σου Σιων εις γε νε

αν και γενεαν

Κ αι νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατην ημετερανσωτη

ριαν **β** σαρκωθη ναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας **β**

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας **Δ** Ειςων της α

γιας Τριαααδος συνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον η μααας **Δ**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μ νη σθη τι η μων Χριστε Σω τηρ του κο

μου Δ ω σπερτου Ληστου ε μνη σθης ε πι

ξυ λου δ και κα τα ξι ω σον πα αν

τας μο νε Οι κτιρ μον Δ της ου ρα νι ου

βασιλειαι σου δι

Στίχ. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἄκουε Ἀδάμ, καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὐά, ὅτι ὁ γυμνώσας, πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ δι' ἀπάτης λαβὼν ὑμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Εὐλω προσπαγεῖς, Σωτὴρ ἡμῶν βουλήσει, ξύλου τὸν Ἀδάμ, κατάρας ἐλυτρώσω, ἀποδιδούς ὡς οἰκτίρμων τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σήμερον Χριστός, ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, παρέχων ἀφθαρσίαν, καὶ τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ'. Ἐβόησέ σοι.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν

ψευδόμενοι ἕνεκεν ἑμοῦ.

Σιών σὺ λίθος, ἑναπετέθης, τοῖς ἀπειθοῦσι
προσκόμματος, καὶ σκανδάλου πέτρα, ἀρραγῆς
πιστῶν σωτηρία.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τὸ αὐτό.

Δόξα. (Ἀργῶς)

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτῆρα, τοῦ πρὸ αἰώνων σε
φύσαντος, τὴν βροτῶν δι' οἶκτον, νῦν ἀσθένειαν
περιέθου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. (Ἀργῶς)**

Υἱὸν Ὑψίστου, Υἱὸν Παρθένου, Θεὸν παιδίον
γενόμενον, προσκυνήσαντά σε, νῦν ἀπόλυσον ἐν
εἰρήνῃ.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορὸς.

Ἦχος **Δι.**

Στίχ. α΄ Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν.

Τ **Δ**
αις πρε σβει αις της Θε ο το κου

Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β' Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

Στίχ. γ' Ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου.

Στίχ. δ' Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου **β**

σω τερ σω σον η μα α ας **β**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

ἽΟτι σὸν τὸ κράτος...

Ἐντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἐρχεται ὁ β' Χορὸς.

Ἐρχος **β** Δι.

Στίχ. α' Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

εν αγ κα λαιστου δι και ου Συ με ων βα

στα χθεις **β** ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι

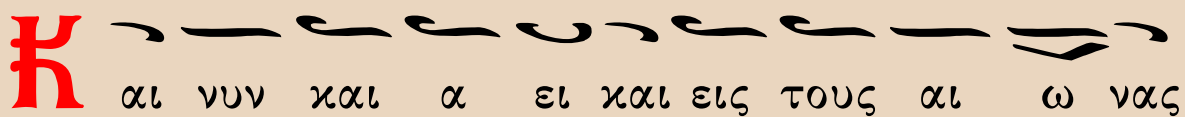
α

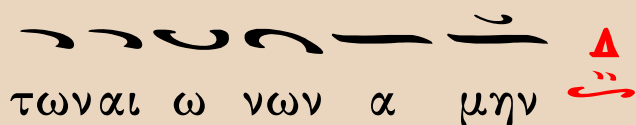
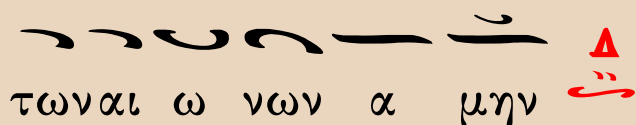
Στίχ. β' Καὶ ἔντειναι καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε.

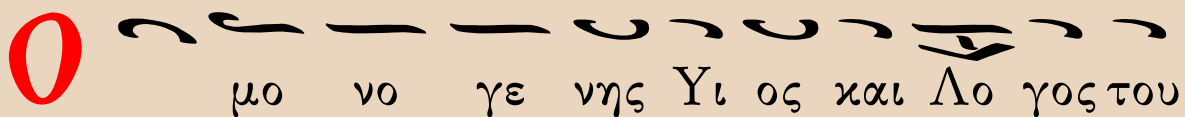
Στίχ. γ' Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

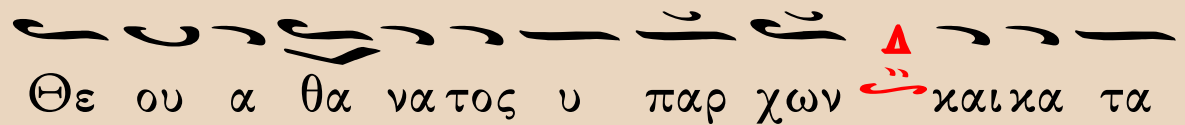
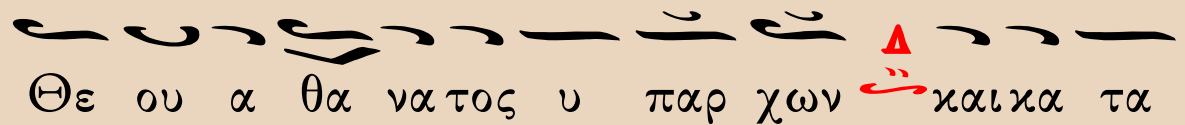
Στίχ. δ' Ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ράβδος τῆς βασιλείας σου.

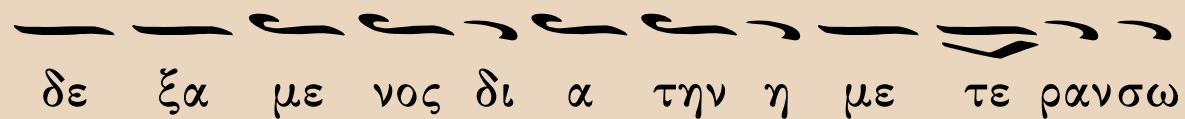
Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

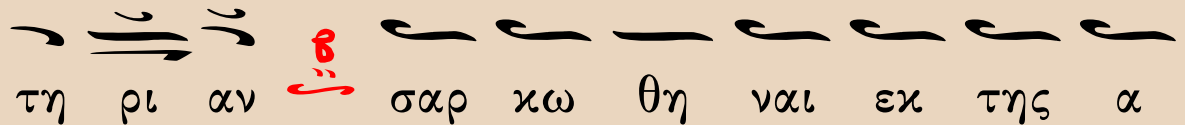
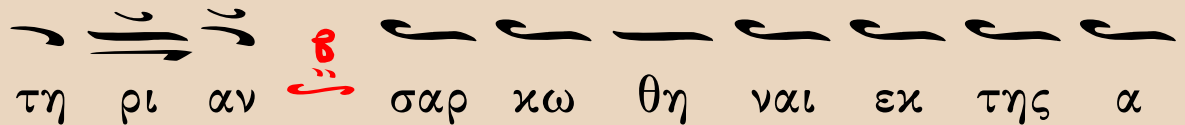
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

 τωνα ι ω νων α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

 Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

 δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

 τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

 γι ας Θε ο το κου και α ει παρ

Θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω
 πη σας **β** σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να τω θα να τον πα τη σας **Δ** Εις
 ων της α γι ας Τρι α α α δος **β** συν
 δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α
 γι ω Πνευμα τι σω σον η **χ** μα α ας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστιν ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α' Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ
 οὖς σου.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ
 ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ
 σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν
 ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν
 καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Χαρ. Τσερκέζη.

ᾠχος ᾠ Πά.

Χαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το

κε Παρ θε ε νε **Δ** εκ σου γαρ α νε τει

λεν ο Η λι ος της δι και ο συ νης Χρι

στος ο Θε ος η μων φω τι ζωντους εν σκο τει **π**

ευ φραι αι νου και συ Πρεσβυ τα δι και ε **Δ**

δε ξα α με νος εν αγ κα λαις τον ε λευ

θε ρω την των ψυ χων η μων **Δ** χα ρι ζο με

νον η μιν και την Α να α στα α σιν **π**

Στίχ. β' Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Στίχ. γ' Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος   Δι.

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε

σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι

ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ

νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι

α

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν
κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν
παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα
σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ δ̣ Νη. —

Ε ξ υ ψουςκα τηλ θε ες ο ο Ευ σπλααγ
χνος τα φην κα τε δε ξωτρι ι η με ε
ρον ι να η μας ε λευ θε ρω σηςτων
πα θων η ζω η και η α να στα σις η
μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γάρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Χαρ. Τσερκέζη.

ᾠχος ᾠ Πά.

Χαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το
κε Παρ θε ε νε **Δ** εκ σου γαρ α νε τει
λεν ο Η λι ος της δι και ο συ νης Χρι
στος ο Θε ος η μων φω τι ζωντουςεν σκο τει **π**
ευ φραι αι νου και συ Πρεσβυ τα δι και ε **Δ**
δε ξα α με νος εν αγ κα λαις τον ε λευ
θε ρω την των ψυ χων η μων **Δ** χα ρι ζο με
νον η μιν και την Α να α στα α σιν **π**

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου
τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν
Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἡ) τῆς

δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας

παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον
θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. Κοντάκιον. ᾠχος α'.

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ
χειῖρας τοῦ Συμεῶν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε,
προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός.
Ἄλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ
κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος
φιλόανθρωπος.

Γεωργίου Πρωγάκη.

ᾠχος ᾠ Πά.

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας

τῷ τόκῳ σου **Δ** καὶ χειρᾶς τοῦ Συμεῶν

εὐλογησᾶς ὡς ἔπρεπε **π** προφθάσας

καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός **π**

ἄλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ

πολίτευμα **Δ** καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς

ους η γα πη σας **Δ** ο μο νος φι λα ανθρω

ω **Χ** πο ο ος **π**

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄ μην Α γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος **Δ** Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος **Δ** Α α γι ι ος Α θα α

να τος **β** ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας **Δ**

Ἄ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **Δ**

Α α γι ι ος Α θα α να τος **Β**

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας **Δ**

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α΄ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μις **Δ** Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος **Δ** Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος **Δ** Α α γι ι ος Α

θα α να τος **Β** ε λε η σον η μα

α ας **Δ**

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Α
μην Ἀ α γι ος ο Θε ε ος Ἀ

α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ α γι ι ος Ἀ

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α
γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ι

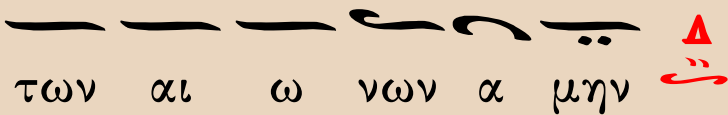

σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος

ε λε η σον η η μας

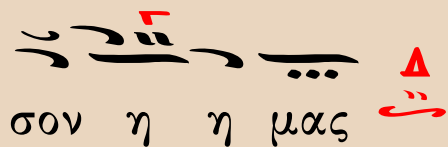
Α
ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

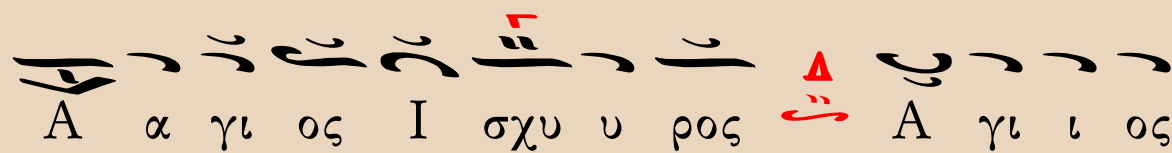
Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

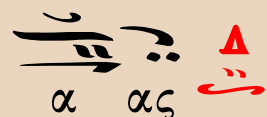
Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μιν Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

Η ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ι

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

ι ι α α α α α α α α α α α α

ο ο αε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο αε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

αε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γ ι ι ι ι ι α α α α γ ι ι ι

ο ο ο ο ος Α θ α α α α α

α α α α α ν α α α ι ε α θ α ν α

ο ο ο ο ο ο ος ε ε λ ε ε

ε ε η η η ε λ ε η η σ ο ο

ο ο ο ο ο ν η η η μ α α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Η ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α γι ι ο ο ο ο 50 ο I ι

ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο 50 ο

Α α α α α α γι ι ο ο

ο ο ο Α θα α α α α α α α α α α α

α α α α α Α θα α να α α

ο 50 ο

Θ λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ρα Γα.

Κ υ ρ ι ε σω ω ω ω ω σον ρα τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

βει ει ρει ει ει ει εις ρα

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος πλ. δ'.

Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν

ὁ Θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω,
καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός.
Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει
Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, κἀγὼ
εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ
ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες
τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθарίσωμεν ἑαυτοὺς
ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος,
ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος Δι.

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
ι ι α Αλ λη λου ι α α
α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

ο ι ο ι ο ι ο ι Δ ο ι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολ λα α α α α α α

α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ
α α

Χερουβικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

Ο ι τα Χε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρου δ̣ ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου κ̣ ου ου ου ου Χε ε ρου ου

βι ι ρι ι ι ι ι μ δ̣ μυ στι κω ως

ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι β̣
λ̣

ι ι ι ι ι ζο ο ει ει κο νι

ι ζον τε ε ε ιε ε ε ε ες δ̣ και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι τη ζω ω ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω

Τρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι

ι ι α α α α α α α α α α α α

α α α Τρι ι α α α α α α α α α α

ι το ον τρι σα α α α α α α α α

γα α α α α α α α α α α α α

α α α γι ι ι ο ον υ μνο ον

προ ο σα α δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ον τες πα α α σαν την βι ω

ω τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ω ω τι ι κη η η η η η η η η η η ν

α πο θω ω ω ω ω ω με ε ε

ε ε θα α με ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι μναν

ς το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ν

Βα α α σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε α α α α α α α α

α των ο ο ο ο ο ο ο λων υ

πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι

Τ α ι ς Α γ γ ε λ ι ι ι α γ γ ε ε λ ι

ι και αι αι αι αι αι αι αι ς **Δ** α ο

ρα α α τω ω ω ω ηω ω ω ω ω

ω ω ως **ν'** δο ρυ φο ρου ου με νον

τα α α ξε ε σι ι ιν **δ** Αλ λη λου

ου ι α α α α **ν'** α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α **ν'**
δ

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο ι ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο

ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο

οι τα α α α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε υε ε ε ε ε

ε ρου ου ου ου Χε ρου βι ι η ι ι

ι ιμ δ κ μυ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι

κω ως ελ κο νι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο

ον τε ες και αι αι αι τη η η η

η η η η η η η η η η η η

ζω ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω

ω ω ω ω Δ Τρι α α α α α α

α α α α α α α α α α α Δ

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α Δ Τρι α α α α

α α δι τον τρι σα α α γι ο ο ον

υ υ υ υ υ υ υ υ β υ υ υ

υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α

δο ον τε ε ε ιε ε ε ε ες Δ πα α

α α α α α α α α α α α α

α α σαν Δ την βι ω ω ω τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι

κη η η η η η η ην α πο ο ο

θω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε

θα α α α α α με ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με

ε ε ρι μνα α α ρα α α α αν

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ως τον Βα α α σι ι ι ι ι

ι ι ι ι τον βα α σι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι

λε ε α α α α α α α δ των ο ο

ο λω ων δ υ πο δε ξο ο ο με

ε νοι οι οι οι δ

αις Α αγ γε ε λι ι και αι αις α

ο ρα α α α α α α τως δ δο ρυ

φο ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ι

ιν δ Αλ λη λου ου ι ι ι χ α α

α α α α α δ

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

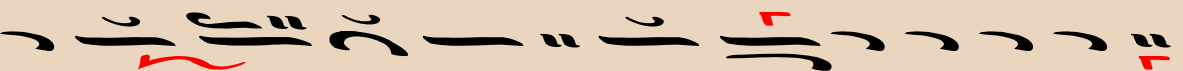
Ἐὰν εἴ συλλεΐτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν
ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α
γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε **Β** Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε **Δ**

η ηη η η η ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σ χ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σ χ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

ος στε ε ε ε ε ε ε ε ρε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η ηη η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν

Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά
ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός: Σὲ ὕμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς

ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη
η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι
ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο
το ο ο ο ο κο ον την α ει μα
κα α ρι στο ο ον και πα να μω
ω μη η η το ο ο ον και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η
η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Τὸ σύνηθες.

Ἦχος λ δ̣ Νη.

Ἄ ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως

μα κα ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο το

ο ο κον δ̣ την α ει μα κα ρι ι

στον και πα να α μω ω ω ω ω ω

μη η η η η τον δ̣ και μη τε ε ρα του

ου Θε ε ε ου ου η η η μων δ̣ την

τι μι ω τε ε ε ε ραντων Χε ε ρου

ου ου βι ιμ ν' και εν δο ξο τε ε ε ε

ρα αν δ̣ α συγ κρι ι ι τωως τω ω ω

ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ δ̣ την

α δι α φθο ο ο ο ρως Δ δ Θε ον

Λο ο γο ον τε ε ε κου ου ου ου ου

σαν δ την ο ον τως Θε ο το ο ο

ο κον Δ δ σε ε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε εν δ

Ἔτερον, Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἔχος λ π δ Νη.

Α ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως Δ δ

μα κα ρι ζει ει ν σε ε την Θε ο το

ο ο ο κον Δ δ την α ει μα κα ρι ι στον και

πα να μω μη η τον Δ δ και μη τε ε ρα α

τουου Θεου ημῶν δὲ τὴν τιμιώ-
τε εραντων Χερου ου ου βι ιμ Δ
και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ραν α
συγκρι ι ι ι τωωσ τωων Σε ρα φι ιμ δ
την α δι α φθο ο ο ο ρωσ Δ Θε ον
Λο ο ο γο ον τε ε ε κου ουου ου
ου σαν Δ τὴν ον τωωσ Θε ο το ο ο κονσε
με ε γα α λυ νο ο με ε ε ε ε ε εν δ

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς

ρι ι ι ι ι ι ι ρι ι ι ι τον Κυ

ρι ι ο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ων ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ε ε εκ τω ων ου ου ου ου ου ου εκ

τ ω ω ω ν ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ρ α α εκ των ου ρ α α ν ω ω ω

ω ω ω ω ν Α α α λ λ η η η η

λου ι α λ λ η λου ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α δ

Ἔτερον, Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.
Ἦχος ὁ αὐτός.

ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι χαι αι π αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει αι ει ει ει τε ει ει ει ει

ει ει ει τον Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

α ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ ρ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ ρ υ υ υ υ υ υ

υ υ χ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ χ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ι ι ι τον Κυ υ ρι ι ο ο ο ο ο

ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε π'

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ

τω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ε ε εκ

τω ω ων ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ρα α νω ω ω ω ω ω ω ω ων ^χ Δ δ ρα α

α υε ε ε ε ε ε υε ρα α α α υε

ρα α ρα α α υε Δ υε ε ε υε ρα ρα

α υε ρα α υε ρα α υε υε ε ρρα

ρα υε υε ε ρρα ρα α υε ρα α υε

υε υε ρα υε υε ρα υε υε ρα α α

υε υε ε ρρα ρα υε ε ^χ Δ Α α α αλ

λη η η η λϛ ι ι αλ λη λϛ

ι ι ι α α α α α α ρρ α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α δ

Ἕτερον, Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ.

Ἄ ι αι αι αι αι αι αι α

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει λει

ει ει ει ει ει ε ει ει ει ει ει ει ει ει

ε ει ει ει ει ε ει χει ει ει ει

ει ει ε ει ει ει ει ει ει ει αι νει ει

ει ει ει τε ει ε ε ε ε ε ε ε ε

το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο π ο ο ο ο

ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ

υ χυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

τον κυ ρι ο ο ο ο ο ο ο ον

ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω

ων υ υ υ υ υ υ υ εκ τω ων υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρα α

ε εκ των υ υ ρα νω ω ω ω ω ω ω

ων για α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

γα α γα α α α α α α α α α α

α α α α α π α α α α α α α

α α α α α α α α α α λλη η η

η η η η η η η κ λυ υ υ ι α

λληλυ ι ι α α γα α α α λε ε ε

ε ε ε λε ε ε γε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε γα α γα α α α α

α λλη η η η γη η η η η η η

η η η γη η η η η η η χη η

η η η η η η η η η η η γα

α α α α α α α α α α α α

α α λλη η η η η η η χη η η η

η η η α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι α

λλη η λϝ ϝ ϝ ι α α πα α

α α λι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ιν ρα α α α α α α α α α

λλη η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η

χη η η η η η χη η η η η η

ρα α α α α λλη η η η η η η

η η η η λ ς ς ς ς ς ι ι α λ

λη λ ς ς ι ι ι ι ι α α ς α α

α α α α α α α α α χα α α ς α

α α α α ς ς ς α α α α α α α

ς α α α α α α α α λ λ η λ ς ς

ι ι α α α α α α α α ς β ς ς

α α α α χα α α α ς α α α α ς

α α λ λ η λ ς ς ι α ς α α α α α

α α α α χα α α α α α α

α α α α α α α α α χα α α ς

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

 Ε ι δο μεν το φως το α λη θι νον
 ε λα βο μεν Πνευμα ε που ρα α νι ον
 ευ ρο μεν πι στιν α λη θη α δι
 αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νου ου ου ου
 ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε
 ε εν

Ἦχος β΄. Ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἦχος α΄. Ὁ β΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι
η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με
τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο
λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συ νην σου **β** Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α **Δ**

Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος **Δι.**

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον **Δ** α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος **β** (δίς).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον **β** **Ὁ β΄ Χορός:** α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

Δ
ος

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἑξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεὺς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Τελώνου καὶ Φαρισαίου.
Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος ————— Δι.

Εἰς πο οὐ λα α α α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε κ η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...
Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῆ δουλεία τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιμάσεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιμάσεν σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος πρῶτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος ᾠ Πά.

Κ υ ρ ι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου π ει σα κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρ ι ι ι ι ε π

Κυ ρ ι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου προσχεστη φωνη

η τη ης δε η σε ω ω ω

ω ως μου π εν τω κε κρα γε ναι με

ε προς σε ε ε ει σα ακου σον μου

Κυ υ υ υ ρ ι ι ι ι ε π

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ σευ χη

η η η η μου π^α ως θυ μι α μα

α ε νω πι ο ο ο ο ον σου π^α

ε παρσις των χει ει ρω ων μου γ^α θυ σι α

ε ε ε σπε ρι ι νη η γ^α ει σα α κου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π^α

Στιχολογία παρά Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λακην τω στο μα

τι μου δ^α και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λημου π^α

Μ η εκ κλινης την καρ δι ανμουεις λογους

πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα α σεις εν α μαρ τι αις ^π_α

Γ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο

μι αν ^Δ_δ και ου μη συν δυ α α σω με

τα των εκλεκτων αυ των ^π_α

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λε γ ξει με ^Δ_δ ε λαι ον δε α μαρ τω λου

μη λι πα να α τω την κε φα λη ην μου ^π_α

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των ^Δ_δ κα τε πο θη

σαν ε χο με να πετρας οι κρι ται αυ των ^π_α

Ακουσονται τα ρηματα α μου

οτι ηδυνθησαν **Δ**ωσει παχος γης

ερραγηεπι της γης **Δ**διεσκορπισθη

τα οστα αυτων παρα τον αδην **π**_α

Οτι προς σε Κυ υριε Κυριε

οι οφθαλμοι μου **Δ**επι σοι ηλπισα μη

αντα νεληστην ψυχην μου **π**_α

Φυλαξον με απο παγιιδος

ης συνεστησαν το μοι **Δ**και αποσκαν

δαλωντων εργαζομενων την ανομι

αν **π**_α

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι **Δ** κα τα μο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω **π**_α

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε

κρα ξα **Δ** ρι φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε

η θην **π**_α

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω ω **π**_α

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευμα μου και συ εγνωστας τρι βους μου **π**_α

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

μην ^Γ ε κρυψανπα γι δα μοι ^Π

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον ^Δ και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε ^Π

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου ^Π

Ε κε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Συ

ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των ^Π

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ^Δ ο τι

ε τα πει νω θην σφο δρα ^π_α

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με ^Δ_δ ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με ε ^π_α

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.
Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τ ας ε σπε ρι νας η μων ε ε ευ

χας προ σδε ξαι Α γι ι ε Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε ^π_α και πα ρα σχουη μιν α φε

σιν α α μαρ τι ι ων ^π_α ο τι μο νος

ει ει ο ο δει ει ξας εν κο σμω τη

ην α να α α α στα α α α σιν π ρ

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Κ υ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων ρ και

πε ρι λα βε τε ε ε ε α α α αυ την

και δο τε δο ξαν εν αυ τη τω α να σταν τι

ι εκ νε ε κρων ρ ο τι αυ το ς ε στι ι ι

ιν ο Θε ο ο ο ς η η η μω ων ρ Δ ο

λυ τρω σα με νο ο ς η η μα α α ς εκ

των α νο ο μι ω ω ω ω ν η η η

η μων π ρ

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε

εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Δευτε λαοι υμνησωμεν και προσκυ

νησωμεν Χριστον **π**δοξαζοντες

αυτου την εκνεκρωνα αααστα

ααασιν **π**οτι αυτος εστι ιιιν

ο Θεοοος ηηημων **Δ**οεκ

της πλανης του ουεχθρουου του κο

σμον λυυτρωσααααμεεεε

νος **π**

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ευφρανθητε εεεουραανοι **π**

 σαλ πι σα α τε τα θε με λι α α

 α α τη η η ης γης βο η σα α τε τα

 α ο ο ο ρη ευ φρο συ υ υ υ νην

 ι δου γαρ ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α

 μαρ τι ας η μων τω Σταυρω προ ο ση η

 η λω ω ω σε και ζω ην ο ο δι

 ι δου ους θα να το ον ε νε ε ε ε

 κρω ω ω ω σε τον Α δαμ α να στη

 σας ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω

 προς

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς

ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστίν.

Τον σαρκί εκουσίως σταυρωθέν

τα αδιήγημας **π**αθόντα

και τα αφεεντα και αναστάντα ε

εκ νεεκρων υυμνησω ωμεν λεε

εεγοοοόντες **π**στηριξον ορθο

δοξια την Εκκλησία ανσου Χριστε

και ειρηνευσον την ζωην ηημων

ως αγαθος και αιφιλαααν

θρωωωπος **π**

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τ ω ζω ο δο χω σου τα φω πα ρε στω

τες οι α α να α α ξι ι ι ι οι

δο ξο λο γι αν προ σφε ρο ο μεν τη

α φα τω σου ε ευ σπλααγ χνι ι α Χρι

στε ο ο Θε ο ο ο ος η η η η

μων ^π _α ο τι Σταυ ρον κα τε δε ε ε ξω και

θα να τον Α να μαρ τη η τε ^π _α ι

να τω κο σμω ω δω ω ρη η ση την

α να σταα σιν ω ως φι λα α α αν

θρω ω ω προς ^π _α

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ

φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸν τῶ Πα τρι συ να να αρχον και συ

να ι δι ο ον Λο ο ο γον ^π τον εκ

παρ θε νι κης νη δυ ος προ ελ θον τα

α α α φρα α στως και Σταυ ρον και θα να

α τον δι η μας ε κου σι ως κα τα

α δε ξα α α α με ε ε ε νον ^π και

α να σταν τα εν δο ο ξη υ μνη η σω

με εν λε ε ε γο ο ο ον τεσ ^π Ζω

ο δο τα Κυ ρι ε δο ξα α σοι ο Σω

τηρ τω ων ψυ χω ω ω ων η η η η

μων ^π_α

Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^π_α Πά.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Μη προσευξώμεθα φαρισαί

κῶως ἀδελφοί ^π_α ὁ γὰρ υψωνε

αὐτὸν τὰ πειεῖνω θηηηησε

εεεταί ^π_α τὰ πεινωθώμεν ἐναντι

ὀν τοῦ Θεοῦ οὐτε ἐλωνικῶς ^π_α δι

α νηστειᾶς κραααζοοοοντες ^π_α

ι λασθητιημιν ὁ Θεὸς τοιοῖς ἀμα

“ π^α
α α αρ τω ω ω ω λοις^α

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Φ α ρι σαι ος κε νο δο ξι α νι κω
 με ε νος ^π_α και Τε λω νης τη με τα
 νοι οι οι οι α α κλι νο ο ο με ε ε
 νο ος ^φ_α προ σηλ ^δθο ον σοι τω μο ο ο
 ο νω ω Δε σπο ο ο ο τη ^π_α αλλ ο
 μεν καυ χη σα με ε νος ε στε ρη η θη των
 α γα α θων ^π_α ο δε μη φθε γξα με ε νος

η ξι ω θη η των δω ω ω ω ρε

ε ε ε ων π εν του ου τοις τοις στε να αγ

μοις π στη ρι ξον με Χρι στε ο Θε ος ω ως φι

λα α α αν θρω ω ω ω προς π

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ δ̣ Νη.

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

Π αν το κρα το ορ Κυ ρι ι ε β λ

οι δα α πο ο σα δυ υ νανται τα δα α

α α κρυ υ υ υ α δ̣ Ε ζε κι α

αν γαρ εκ των πυ λων του θα να α του α

νη η η γα α α γον **Δ** τη ην α

μαρ τω ω λον **Δ** εκ των χρο νι ι ων πται

σμα των ερ ρυ υ υ υ σα α α αν το **Δ**

τον δε τε ε λω ω νην **Β** υ περ τον φα

ρι σαι ον ε ε δι και αι αι ω

ω ω ω σαν **Δ** και δε ε ε ε ο ο ο ο

μαι **Δ** συν αυ τοι οισ α ρι θμη η η η σας

ε ε λε η η η σο ο ο ον με **Δ**

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πα̣.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων Αααα μην ^π

Την παγκοσμιον δοξαντην εξανθρω

πωνσπαρει ειςανκαι τον Δεσποοτην τε

εκουου ουουσαν ^πτην επουρα

αα νιι ον πυυυυλην ^πυυ

μνησωωμεν Μαριαντην Πααρθεεε

εενον ^πτων Ασωματωντοοα

ασμα και των πιστωντοεεγκαλλωω

ωωπιιιιισμα ^παυτηγαρ ανε

δειειειχθηουρααανος και ναοος

της Θεεοοοτηηηητος ^π

ὕψος τοῦ μεσοτοιχείου τῆς ἐχθρᾶς κα

αθεελοῦσα εἰεῖρηῆην

ἀντίσηῆ ξε^πκαὶ τὸ βασιλεῖ

ἰόν ἠνεεωωωξε^π

ταυτὴν οὐκατέχοοντες τῆς πῖστεω

ως τὴν ἀγαγκυυυραν^πυ

περμαχόνεχοόμενον ἐξ αὐτῆς τεχ

θεεῖντα ἀκυυριῖον

θαρσεῖτω τοῖοι οἰνυν^πθαρσεῖτω

λαοοοστοῦ θεεοῦ^πκαὶ γὰρ αὐτός

πολεμῆσαι τοὺς ἐχθροὺς ὡς

παν το δυ υ υ υ να α α α μο ο

ο ος π ρ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανόου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίοις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Ο Κυριος ε βασι ι ι λευ σεν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυριος ε βασι λευ σε ε εν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἦχος· Ἀμήν.

Ἦχος· Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἦχος· Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος· Ὁ β' Ἦχος.

Ἦχος ᾠδῆς Πά.

Τ ὦ παθεῖς Χριστέ παθὼν ἡλευθέρω
θη μὲν **Δ** και τῆ α α να στασει σου εκ φθο
ρας ελυτρωθη μὲν Κυριε δοξα σοι **π**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ἄ γαλιλασθη κτισις **π** ουρα

νοιοι ευφρανεσθωσαν ^π χειρας κροτει

τωτα εεθνη μετ ευφροσυνης Χριστος

γαρ ο οσωτηρημωντωσταυρωψηλωσε

τας αμαρτιιαις ημων και τον θαανα

τον νεκρωσας ^Δ ζωην ημιενεδω

ρησατο ^π πεπωκοτα τον Αδαμ

παγγενη αναστησας ως φιλανθρωω

πος ^π

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Β ασιλευς υπαρχωνου ρα νου και γης Α

κα τα ληπτε ^π ε κων ε σταυ ρω σαι δι α

φι λαν θρω πι ι αν ^π Ον ο α α δης συ

ναν τη σας κα τωθεν ε πι κρανθη ^π και

δι και αι ων ψυ χαι δε ξα μεναι η γαλ

λι α σαν το ^π Α δαμ δε ι δων σε τον

Κτι στην εν τοις κα τα χθο νι οις α νε

στη ^π Ω του θαυ ματος πως θα να α

του ου ε γευσα το η των α πα αν των ζω

η ^Δ αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον

φω τι σαι κραυ γα ζον τα α και λεγοντα ^Δ

Ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα

σοι ^π_α

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Γ υ ναι αι κες ^κ_α μυ ρο φο ροι μυ υ ρα

φε ρουσαι ^Δ_α με τα σπου δης και ο θυρ μου τον τα

φον σου κα τε λα βον ^π_α και μη ευ ρουσαι

το α χραντον Σω μα σου πα ρα δε του Αγ

γε λουμα θουσαι το και νον και πα ρα δο ξον

θαυ μα ^Δ_α τοις Α πο στο λοις ε λε γον ^π_α

Α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χωντω

κο σμωτο με γα ε λε ος ^π_α

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Πα̣.

Α ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι
υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε
ευ μα α α τι **π**

Β ε βα ρη με νων των ο φθαλμων μου
εκ των α νο ο μι ι ω ω ων μου **κ**

ου δυ να μαι α τε νι ι σαι αι και ι ι

δειν **Δ** τον αι θε ρα α του ου ου ου ου **δ**

ου ρα α α α νου **π** αλ λα δε ξαι με **ρ**

ως το ον Τε ε λω ω νην **Δ** με τα νο **δ**

ου ου ουν τα α Σω ω ω τηρ **Δ** και **δ**

ε λε η σο ο ο ον με Δ δ

Τοῦ αὐτοῦ. ᾠχος ὁ αὐτός.

Κ αι νυν και α ει καιειςτους αι ω ναςτων

αι ω ω ω νων Α α α α μην π ρ

Ν α ος και αι πυ λη υ πα α α

α αρχεις κ ρ πα λα τι ον και θρο νος του

Βα σι ι λε ε ως Παρ θε ε ε νε ε

ε πα αν σε ε ε μνε π ρ δι ης ο

λυ τρω ω τη ης μου Χριστος ο Κυ υ υ

ρι ι ι ι ος κ ρ τοις εν σκο τει κα θε ευ

δου σι ιν ε ε πε ε ε ε ε φα

α α α νεν π Η λι ος υ πα α αρχω ων

δι και αι αι ο συ υ υ υ νης φω τι

σαι θε λωνους ε πλα α σε κατ ει κο να

α ι ι δι ι αν χει ρι ι ι τη ε

ε α α αυ του Δι ο ο Πα α νυ μνη

η τε ως μη τρι κην παρρη σι αν προς αυ το

ον κεκτη η με ε ε νη α δι α λει

ειπτως πρε σβευ ε ε σω θη ναι τα ας

ψυ χα ας η μω ω ω ω ω ω ω ν

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἅγιος Ἰερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἅγιος Ἁγὼς: Ἀμήν.

Ἁπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἅγιος Ἁγὼς.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ

στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα,
ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ
τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου
Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Του λιθουσφραγισθεντοςυποτων

Ιουδαιων **Δ**καιστρατιωτωνφυλασ

σοντωντοαχραντονσουσωωμα **π**α

νεστηςτριημεροςΣωτηρ **Δ**δωρουμενος

τωκοσμωτηνζωην **π**α δια του το αι

Δυναμειστωνουρανων **Δ**εβωνσοι

Ζωοδοοτα **π**αδοοξατηΑναστα

σει σου Χρι στε **Δ**δο ο ξα τη Βασι λει α

σου **Δ**δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε

φι λανθρωπε **π**

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε,
σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῖτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν
σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῶ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ.
Ἐδείχθης Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν
Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ
προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς,
διὰ τοῦ τόκου σου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

που Γα βρι ηλ φθεγ ξα με νου σοι Παρ

θε νε το Χαι αι ρε **Δ**συν τη φω νη ε

σαρ κου το Ο των ο λων Δε σπο ο της **π** εν

σοι τη α γι α κι βω τω **Δ**ως ε φη ο

δι και ος Δαυ ιδ **Δ** ε δει χθης πλα τυ
 τε ε ρατωνου ρα νων βα στα σα σα τον Κτι
 στην σου **π** δο ο ξα τω ε νοι κη σαν τι
 εν σοι **Δ** δο ξα τω προ ελ θο ον τι εκ
 σου **Δ** δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι
 α του το ο κουου σου ου ου **π**

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
 πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
 σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
 Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἀρτοκλασία,

λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)
Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν, τὰ Σεραφεῖμ ἀσιγήτως
δοξάζουσιν, ἀναρχον αἶδιον, ποιητικὴν ἀπάντων
ἀκατάληπτον· ἦν καὶ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς
γεραίρει τοῖς ἄσμασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἴνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικήν, τὴν τριλαμπῆ σου
δηλώσης Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον,
κατὰ τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας, νοῦν αὐτῷ καὶ
λόγον, καὶ πνεῦμα δούς, ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἄνωθεν δεικνὺς μοναδικόν, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσι, κράτος Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσουργῷ
Υἱῷ σου καὶ τῷ Πνεύματι· Δεῦτε καταβάντες,
αὐτῶν τὰς γλῶσσας συγγέωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, εἰκονικῶς τοῖς
σοφοῖς προηγόρευται· Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ
συμφυῆς Υἱός, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ἐν τῇ
Παρθένῳ, τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ, ὡς ὥφθης
τρισυπόστατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος,
θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας·
καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, τὸν μονάρχην Θεόν, καὶ
τρισήλιον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς, ἀρρέύστως Πάτερ
ἐλαμψε, φῶς ἐκ φωτὸς Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ
Πνεῦμα θεῖον φῶς ἐκπεπόρευται· καὶ μιᾶς
Θεότητος, αἴγλην τρισυπόστατον, προσκυνοῦμεν
πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Μονὰς ἢ Τριάς ὑπερφυῶς, ἀρρήτως ὑπὲρ ἔννοιαν,
ταῖς νοεραῖς οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τρισαγίαις
φωναῖς ἀσίγητον, ἐκβοώσαις ἀίνεσιν· αἷς συμφώνως
ὑμνεῖται, καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σποράς, προῆλθεν ὁ
ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν
φύσιν καὶ κυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ
καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε· διό σε δοξάζομεν.

Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υἱόν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, καὶ ἰσότιμον δόξῃ, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καὶ ὑπέρθεον δύναμιν, ἣν δοξάζουσι, τῶν Ἄσωμάτων αἱ τάξεις· ταύτην σήμερον, καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων,
Ὁ α΄ Χορός· Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Λάμψον μοι Θεαρχία τρισήλιε λάμψεσι, σῶν θεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς, τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν θεαρχικῆς σου λαμπρότητος, καὶ φωτουργοῦ καὶ γλυκείας μεθέξεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Πρότερον οὐρανοῦς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, καὶ Πνεύματι στόματος, τῷ συμφυεῖ μεθ' ὧν δεσπόζεις τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχίᾳ Θεότητος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ἐπλασας κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, θεαρχικὴ παντουργικὴ, Τριάς ἀσύγχυτε μονάς, συνέτισον φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου τὸ ἅγιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Πανάχραντε, θεαρχικώτατον Υἱόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ καὶ αὐγάζοντα, τοὺς γηγενεῖς τῆς τρισηλίου Θεότητος,

Ὁ β' Χορός τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ καὶ ταῖς λάμπουσιν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων, ἀμέσως διάκοσμον, ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτῖσιν ἐλλάμπουσα, ταῖς σαῖς αἴγλαις φώτισον Τριάς, ἡ μοναρχικωτάτη, τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν ἡ φύσις ἐνική, Θεαρχία τρισηλίε, ἀνυμνεῖ σε ἦν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη, καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μίαν φύσιν καὶ Θεότητα πίστει δοξάζομεν, μεριστὴν ἀμέριστον ἓνα, Θεὸν τῆς ἀοράτου, καὶ ὄρωμένης τε κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥήσεις πᾶσαι Προφητῶν, προδιέγραψαν Ἄχραντε, τὸν σὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον καὶ ἀνερμήνευτον· ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγὸν τῆς ἐνιαίας,

Ὁ α΄ Χορός· καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Ὁδὴ ς΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσοῤῥοπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριάς ἢ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως Μονάς, πέφυκας, ἀπλῆ καὶ ἀδιαίρετος. Σὺ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ δυνάμει σου περιφρούρησον. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σου, ὡς ἀγαθὴ ὑπέστησας, ἐξ οὐκ ὄντων ἀκατάληπτε Τριάς· εἶτα, καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ἐκ πάσης ῥῦσαί με περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος καὶ

τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους
πανσθενῶς, ἄρχαντε Παρθένε Θεονύμφευτε. Ἄλλὰ
καὶ νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ῥῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, καὶ ἀμέριστον φύσιν,
προσώποις ἐν τρισί, τεμνομένην ἀτμήτως, καὶ
μένουσαν ἀμέριστον, κατ' οὐσίαν Θεότητος,
προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καὶ
δοξάσωμεν, ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, Θεὸν
ὑπεράγαθον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ
οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῶ
ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρᾳ με,
τῆ φοβερά τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον,
κατηγορούντων δαιμόνων,

Ὁ β΄ Χορός καὶ πάσης κολάσεως.

ᾠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λόγε Θεοῦ, συμφυὲς ἀπαύγασμα, τοῦ
παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου τὴν παρά σου,
θεουργὸν ἐνοίκησιν, ποίησον ὡς εὐσπλαγχνος, σὺν
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερόν τοῖς
δαίμοσί με, δεῖξον καὶ πάθεις. (δις)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴνα τῆς σῆς, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δείξης τὸ πέλαγος ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας ταπεινότητα, αὔθις ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. Ἀλλὰ καὶ νῦν τῷ θείῳ με, συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Χερουβὶμ, θρόνῳ ἐποχούμενος, καὶ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς, ἐν γαστρὶ σου παρθενικῇ, ὤκησε Πανάχραντε, πάντας ἐκλυτρούμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος. Ἀλλὰ καὶ νῦν,

Ὁ α' Χορός· ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

Ὡδὴ η' . Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Νεύματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, τρισυπόστατε καὶ παντοκράτορ, οὐρανοὺς ἐξέτεινας ὡσεὶ δέρριν· εἶτα καὶ γῆς ἀπηώρησας, τὸ βάθος πανσθενεῖ σου δρακί. Διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ καὶ πίστει τῇ σῇ φιλόανθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν, πόθῳ εἰς αἰῶνας. **(δίς)**

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Φώτισον θεαρχικὸν φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὸ

Τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἐνιαῖον αὖθις δὲ τῇ οὐσίᾳ, καὶ πρὸς τὰς σὰς φωτοδότιδας, ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν ἀεὶ· δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκεῖαν καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον, καὶ ὑπερυψῶ σε, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός σου πάναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· ὧ καὶ εὐχαρίστως ἀναμέλπωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, **Ὁ β' Χορός**· καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σῶσον, ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν, ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, παναγία Τριάς ὁμοούσιε, καὶ φρούρει τὴν σὴν ποίμνην, διαπαντὸς ἀνεπιβούλευτον. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴνα, τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς οὐσιώδους δείξης σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν, ἐπαγγελίας τρισήλιε, καὶ μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, σωστικὰς

τοῖς σοῖς δούλοις, ἅς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νεῦσον, ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι, μόνος εἷς Θεός, ἀληθινός πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, καὶ πανυμνήτου Θεομήτορος.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ἀ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Ἀ ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρισει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Β
α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

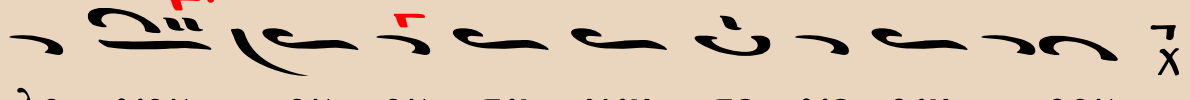
νε **Δ** α να στα αν τα θε ε ο

 ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

 α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

 ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

 αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

 λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

 σα α α

‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
 ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
 ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
 ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν, μὴ
ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν
σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν,

εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἶμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φαν εν η

μιν Δ ε υ λο γη με νος ο ε ρ χο με νος εν

ο νο μα τι Κυ ρι ου π ρ

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου

Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Του λιθουσφραγισθεντοςυποτων

Ιουδαιων **Δ**καιστρατιωτωνφυλασ

σοντωντοαχραντουσωωμα **π**α

νεστηστριημεροςσωτηρ **Δ**δωρουμενος

τωκοσμωτηνζωην **π**αδιατουτοιαι

Δυναμειστωνουρανων **Δ**εβωνσοι

Ζωοδοοτα **π**αδοοξατηΑναστα

σεισουΧριστε **Δ**δοοξατηΒασιλεια

σου **Δ**δοξατηοικονομιασουμονε

φι λανθρωπε **π**
ρ

Δόξα. Τὸ αὐτό.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ἦχος ὁ αὐτός.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε,
σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῖτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν
σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῶ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ.
Ἐδείχθης Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν
Κτίστην σου. Δόξα τῶ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῶ
προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς,
διὰ τοῦ τόκου σου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Τ ου Γα βρι ηλ φθεγ ξα με νου σοι Παρ

θε νε το Χαι αι ρε **Δ** συν τη φω νη ε

σαρ κου το Ο των ο λων Δε σπο ο της **π** εν

σοι τη α γι α κι βω τω **Δ** ως ε φη ο

δι και ος Δαυ ιδ **Δ** ε δει χθης πλα τυ

 τε ε ρα τω νου ρα νων βα στα σα σα τον Κτι

 στην σου ^π δο ο ξα τω ε νοι κη σαν τι

 εν σοι ^Δ δο ξα τω προ ελ θο ον τι εκ

 σου ^Δ δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι

 α του το ο κουου σου ου ου ου ^π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες,
 νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου,
 ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν. Σὲ
 δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ
 προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ
 Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Σταυρῷ προσηλωθεῖς, ἐκουσίως Οἰκτίρμον, ἐν
 μνήματι τεθεῖς, ὡς θνητὸς Ζωοδότα, τὸ κράτος
 συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ θανάτῳ σου. Σὲ γὰρ

ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ ἄδου· σὺ συνήγειρας,
τούς ἀπ' αἰῶνος θανόντας, ὡς ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον
ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ
καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ
ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν
πειρασμοῖς σωτηρίαν τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα, παρεγένοντο ὄρθριαι, καὶ
ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος
ἐξήστραπτε ζωὴν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ
τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν
ἐγερσιν. Τὸν ἄδην ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς ὁ μόνος
κραταιὸς καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντας συνήγειρε
πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει
Σταυροῦ.

Δόξα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων,
καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς, ὁ ἀθάνατος Κύριος,
ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, καὶ ἠγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς
φθορᾶς. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων
σοι Ζωοδότα. Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ·
δόξα τῇ ἀναστάσει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου,
μόνε Φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότη δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριαι, κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος

καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε·
τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἔλθοῦσαι πρὸς τὸ
μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς
φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζώντα λογίζεσθε;
ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ
τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ
σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος
εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ
ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Ἔτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. Α'. π Ϟ Ε υ λο γη τος ει ει

ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα ξο ο ον με

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ων σε

ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν

τα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ωσαντα

Ευλογητος ει ει ει Κυρι ι

ε ε ε διδαξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Τι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε ^κ ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε [♂] στη του ου μνη η η μα τος ^Δ ^δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε [♂] δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου ^κ ^α

Α ι ι [♀] α αν πρω ω ι ^κ ^α Μυ ρο [♂]

φο ροι οι ε ε ^Δ δρα α μο ον ^δ προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι ^κ ^α α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε ^Δ ^δ θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

παυται αι μη κλαι ε ε τε ε ε κτην

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λους ει ει ει πα τε Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ α

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι Δ δ προς το μνη η μα σου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το κ α Α α γ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων Δ τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ων τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ε ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος Δ

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι κ

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε Δ και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα κ τη ην Α γι ι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α Δ σου υν τοις

Σε ε ρα α φιμ Δ κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε Δ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη η ην

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πησπα ρε ε ε ε

σχεσ ρε ευ σαν τα α ζω ω ης Δ ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε κ ο εκ σου ου σαρκω θει ει εις Θε

ος και α ανθρωπος Δ

Α λ λη η λου ι ι α α α κ Αλ

λη η λου ου ι α κ Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος Δ

Α λ λη η λου ι ι α α α κ Αλ

λη η λου ου ι α κ Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος Δ

Α λ λη η λου ι ι α α α α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο

ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι ηὐλόγηταί σου...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χῦμα).

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν,
ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν,
Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται,
κόσμου οὔσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὡσπερ Πατρί, πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο ἄσωμεν τῇ Τριάδι μονοκρατορία.

Ἀντίφωνον Β΄.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὕψωσάς με νόμων, ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον, ὁ Θεός, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾶ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με, φρούρησον, μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς ἁμαρτίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται, παλινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον· ἰσοσθενές γάρ ἐστι Πατρὶ καὶ Λόγω.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Ὀδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλάς τοῦ Κυρίου· εὐφράνθη μου τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδία.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκτεθέντων, κριθήσονται, ἅπασαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν, δόξαν καὶ κράτος, ὡς Πατρί τε ἄξιον, καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ προσφέρειν· Μονὰς γάρ ἐστιν ἡ Τριάς,

Ἄβ' Χορός· τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις.

Προκείμενον.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρῤῥησιάσομαι ἐν αὐτῷ. (Δίς)

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

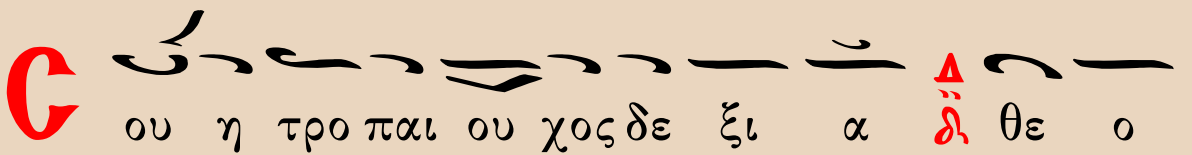

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ,

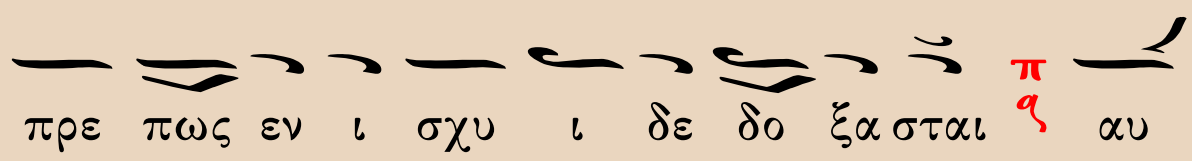

‘Ο β’ Χορός· παρῤῥησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

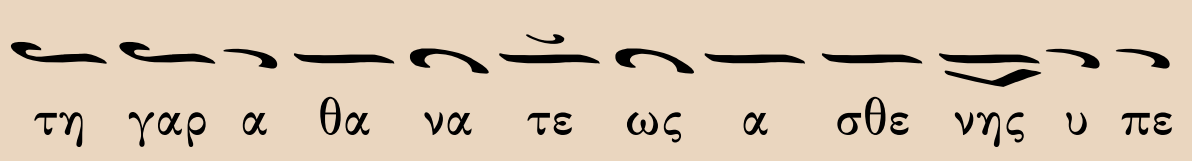
Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α’.

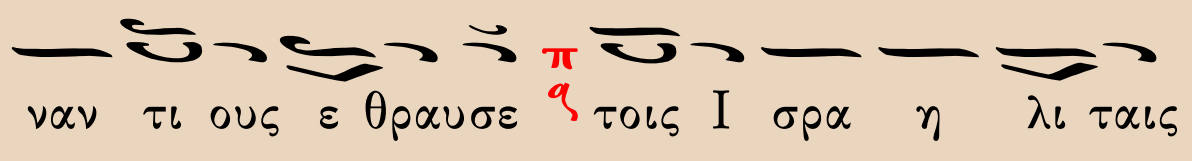

‘Ο Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

 ου η τρο παι ου χος δε ξι α θε ο

 πρε πως εν ι σχυ ι δε δο ξα σται αυ

 τη γαρ α θα να τε ως α σθε νης υ πε

 ναν τι ους ε θραυσε τοις Ι στρα η λι ταις

 ο δον βυ θου καινουργη η σα σα

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας, ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παραβολαῖς ἐμβιβάζων πάντας Χριστός, πρὸς βίου διόρθωσιν, τὸν Τελώνην ἀνυψοῖ, ἐκ τῆς ταπεινώσεως δεικνύς, Φαρισαῖον τῇ ἐπάρσει ταπεινούμενον.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐκ ταπεινώσεως γέρας ὑψοποιόν, ἐκ δὲ τῆς

ἐπάρσεως, πτῶμα βλέπων χαλεπόν, τοῦ Τελώνου
ζήλου τὰ καλά, καὶ τὴν φαρισαϊκὴν, κακίαν μίσησον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐξ ἀπονοίας κενοῦται πᾶν ἀγαθόν, ἐκ δὲ
ταπεινώσεως, καθαιρεῖται πᾶν κακόν, ἣν περ
ἀσπασώμεθα πιστοί, βδελυττόμενοι σαφῶς, τρόπον
κενόδοξον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Γνώμην, βουλήν, προσδοκίαν, σῶμα, ψυχὴν, καὶ τὸ
πνεῦμα Δέσποινα, ἀνατίθημι πρὸς σέ, δυσχερῶν
ἐχθρῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ μελλούσης ἀπειλῆς,
ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

π_α**ο**
μο νος ει δωστηστων βρο των ου σι

ας την α σθε νει αν **π**_α και συμ πα θως αυ

τηνμορφω σα μενος **π**_α πε ρι ζω σο ον με εξ

υ ψουςδυνα μιν **Δ**_δτου βο αν σοι Α γι ος ο

να ος ο εμ ψυ χος Διτης α φραστου σου

δο ξησφι λα ανθρωπε π

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεός μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα
κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠϋδόκησας,
ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι Ἅγιος,
ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα
με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν
θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας,
καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν
ἠμφίεσας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ
Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε
βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα,
σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ
ἄστεκτον.

Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. β'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπὸ κοπρίας καὶ παθῶν, ταπεινὸς ἀνυψοῦται,
ἀρετῶν ἀπὸ ὕψους, καταπίπτει δὲ δεινῶς,
ὑψηλοκάρδιος πᾶς, οὗ τὸν τρόπον, τῆς κακίας
φύγωμεν.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κενοδοξία ἐκκενοῖ πλοῦτον δικαιοσύνης, τῶν παθῶν
δὲ σκορπίζει, ἢ ταπείνωσις πληθύν, ἣν μιμουμένους
ἡμᾶς, τῆς μερίδος, δεῖξον τοῦ Τελώνου Σωτήρ.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ὁ Τελώνης καὶ ἡμεῖς, τύπτοντες εἰς τὸ στῆθος,
κατανύξει βοῶμεν· Ἰλάσθητι ὁ Θεός, ἡμῖν τοῖς
ἁμαρτωλοῖς, ὅπως τούτου λάβωμεν τὴν ἄφεσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν σοὶ τῇ μόνη προσφυγῇ, πεποιθὼς μὴ ἐκπέσω,
τῆς καλῆς προσδοκίας, ἀλλὰ τύχοιμι τῆς σῆς,
ἐπικουρίας Ἁγνῆ, πάσης βλάβης δυσχερῶν
ῤυόμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἦ Χορός· Ἀμήν.

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα).

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἄδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐα νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρομένη, χαίρει κράζουσα· Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ, τὴν Ἀνάστασιν.

Ἦ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν ὡς Θεὸν παντοδύναμον καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψαντα καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠὺδόκησε, πρώταις ταύταις τὸ Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ Γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ Ἄδης στενάζει καὶ θάνατος ὀδύρεται καὶ κόσμος ἀγάλλεται καὶ πάντες συγχαίρουσι· Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι, Χριστέ, τὴν Ἀνάστασιν.

Κάθισμα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταπείνωσις ὕψωσε, κατησχυμμένον κακοῖς, Τελώνην στυγνάσαντα, καὶ τό, Ἰλάσθητι, τῷ Κτίστη βοήσαντα· ἔπαρσις δὲ καθεῖλεν, ἀπὸ δικαιοσύνης, δείλαιον Φαρισαῖον, μεγαλορρημονοῦντα· ζηλώσωμεν διὸ τὰ καλά, κακῶν ἀπεχόμενοι.

Δόξα. "Ομοιον.

Ταπείνωσις ὕψωσε, πάλαι Τελώνην κλαυθμῶ
βοήσαντα· Ἰλάσθητι, καὶ ἐδικαίωσεν. Αὐτὸν
μιμησώμεθα, ἅπαντες οἱ εἰς βάθος, τῶν κακῶν
ἐμπεσόντες, κράζωμεν τῷ Σωτῆρι, ἀπὸ βάθους
καρδίας. Ἠμάρτομεν, ἰλάσθητι, μόνε φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας
προσάγαγε, τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία
Πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ
προστρεχόντων, σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε
θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, κατὰ τῶν δούλων
σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ἦ Χορός· Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης τὸ

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν, καὶ Τελώνου
μάθωμεν, τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν
Σωτῆρα κραυγάζοντες· Ἰλαθι μόνε ἡμῖν
εὐδιάλλακτε.

Ἔτερον.

Στεναγμοὺς προσοίσωμεν, τελωνικοὺς τῷ Κυρίῳ,
καὶ αὐτῷ προσπέσωμεν, ἁμαρτωλοὶ ὡς Δεσπότη·
θέλει γὰρ τὴν σωτηρίαν πάντων ἀνθρώπων, ἄφεςιν
παρέχει πᾶσι μετανοοῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσαρκώθη
Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ συνάναρχος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐαυτοὺς ἀδελφοὶ ἅπαντες ταπεινώσωμεν,
στεναγμοῖς καὶ ὀδυρμοῖς τύψωμεν τὴν συνείδησιν,
ἵνα ἐν τῇ κρίσει τότε τῇ αἰωνία, ἐκεῖ ὀφθῶμεν
πιστοὶ ἀνεύθυνοι, τυχόντες ἀφέσεως· ἐκεῖ γάρ ἐστιν
ὄντως ἡ ἄνεσις, ἣν ἰδεῖν ἡμᾶς νῦν ἱκετεύσωμεν, ἐκεῖ
ὀδύνη ἀπέδρα λύπη καὶ οἱ ἐκ βάθους στεναγμοί, ἐν
τῇ Ἐδὲμ τῇ θαυμαστῇ, ἧς ὁ Χριστὸς δημιουργός,
Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ συνάναρχος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Στίχοι

Μαρτινιανός, σαρκικὴν σβέσας φλόγα,
Φεύγει τελευτῶν μὴ τελευτῶσαν φλόγα.
Ἐν τριτάτῃ δεκάτῃ δέμας ἐξέδου Μαρτινιανός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ
Μαρτύρων, Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης.

Στίχοι

Τμηθὲν γύναιον, Ἀκύλας φησί, βλέπων,
Οὐκ ἀνδριουῖμαι πρὸς τομὴν ἀνὴρ κάρας;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Εὐλογίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι

Ψυχὴν δίδωσιν Εὐλόγιος Κυρίῳ
Βοῶν πρὸς αὐτήν, Κύριον σὸν εὐλόγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Πατὴρ καὶ Υἱὸς σταυρωθέντες τελειοῦνται.

Στίχοι

Πατὴρ σὺν Υἱῷ σταυρικὸν πάσχει πάθος,
Ἐπὲρ Πατρός, τοῦ δόντος Υἱὸν εἰς πάθος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα τῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου ἐν τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ παραβολῆς μνεΐαν ποιούμεθα.

Στίχοι

Φαρισαΐζων, Ἱεροῦ μακρὰν γίνου,
Χριστὸς γὰρ ἔνδον, ὧ ταπεινὸς δεκτέον.

Ἐτεροι εἰς τὸ τριώδιον

Ὁ δημιουργὸς τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω,
Τρισάγιον μὲν ὕμνον ἐκ τῶν Ἀγγέλων,
Τριώδιον δὲ καὶ παρ' ἀνθρώπων δέχου.

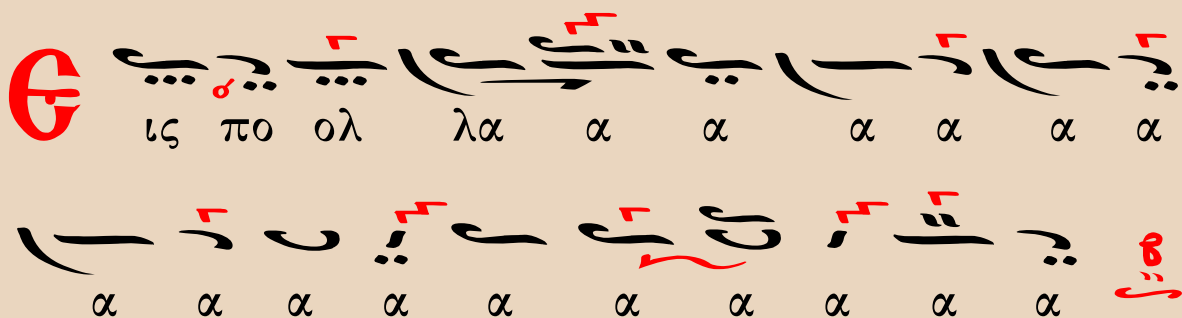
Ταῖς τῶν Ἁγίων πάντων, μεγαλουργῶν σου πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

ε ε ε ε ε ε τ η η η

η Δε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α

Καταβασία παρά Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ π Βου

Ὠδὴ Α'. ϖ ς εν η πει ρω ω πε ζε ε

ε ευ σα α ας ο Ι σρα α ηλ

εν α βυσ σω ω ι ι χνε ε σι τον δι

ω ω ω κτην Φα ρα α ω κα

α θο ρω ων πο ο ον του ου

με ε ε νον Θε ω ω ω ε

πι λι λι νι λι κλι ο ο ον

Ὁ β' χορός: ω δη ην ε βο ο ο

α α α α σω ω με εν

Ὠδὴ Γ'. Ο υκ ε στιν α α α α γι

ι ι ος ω ως συ Κυ ρι ι ε

ο ο Θε ε ο ο ος μου ο υ

ψω ω ω σα ας το ο ο κε ε ε ρας

τω ω ων πι στω ων σου ου ου α

α γα α α θε και στε ρε ω ω

ω ω σα ας η η η μας εν τη

πε ε ε ε ε τρα τη η ης ο

μο ο ο λο ο γι ι ας σου ου

Ὠδὴ Δ'

X

ρι στο ος μου ου ου δυ

υ να α α μισ Θε ο ο ος και αι

Κυ υ ρι ι ο ος η σε πτη Ε εκκλη

σι ι ι ι α α α θε ο πρε ε

πω ως μελ πει α να κρα α α ζου σα α

α εκ δι ι ι α νοι οι οι ας

κα α θα α α ρας εν Κυ ρι ι

ι ω ε ε ε ο ορ τα α ζου ου σα

α

Ὠδὴ Ε'

F

ω θει ω φε ε ε εγ

γει ει ει σου α γα α θε τας των

ο ο ορ θρι ι ζον τωων σοι ψυ υ υ χας

πο ο θω ω κα τα αυ γα α σον δε ο

μαι αι σε ει δε ναι Λο ο ο γε

ε Θε ε ε ου τον ο ο ο ον

τω ως Θε ε ον ε εκ ζο ο ο ο

ο ο φου των πταισμα α α τω ων α

να α α κα α λου ου με ε νο ον

Ὠδὴ 5'. **T** ου ου βι ου ου την θα α

α λασ σαν υ υ ψου με ε νη η

ην κα α θο ο ο ρων των πει ρα

σμωντω ω κλυ υ δωω νι τω ευ δι ω ω λι

με ε ε ε νι ι ι σουπροσ δρα α

μω ων βο ω ω ω σοι Α α α να

α γα α γε εκ φθο ρα α α α ας την

ζω η η ην μου πο ο ο λυ υ ε ε

λε ε ε ε

Ὠδὴ Ζ'.

Προ σο βο λον μεν τη ην κα α

μι νον ει ει ειρ γα α σα α το α α

αγ γε ε ε λος τοι οι οισ ο σι ι ι

ι ι οι οισ παι αι αι σι τους Χαλ

δαι αι ουους δε κα τα φλεγονπρο ο ο σταγ

μα Θε ε ου ου τον τυ υ υ υ ραν

νο ον ε ε πει ει ει σε ε βο ο ο

αν Ευ λο γη το ο ο ο ος ει

ο Θε ο ο ος ο τω ω ων πα τε

ε ε ε ε ρω ων η η η μων

Ὠδὴ Η'. **Α** χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου με εν τον Κυ υ υ ρι

ον

Ε κ φλο γος τοι οισ ο σι ι ι ι

οι οισ δρο σο ο ον ε ε πη η γα α

σα ας και δι και ου ου θυ σι ι

ι ι α αν υ δα α α τι ι ε

ε φλε ξα ας α α παν τα γα αρ

δρα ας Χρι στε μο νω τω ω ω βου ου λε ε

σθαι Σε ε ε υ πε ε ερ υ ψου ου

ου ου ου μεν εις πα α αν τα ας του ου ου

ους αι αι ω ω ω να α α α α ας

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

ᾠδὴ Α΄.

Ω

ς εν η πει ρω πε ζευ

σας ο Ι σρα ηλ εν α βυσσω ι χνεσι τον

δι ω κτην Φα ρα ω κα θο ρων ποντου

μενον Θε ω ε πι νι κι ον

Ὁ β' χορός:
ω δην ε βο α α σω ω μεν

Ὠιδὴ Γ'. **O**
υκ ε στιν α γι ος ως

συ Κυ ρι ε ο Θε ος μου ο υ ψω σας

το κε ε ρας των πι στων σου α γα θε

και στε ρε ω σας η μας εν τη πε τρα της

ο μο λο γι α ας σου

Ὠιδὴ Δ'. **X**
ρι στος μου δυ να μις Θε

ος και Κυ ρι ος η σε πτη Εκ κλη σι

α θε ο πρε πως μελ πει α να κρα ζου σα

εκ δι α νοι ας κα θα ρας εν Κυ ρι

ω ε ορ τα ζουου σα

ᾠδὴ Ε΄.

Δ

Τ

ω θει ω φεγ γει σου α

γα θε τας των ορ θρι ζον των σοι ψυ χας πο

θω κα ταυ γαυ σον δε ο μαι σε ει δε ναι

Λο γε Θε ου τον ον τως Θε ον εκ ζο φου

των πταισματος να κα λου με ε νον

ᾠδὴ ΣΤ΄.

Δ

Τ

ου βι ου την θα λασ σαν

υ ψου με νην καθορων των πει ρα σμων

τω κλυ δω νι τω ευ δι ω λι με νι σου προσ

δρα μων βο ω σοι Α να γα γε εκ φθο

ρα ας την ζω ην μου πο λυ ε λε ε ε

ᾠδὴ Ζ΄.

Δ

Α

ρο σο βο λον μεν την κα

μι νον ειρ γα σα το Αγ γελοστοις ο σι οισπαι

σι **β** τους Χαλ δαι ους δε κα τα φλε γον

προ σταγμα Θε ου τον τυ ραννον ε πει σε

βο αν Ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο

των Πα τε ρων ημων **β**

Ωιδή Η'.

Δ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον **Δ**

Ε κ φλο γοστοις ο σι οισ δρο σον ε πη

γασας και δι και ου θυ σι αν υ δα τι

ε φλεξας **β** α παν τα γαρ δρας Χρι στε μο νω

τω βου λεσθαι Σε υ πε ρυ ψου ου μεν εις

πανταστουςαι ω ω να α α α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον

Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν.

‘Ο α’ Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ

γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

O τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

C οι μο νω η μαρ τον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

I δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

δου γαρ αληθειαν ηγαπησας
τααδηλακαιτακρυφιατηςσοφι
ιασσουεδηλωσαςμοι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

δου ου γαρ εν α νο μι αις
συ νε λη η η φθην και εν α μαρ τι
αι αι αις εκισση σε με η μη η τηρ
μου

δου ου γαρ αληθειαν η
γααπησας τααδηλακαιτα
κρυφιατηςσοφιας

σου ε δ η η λ ω σ α α α α α α

α α α α α σ μοι οι οι χ

Ρ αν τι εις με υ σ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λει ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι

ο Θεος **Δ** και πνευμα ευθες εγ και νισον

εν τοις εγκατοις μου **Β**

Μη αποριψης με απο του προ

σωπου σου **Δ** και το Πνευμα σου το Αγι

ον μη αντανελησ απεμου **Δ**

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του

σωτηριου σου **Δ** και πνευματι η γεμο

νικωστηριξον με **Β**

Αιδαξω ανουςτας οδους σου **Δ**

και ασεβεις επι σε επι στρεψου

σι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου α γα λ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μα μου α να γ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σ ι α τ ω Θ ε ω π ν ε υ μ α σ υ ν τ ε

τ ρ ι μ μ ε ν ο ν **Δ** κ α ρ δ ι α ν σ υ ν τ ε τ ρ ι μ μ ε ν η ν κ α ι

τ ε τ α π ρ ο σ φ ο ν ο μ ε ν η ν ο Θ ε ο ς **Δ** ο υ κ ε ξ ο υ

δ ε ν ω σ η ι **Β**

Α γ α θ υ ν ο ν Κ υ ρ ι ε ε ν τ η ε υ

δ ο κ ι α σ ο υ τ η ν Σ ι ω ν **Δ** κ α ι ο ι κ ο δ ο

μ η θ η τ ω τ α τ ρ ι χ η Ι ε ρ ο υ σ α λ η μ **Δ**

Τ ο τ ε ε υ δ ο κ η σ η ι ς θ υ σ ι α ν δ ι

κ α ι ο σ υ ν η ς **Δ** α ν α φ ο ρ α ν κ α ι ο λ ο κ α υ

τ ω μ α τ α **Β**

Τ ο τ ε α ν ο ι σ ο υ σ ι ν ε π ι τ ο θ υ

ε ε ε νον δ αλλ ως οι κτιρ μων κα

α α θα α α ρον Δ ε ε ευσπλα αγ

χνω σου ε ε λε ε ε ε ε ει δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι

ω ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α α

μην δ Της σω τη ρι α α ας ευ θυ

υ νον μοι οι τρι ι βους Θε ε ο ο

ο το ο ο ο κε δ αι σχραις γαρ κα

τε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α α μα α αρ τι ι ι ι αις ως

ρα θυ μως τον βι ονμου ο ο ο λο ον

λα ας τρε ε ε ε ε ε μω ω τήνφο

βε ραν η με ρα α αντης κρι ι σε ε ε

ε ως αλ λα θα ρωνεις το ε λε ος

της ευσπλαγχνι ας σου ως ο Δα α

α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε

λε η σον με ο ο Θε ε ος κα τα

το με ε γα σου ε λε ο ο ο ο

ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π ε ε Δι.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκριτῶς τῶν Σε
ραφίμ **β** τὴν ἀδιὰ φθορῶς Θεόν
Λογόν τεκούσαν **β** τὴν ὄντως Θεόν το
κόνσε μεγαλυνομέν **β**

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε

ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ
πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἀργὸν Εἰρμολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

Δ **Τ** ην τι μι ω τε ε ραν των Χε

ρου ου βιμ **Δ** και εν δο ξο ο τε ραν α συγ

κρι ι τω ως των Σε ρα φι ιμ **β** την α

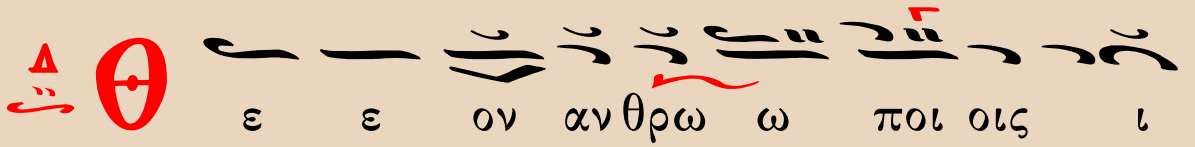
δι α α φθο ο ρως Θε ον Λο γο ο ον τε

κουσαν **β** την ο ο ον τως Θε ο το ο

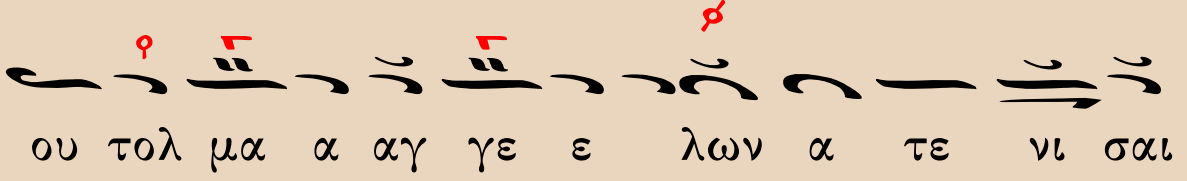
ο ο κο ον σε με ε ε γα λυ υ

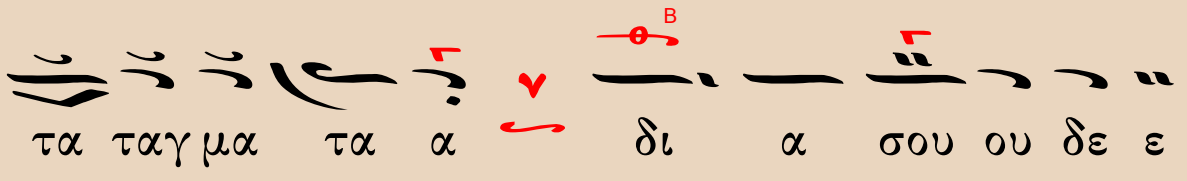
υ υ νο ο ο ο μεν **β**

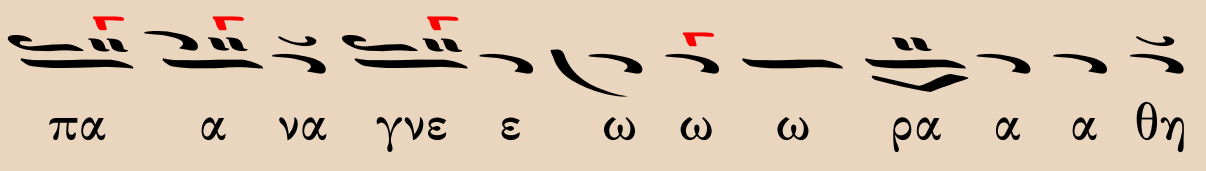
ᾠδὴ Θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

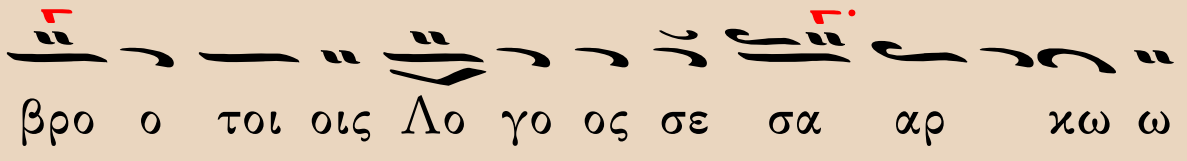

ε ε ον ανθρω ω ποι οισ ι

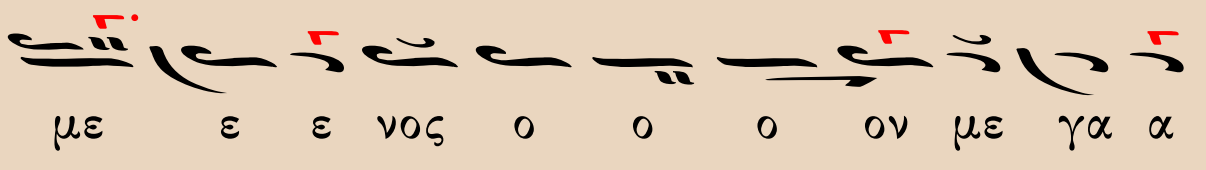

δει ει εινα α α δυ υ να α το ον ον

ου τολ μα α αγ γε ε λων α τε νι σαι

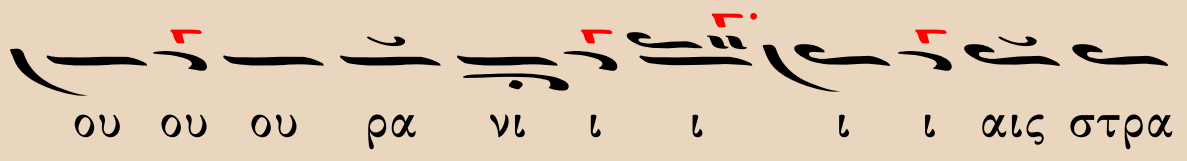

τα ταγμα τα α δι α σου ου δε ε

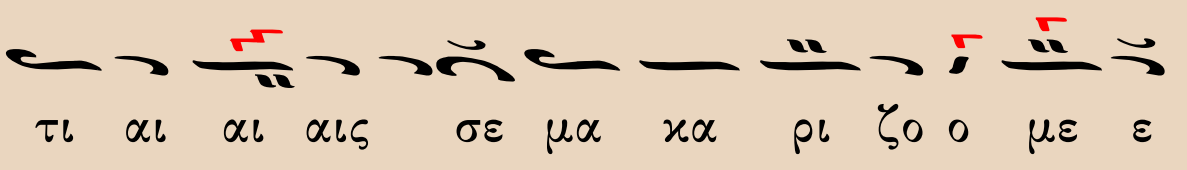

πα α να γενε ε ω ω ω ρα α α θη

βρο ο τοι οισ λο γο ος σε σα αρ κω ω

με ε ε νος ο ο ο ον με γα α

α λυ υ νο ον τες συ υ υν ταις

ου ου ου ρα νι ι ι ι ι αις στρα

τι αι αι αις σε μα καρι ζο ο με ε

Ε ΕΝ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

Θ ε ον ανθρωποις ι δειν α δυ να τον
ον ου τολμα Αγ γε λων α τε νι ι σαι
τα ταγμα τα δι α σου δε πα να γνε
ω ρα θη βρο τοις Λο γος σεσαρ κω με
νος ον με γα λυ νοντες συν ταις ου ρα νι
αιστρατι αις σε μα κα ρι ζο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠ β' Χορός, τὸ αὐτό.

ᾠ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ

ὑποποδίω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
‘Ο β’ Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον α’.

Ἦχος ὁ αὐτός. Αὐτόμελον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει Γαλιλαίας,
πίστει Χριστὸν θεάσασθαι, λέγοντα ἐξουσίαν,
λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω· μάθωμεν πῶς διδάσκει,
βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα, τοῦ Πατρός, ἔθνη πάντα,
καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι,
τοῖς μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

Τοῦ Τριωδίου ὅμοιον.

Ἐψηγορίαν φύγωμεν, Φαρισαίου κακίστην,
ταπείνωσιν δὲ μάθωμεν, τοῦ Τελώνου ἀρίστην, ἵν’
ὑψωθῶμεν βοῶντες, τῷ Θεῷ σὺν ἐκείνῳ· Ἰλάσθητι
τοῖς δούλοις σου, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, Χριστέ
Σωτήρ, ἐκουσίως, καὶ Σταυρὸν ὑπομείνας,
συνήγειρας τὸν κόσμον σου θεϊκῇ δυναστείᾳ.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁ ποιητὴς τῆς κτίσεως, καὶ Θεὸς τῶν ἀπάντων,
σάρκα βροτεῖαν ἔλαβεν, ἐξ ἀχράντου γαστρός σου,
πανύμνητε Θεοτόκε, καὶ φθαρεῖσάν μου φύσιν, ὅλην
ἀνεκαινούργησε, πάλιν ὡς πρὸ τοῦ τόκου,
καταλιπὼν μετὰ τόκον· ὅθεν πίστει σε πάντες
ἀνευφημοῦντες κρᾶζομεν· Χαῖρε, κόσμου ἡ δόξα.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ιστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος πρῶτος.

Καὶ εὐθύς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον **π** **α** Αι νει

τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων αι

νει τε αυ τον εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις **π** **α** σοι πρε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω **π** **α**

Α ι νει τε αυ τον παντες οι αγ γε ε λοι

α αυ του **π** **α** αι νει τε αυ τον πασαι αι

δυναμειεις α αυ του σοι πρε πει υ

υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω π^α

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε με ε ε ε ε α α α α

α α α α α α α α η η η μω

ω ω ηω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Ky υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Ky υ ρι ι ι ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ηα

α α α α α α α α α α α

ηα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε με ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα π α α

α α α α α α α δ α α α α α

α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α γ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.
Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πα.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Υ μνου μεν σου Χριστε το σω τη η ρι ο

ον πα α α θος και δο ξα ζο με εν

σου τη ην α να α α α στα α α α

σιν

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και τον θα να

τον καταρ γη σας και α να στας ε εκτων νε ε

κρων ει ρη νευ στον η μων την ζω ην

Κυ ρι ε ως μο νος πα αν το δυ υ

υ υ να α α α μος

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,

αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ο τον α δην σκυ λευ σας και τον αν
θρω πον α να στη σας τη α να στα σει ει σου
Χρι ι στε α ξι ω σον η μας εν κα
θα ρα α καρ δι ι α υ μνειν και
αι δο ξα α α α ζει ει ει ει ν σε **π**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τ ην θε ο πρε πη σου συκα τα βα σιν
δο ξα ζο ον τες υ μνου με εν σε Χρι ι στε
ε τε χθης ε εκ Πα αρ θε ε νου και
α χω ριστος υ πηρ χες τω ω ω ω Πα

α α α τρι π ε πα θες ως αν θρωπος και

ε κου σι ως υ πε μει ει νας Στα αυ ρον π

α νε στης ε εκ του ου τα α φου ως

εκ πα στα δος προ ο ο ο ε ε ε ελ θων π

ι να σω σης τον κο σμον Κυ ρι ι ε

δο ο ο ο ξα α α α σοι π

Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου. Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Μ η προ σευ ξω με ε θα φα ρι σα ι

κω ως α δε ελ φοι π ο γαρ υ ψων ε

αυ τον τα πει ει νω θη η η η σε

ε ε ε ται ^πτα πει νω θω μεν ε ναν τι

ον του Θε ου ου τε ε λω νι ι κως ^πδι

α νησται ας κρα α α α ζο ο ο ον τες ^π

ι λα σθη τι η μιν ο Θε ος τοιοις α μα

α α αρ τω ω ω λοις ^π

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Φα ρι σαι ος κε νο δο ξι α νι κω

με ε νος ^πκαι Τε λω νης τη με τα

^δνοι οι οι οι α α κλι νο ο ο με ε ε

νο ος ^α ^φπρο σηλ ^δθο ον σοι τω μο ο ο

ο νω ω Δε σποο ο ο τη ^π αλλ ο

μεν καυχη σα με ε νος ε στε ρη η θη των

α γα α θων ^π ο δε μηφθεγξα με ε νος

η ξι ω θη η των δω ω ω ω ρε

ε ε ε ων ^π εν του ου τοις τοις τε να αγ

μοις ^π στη ρι ξον με Χρι στε ο Θε ος ω ως φι

λα α α αν θρω ω ω προς ^π

Ἦχος ᾠή Γα.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

^π **Τ** ου Τε λω νου και του Φα ρι σαι ου

το δι α α α φο ρον ^κ ε πι γνουου

ου ου σα α ψυ χη η η μου ου ^πα

του μεν μι σησον την υ πε ρη φα α νον ^ρ

φω ω νην ^Δδ του δε ζη λω ω σον την ευ κα

τα νυ υ κτο ο ον ε ε ε ε ευ χη

ην ^πα και βο ο η η η η σον ^κα ο Θε ε

ος ι λα α α α σθη τι μοι οι τω

α α μαρ τω ω λω ^κα και ε λε ε ε η

σο ο ον με ε ^Γα

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

^πα **Τ** ου Φα ρι σαι ου την με γα λου χον ^ρ

φω ω νη ην κ πι στοι οι μι ι ση η

σα α αν τε ες π του δε Τε λω ω

ω ω ω νου την ευ κα τα α νυ υ υ

υ κτον ευ χην ζη η λω ω σα α α αν τες π

μη τα α υ ψη λα α α φρο ο νω

ω ω μεν κ αλλ ε αυ τους τα α α πει

ει νου ου ουντες π εν κα τα νυ ξει ει κρα α α

ξω ω ω ω ω με εν π ο Θε ος

ι λα σθηη τι ι ταις α μαρ τι ι

ι ι αι αις η η μων Γ ρ ρ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι **δ̣**

Τ αις εξ ερ γων κα αυ χη σε ε σι **Δ̣ δ̣**

φα ρι σαι αι ον δι και ου ουν τα ε

α αυ τον **Δ̣ δ̣** κα τε ε κρι να ας Κυ ρι

ι ε **β̣ λ̣** και τε λω νην με τρι ο πα α θη

σαν τα α **Δ̣ δ̣** και στε να αγ μοις ι λα

σμον αι αι του με ε νον **β̣ λ̣** ε δι και αι

αι αι ω ω ω ω σας **δ̣** ου ου γαρ προ ο

σι ε ε σαι **Δ̣ δ̣** τους με γα λο ο φρο

ο ο νας λο γι ι σμου ους ^{ν'} και τας

συν τε τριμ με ε ναςκα αρ δι ι ας ^β ουκ

ε ξου ου ου θε ε ε ε νεις ^δ δι

ο ο ο και η η μεις σοι προ ο

σπι πτο ο μεν ^β εν τα α α πει ει νω

ω ω σει ^β τω ω παθον τι δι ι ι ι

η η η η μας ^δ πα ρα ασχουτην α α

α α φε ε ε ε σιν ^Δ και αι το με γα ε

ε ε ε λε ε ε ε ος ^δ

Του̅ αυ̅του̅.

^ⲟΗχος ^ⲓ Δι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι Δ

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης

ει ρη νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α δ̣

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν δ̣

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε Πα τερ παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι

ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε και Α

γι ον Πνευ μα ^ν _δ

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων

την α μαρ τι ι αν του κο σμου ε λε

η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας

του κο σμου ^ν _δ

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας ^ν _δ

Ο ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος σὺ εἶ

μόνος Κύριος Ἰησοῦς Χριστός εἰς

δοξάν Θεοῦ Πατρὸς Ἀμην **ψ δ**

Κ αθ ἑκαάστην ἡμέραν εὐλο

γῆσωσὲ καὶ αἰνεσωτὸ ὄνομα σου εἰς τὸν

αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰ

ῶνος **ψ δ**

Κ ατάξιόν σου Κύριε ἐν τῇ ἡ

μέρα ταύτῃ ἀναμάρτητους φυλάχθη

να ἡ μάσ **ψ δ**

Εὐλογῆτος εἶ Κύριε ὁ Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε

τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις

τους αι ω ω νας Α μην **δ**

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περηλ πι σα μεν ε πι σε **δ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα

σου **δ**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο

ον με τα δι και ω μα τας σου **δ**

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

ει ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με

ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι [∨]
_δ

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα

ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου [∨]
_δ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο με θα φως [∨]
_δ

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε [∨]
_δ Α γι ος ο Θε ος α γι

ος ι σχυ ρος α γι ος α θα νατος ε λε

η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι

ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην

Δ γι ος α θα νατος ε λε ε η σον

η μας

Δ α α γι ι ι ος ο Θε ε ε

ο ος

Δ α α γι ι ος ι σχυ υ υ ρο

ος Δ
δ

Α α γι ι ι ι ος α θα α α α

να α α α τος ε λε η σο ο ο ο ον η

η η η μα α α α α α ας Χ
δ

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον Β
λ

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ο ος Χ
δ

Ἑτέρα Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Α ο ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το ο

φω ω ω ως **π** Δο ο ξα α εν υ

ψι ι ι στοιοις Θε ε ω ω ω **ν** και

ε πι γη ης ει ει ρη η η νη η **ν**

εν ανθρωποις ε ευ δο κι ι ι ι

α **ν**

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν

σε **β** προ σκυ νου με εν σε ε δο ξο ο

λο ο γου ου με ε εν σε **ν** ευ χα

ρι στου ου ου με ε ε εν σοι **Δ** δι α

την με γα α α α λη ην σουου δο ο

ο ξαν δ

Κ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε που

ρα νι ι ε ε Θε ε ε Πα α τερ

παν το κρα α το ο ορ Κυ ρι ε Υι

ε ε ε μο νο γε ε νες Ι η σου

Χρι στε και αι Α α α γι ι ον Πνεε ε

ευ μα δ

Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ο

α μνο ο ος του ου Θε ε ου ο Υι

ο ο ος του ου Πα α τρος ο αι αι

αι ρωων **Δ** την α μαρ τι ι ι αν του ου

ου ου κο ο ο ο σμου **δ** ε λε η η σον

η η μας ο αι αι αι αι ρωων **ν'**
ηη

τας α μαρ τι ι ι α ας τουου κο ο

ο σμου **ν**
δ

Π ρο ο ο ο ο σ δε ξαι **β** την **δ** δε

η η σι εν η η μων **δδ** ο κα θη με

νο ος εν δε ξι α α α του Πα α

τρος **β** και ε λε η η σο ον η η η

μας **ν**
δ

Ο τι συ υ ει μο νο ος Α α α

γι ι ι ι ος Δ ρυ υ ει μο νο ος Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ος Δ Ι η σου

ους Χρι ι στος Δ εις δο ο ο ξαν Θεε ου Πα α

τρο ο ος Α α α μη ην Δ

Κ αθ ε κα α α στην η με ε ραν

ευ λο ο γη η η η σω ω ω ω σε Δ

και αι νε ε ε σω το ο ο νο

μα α α σου Δ εις τον αι ω ω ω

ω ω να Δ και εις τον αι ω να α του

ου αι ω ω ω ω νος Δ

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι

ε ε εν τη η με ε ε ε ρα α

τα α αυ τη α να μαρ τη η η

του ους φυ λα χθη η η η ναι αι η η

μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι

ε ο Θε ο ο ο ος των Πα τε

ε ε ε ε ρων η η μω ω ων και αι

νε ε τον και δε δο ξα σμε ε ε νον το

ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω

ω να ας Α α α μην

Γ ε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε

το ε λε ε ο ος σου ου εφ η η μας

κα θα α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε

πι ι σε

υ λο γη η τος ει Κυ υ ρι ι ε

δι ι δα α ξο ο ο ον με ε τα δι

και ω ω μα τα α α σου

υ υ υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη

ε γε νη η η η θης η η μιν εν

γε νε α και αι γε νε ε α Ε

γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι ε ε

ε ε λε ε η σο ο ο ον με

νον **Δ** το ε ε ε ε λε ε ος σου ου

τοις **ν** γι νω ωσκουου **δ** σι ι ι σε **δ**

Α χ γι ος ο Θε ε ος **β** Α γι ος **λ**

Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ι ο ος α α θα **δ**

α να α α τος **β** ε ε λε ε η σο **λ**

ον η η η μας **ν** **δ**

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω **β** και **λ**

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι **ν** **δ**

Κ αι νυ υ υν και α α ει **ν'** και **ρρ**

εις τους αι ω νας τω ω ων αι ω ω

ω ω ω νω ων Α α α μην **ν** **δ**

Α γι ι ο ος α α θα α να

α α τος ε ε λε ε η η σο

ον η η η μας

Α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο Θ ε ε

ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος

Α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι σχυ υ

υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος Δ δ

Α α α α α α α α α α γι ι

ι ος Δ δ α θα α α α α α α α

α α α α να α α θα α να α α

τος Δ ε λε ε ε η η σον η η

μα α α α α α α α α ας Δ δ

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον Β λ

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ο ος δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ δ Νη.

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον β κ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον δ Δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον β κ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον δ

οι Κυρι ε δλ

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

υ ρι ε ε λε ε ε η σον δλ

υ ρι ε ε ε ε λε ε η η

σον δλ

υ ρι ε ε λε ε ε η σον δλ

υ ρι ε ε ε ε λε η σον ηη

υ ρι ε ε λε ε ε η σον δλ

υ ρι ε ε λε ε ε η σον δλ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α μην ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ευ

λο ο ο γει ει η ψυ χη μου τον Κυ υ

ρι ον ^π και παν τα τα εν το ος μου το ο νο

μα το α γι ον αυ του ^ν _δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο

δο σει αυ του ^ν _δ

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

 η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

ει και οι κτιρμοις

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

του τω Μωυση ^π τοις υιοις Ισραηλ τα

θη ληματα αυτου ^ν

Ο ι κτιρμων και ελεημων ο Κυ

ριος ^β μα κροθυμος και πολυελε

ος ^π ουκ εις τελος οργισθησεται

ου δε εις τον αιωνα μη νειει ^ν

Ο υκατατας ανομιασημων ε

ποιησεν ημιν ^α ου δε κατατας α

μαρτιασημων ανταπεδωκεν ημιν ^ν

Ο τι κατατου ψοσ του ουρα

νου αποτης γης ^β εκραταιωσε Κυριος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον **δ**

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας α νομι ας ημων **δ**

Καθως οικτειρει πατηρ υιους **π**ω κτει

ρη σε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν **δ**

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ου ωσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν _δ

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ

υ πα αρ ξει ^α _κ και ουκ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν _δ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν _δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β _κ τοις φυ λασ σου σι την

δι α θη κην αυ του ^π _α και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν _δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ η ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ η ι **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** **λ** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** **κ** λ η ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

τα ερ γα αυ του ^π εν παν τι το πωτης δε σπο

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^δ

Α ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι ^δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων ^δ Α μην ^δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του ^δ Ευ λο γη τος ει

Κυ ρι ε ε ε ε ε ^δ

Μέλος ἄργόν.

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου
ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν
το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο
ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του
ου ου **Δ** Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

ᾠχος **Δ**ι.

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω
Α γι ω Πνευ μα τι **Β** Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στισω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρεψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παντες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατ'εραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος αγαπα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασσει τους προσηλυτους

Ορ φανον και χηραν αναληψε

ται και οδοναμαρτωλων αφανι

ει

Βασιλευσει Κυ ρι ος εις τον αι

ωνα ο Θεος σου Σιων εις γε νε

αν και γενεαν

Και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατην ημετερανσωτη

ριαν **β** σαρκωθη ναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας **β**

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας **Δ** Ειςων της α

γιας Τριαααδοςσυνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον η μααας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Ἄ ι α βρω σε ε ως ε ξη γα γε π του

Πα ρα δει σου ο εχ θρο ος τον Α δαμ δι α

Σταυ ρου δε τον λη στην δ αν τει ση γα γε

Χρι στο ος εν αυ τω π Μνησθη τι ι μου κραζον

τα ο ταν ελ θης εν τη Βασι λει ει α α

σου π
α

Στίχ. Μακάριοι οί καθαροί τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Προσκυνῶ σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ καὶ τὴν ἀνάστασιν· σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ ληστῇ, μετὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς, Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἐσταυρώθης Ἀναμάρτητε, καὶ ἐν μνημείῳ κατετέθης ἐκὼν· ἀλλ' ἐξανέστης ὡς Θεός, συνεγείρας ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ, Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τὸν νόον σου τὸν τοῦ σώματος, τῇ τριημέρῳ ἀναστήσας ταφῇ, σὺν τῷ Ἀδὰμ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ, ἐξανέστησας Χριστὲ ὁ Θεός, Μνήσθητί μου κράζοντας, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Τριῶδιου.

Ἦχος πλ. β'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τοῦ βίου τὸ στάδιον, ὁ Τελώνης ἐν ταυτῶ, καὶ Φαρισαῖος ἔδραμον· ἀλλ' ὁ μὲν ἀπονοία κατενεχθείς, αἰσχυρῶς ἐναυάγησεν, ὁ δὲ τῇ ταπεινώσει διεσώζετο.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τοῦ βίου τὸ δίκαιον, διαμείβοντες ἡμεῖς, δρόμον ἐκμιμησώμεθα, τοῦ Τελώνου μὲν φρόνημα ζηλωτόν, φύγωμεν δὲ φύσημα βδελυκτὸν Φαρισαίου καὶ ζησώμεθα.

Δόξα. (Ἀργῶς)

Τοὺς τρόπους ζηλώσωμεν, τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦ καὶ τὴν αὐτοῦ ταπείνωσιν, οἱ ποθοῦντες τὴν ἄληκτον τῆς χαρᾶς, τυχεῖν κατασκήνωσιν, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ζώντων ἀυλιζόμενοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (Ἀργῶς)

Γυμνὸν τῇ ἀπλότητι, τῇ ἀτέχνῳ τε ζωῇ, πλασθέντα παραβάσεως διπλόη περιέβαλέ με ἐχθρός, σαρκός τε παχύτητι, νῦν δὲ σῆ μεσιτεία, Κόρη, σώζομαι.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ

Σ ω τ ε ε ρ σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄ Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ΄ Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ

Σ ω τ ε ρ σ ω σ ο ν η μ α α α ς

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν

ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Γ ὦ σον ἡ μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις
οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς
μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ο μο νο γε νης Υἱ ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ραν σω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ασ Θε ο το κου και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω

πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας Εις

ων της α γι ασ Τρι α α α δος συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἄντίφωνον γ'. Ἦχος α'.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,

ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Του λιθουσφραγισθεντοςυποτων

Ιουδαιωνδ̣καιστρατιωτωνφυλασ

σοντωντοαχραντονσουσωωμαπαα

νεστηςτριημεροςΣωτηρδ̣δωρουμενος

τωκοσμωτηνζωηνπα̣διατουτοαι

Δυναμειστωνουρανωνδ̣εβωνσοι

Ζω ο δο ο τα **π** δο ο ξα τη Α να στα

σει σου Χρι στε **Δ** δο ο ξα τη Βασι λει α

σου **Δ** δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε

φι λανθρωπε **π**

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε

σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι

ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ

νε κρων ψαλλον τας σοι Αλ λη λου ου ι

α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Τοῦ Ναοῦ.

Ἀγίου Νικολάου. ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας

Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσηξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον.

ᾠχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν, καὶ Τελώνου μάθωμεν, τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν

Σωτῆρα κραυγάζοντες· Ἰλαθι μόνε ἡμῖν
εὐδιάλλακτε.

Γεωργίου Πρωγάκη.

ᾠχος δὲ Πά.

Φ α ρι σαι ου φυ γω μεν υ ψη γο

ρι ι ι αν π και τε λω νου μα θω μεν

το τα πει νον εν στε ναγ μοις γ προς τον

σω τη ρακραυγαζοντες δ ι λα θι μο νε

η μι ιν ευ δι αλ λακτεε ε ε δ

ᾠ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ᾠ Ἱερέως· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠ Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος Δι.

Ἄ μην Α γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Δ Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Α α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Δ α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Δ Α α γι ι ος Α

θα α να τος β ε λε η σον η μα

α ας Δ

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Α μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος β ε λε η σον η η μας Δ

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος Δ Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Δ Α γι ι ος Α θα να τος β

ε λε η σον η η μας Δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **Δ**

Δ γι ι ος Α θα να τος **Β** ε λε η

σον η η μας **Δ**

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις **Δ** Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ι ος

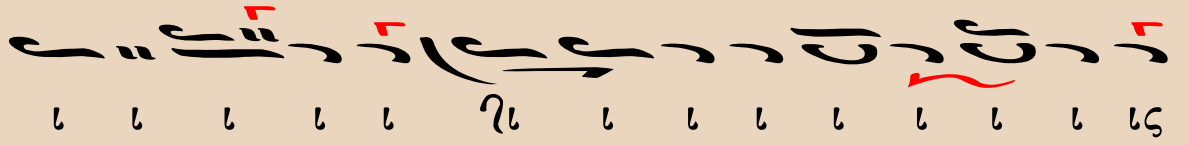
Α θα να τος **Β** ε λε η σον η μα

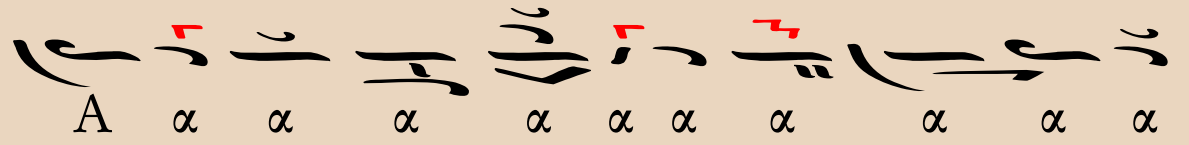
α ας **Δ**

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

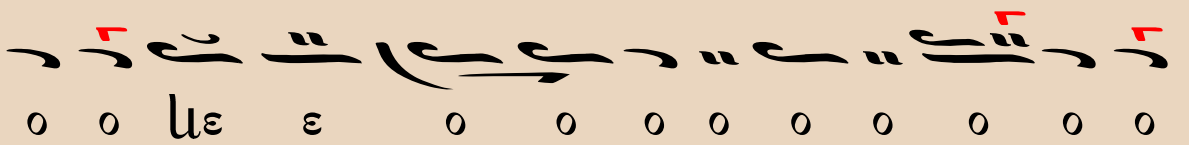
N
ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

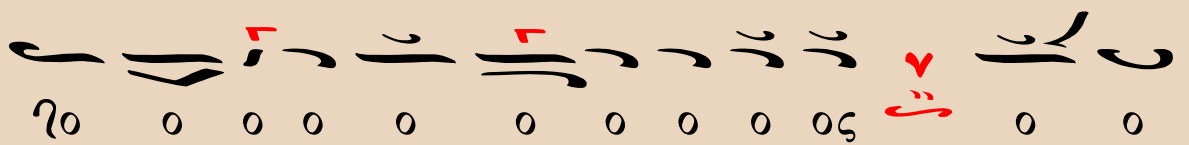

ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ις

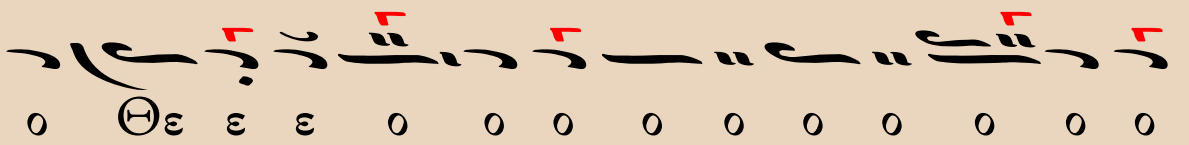

Α α α α α α α α α α

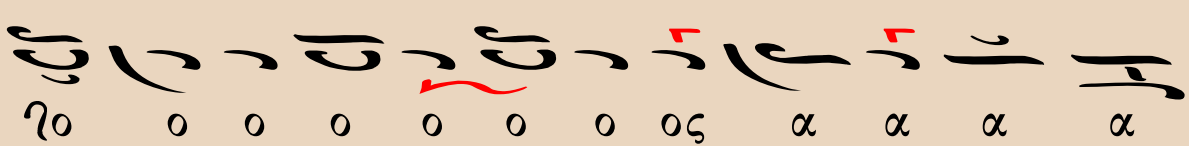

α α α α α α α α γι ι ι

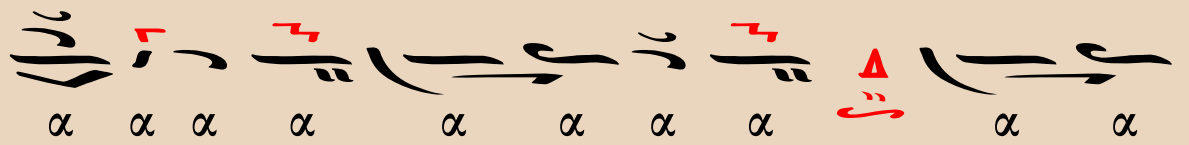

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ρ ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο

ο Θ ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ρ ο ο ο ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α υε α θα να

οι ο ο ο ο ο ο ος ε ε ε ε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α ι ι ο ο ο ο ος ο ο

ο Θ ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α Α θα α να α α

τος

λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχὸς ᾠ Γα.

Κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

βει ει ρει ει ει ει εις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος α'.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

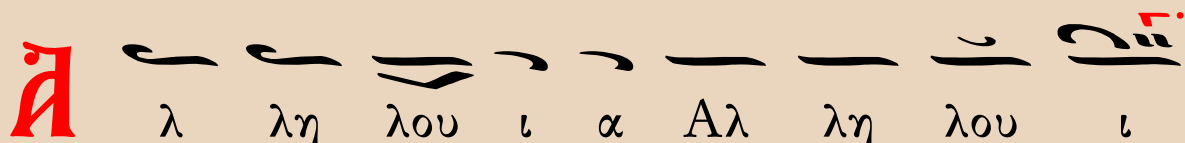
Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

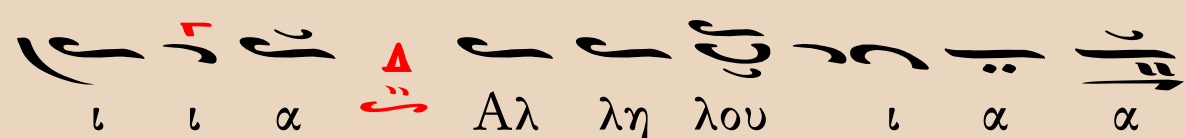
Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένοντο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται· πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερά γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσει εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός.

ᾠχος Δι.

 λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

 ι ι α Αλ λη λου ι α α

α Δ

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ἄ' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

Δ ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι ϑ Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ρρ ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι Δ ρρ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ἄ' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α΄ Χορός. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α
α α α α α α α α χα α ε ε
ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε
ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α
α α α α α α α α α α
α α α α α α Δ

Χερουβικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ο ι οι οι οι οι οι τα α α Χε ρου
ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ π ρ

μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

στι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

μυ υ στι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ως π ρ ει κο ο ο ο νι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι π ρ

ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει κο ο ο

νι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες π ρ

και αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι

ω ω ω ω ω ω ω ω **Δ** Τρι ι α α

α α α α α δι ι **π** τον τρι σα α

α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο

ο ο ον **π** υ υ υ υ υ υ υ μνο ο

ο υ μνο ον προ σα α α α δο

ο ον τε ε ε ε ες **π** πα α α α α

α α α α α σααν **π** την βι ω ω

ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι ι

βι ω ω τι ι κη η η η η η η η

ην **Δ** α πο θω ω ω με θα α α με

ε ε ε ρι ι ι μνα α α α α

α α αν π

Ω ς τον Βα α α α σι λε ε

ε ε ε κ ε ε ε ε ε ιε

ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α

α α α α α α α κ των ο

ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο

με ε ε ε νοι π

Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι

ι και αι αι αι αι αι αι αι αις Δ α ο

ρα α α α α α α α α α α

τω ω ω ω ω ω ως κ δο ρυ

φο ρου ου ου ου με νον τα α α α α

α α ξε ε ε ε ε ε ε σι ι ι

ιν π Α α α αλ λη λου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

α π α

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

π α Ο ι τα α α α α α α α α

α α α Χε ρου ου βι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι

ι ι ι μ π μ υ υ υ υ υ υ υ υ

στι ι κω ω ω ως ελ κο νι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ελ κο ο

ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι π ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο

ελ ελ κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ζον

τε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι τη ζω

ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω

ω Δ Τρι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α

Τρι α α α α α α δι ι ι ι

τον τρι σα α α α γι ι ο ον υ υ

υ υ υ μνον προ σα α α α ρα α

α α α α α δο ο ο ο ο ο

υ μνονπρο ο ο σα α α α δο ον τε

ε ε ες π α α α α α α α α α α

α σααν την βι ι ω ω ω τι ι ι βι

ω ω τι ι κη η η η η η η η

ην κ α πο θω ω ω ω με ε ε ε

θα α α α α α α με ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α

α α α α α αν κ

ω ω ω ω ω ω ς τον Βα α α σι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ς ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α α κ των ο ο ο λω ων

υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με

ε ε ε νοι π

αις Α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα

α α τω ω ω ω ως π δ δο ρυ φο

ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α

α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη η

λου ου ου ου ι α α α α α α α α

α π

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υιόν και ‘Άγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον και ἀχώριστον.

Ἐάν εἶ συλλεΐτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α
γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η

η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε **Β** Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε **Δ**

η ηη η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

ος στε ε ε ε ε ε ε ε ρε ε

ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η ηη η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν

Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά
ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός: Σὲ ὕμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς

ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α ξι ον ε στιν ως α α λη
η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι
ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο
το ο ο ο ο κο ον την α ει μα
κα α ρι στο ο ον και πα να μω
ω μη η η το ο ο ον και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η
η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἐτερον τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ἄ ξι ον ε στι ιν ως α λη
η η θω ως **Δ** μα κα ρι ζει ει ν σε την
Θε ο ο το ο ο ο ο κο ον **π** την α
ει μα κα α ρι ι στον και πα να
μω μη η η τον **Δ** και μη τε ε ρα του
ου Θε ε ε ου ου ου η η η μω ων **π**
την τι μι ω τε ραν τω ων Χε ρου ου ου
βι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ραν α
συγ κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε
ε ρα α α φιμ **Δ** την α δι α α

φθο ο ο ο ρω ω ως ⁹⁹ Θε ο ο ο ον Λο

ο ο γον τε ε κου ου ου σα αν ^Δ

την ο οντως Θε ο το ο κο ον σε με γα

α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε

ε εν ^π

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ⁹ Πά.

Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ

υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ το ο

ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ Δ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ Δ ρι ι

ι ι ι ι τον Κυ υ υ υ ρι ι ο

ο ον π ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε Δ εκ τω ω ων ου

ο ο ον π ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω κ

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ων ς ς ς ς ς ς ς ς π

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς εκ τω ω ων

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς π

ρα α α α ε εκ των ς ς ς ς ρα

α α νω ω ω ων κ γα α α υε ε

ε ε ε ε ε υε γα α α υε γα α γα

υε ε ε γα α α α υε γα α α υε

γα γα π υε ε ε γα α α α α υε

γα α υε γα γα υε ε ε ε ε γα α α

υε ε ε ε υε γα α υε γα α γα

υε ε ε ε ε ε υε ε ε ε

ε ε ε π Α α α α αλ λη λϝ ϝ ϝ

ϝ ι ι α α α α α α α α α

α α α α α α π

Ἄλλον Γεωργίου πρωτοψάλτου Γάνου τε καὶ
περιχώρων

Ἦχος ᾠ̣ Κε.

Ἄ λ α λ α λ α λ α λ α λ α λ α λ νει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε κ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε υε

ε ε ε εκ τω ω ω ων ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου σου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ρα α α α

α α α α α χα α α α α εκ των

ου ου ρα νω ω ω ζω ω ω ω ω ω ων

α α α α α χα α α

α α α α α α α α α α α

α λ λη η η η η η η η η η η

η η η η η η χη η χη η η

η η η η η η η η η η η η η η η

η η χη η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η

η η η χη η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η

λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

α αλ λη η η η η η η η η η η η χη

η η η η η η η η η η η η η η η

η χη η η η η η η η η

η ρα α α α α α α α α

α α α ρα α α α α α λ λη η

η η λου ου ου ου ου ου ου π

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ρι ι ι ι χι ι ρι ι ι

ι ι ι ι αλ λη λου ι ι α α α α

α α ρα α α α α α α α λ λη λου

ου ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α α α α α

α α α α π α α α α α α α α

α α α α α α α π
α

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον

εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ ἀδιαί

ίρετον Τριάδα προσκυνούου

ούουοντες αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε

εἶ
εν

‘Ο Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

‘Ο β’ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β’.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι
η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με
τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συ νην σου **β** Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α **Δ**

Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος **Δι.**

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον **Δ** α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος **β** (δίσ).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον **β** **Ὁ β΄ Χορός:** α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἑξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν

ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α΄ Χορός· Ἦχος γ΄.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Κυριακή τοῦ Ἀσώτου.
Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος,
Ἐπισκόπου Κατάνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος ————— Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε τη η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῆ δουλεία τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῆ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιμάσεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιμάσεν σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος δεύτερος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος   Δι.

Κ
υ υ ρι ε ε ε κε κρα ξα προς σε

ε ει ει σα α ακου σο ον μου ει ει

σα κου ου ου σον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι

ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε

ε ει ει σα α ακου σο ον μου προσχες

τη φω νη η της δε ε η η η σε ω

ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με

προ ος σε ε ε ει ει σα α κου σον

μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η τω η η προ ο ο
σευ χη η μου **Δ** ως θυ μι α μα ε
ε νω ω ω πι ι ο ο ον σου ε ε παρ
σις τω ω ων χει ρω ων μου **Δ** θυ υ σι
ι ι ι α ε ε σπε ε ε ρι ι ι ι
νη **Δ** ει σα α κου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε **Δ**

Στιχολογία παρά Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στομα τι
μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει
λη μου **Δ**

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις

λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα σεις εν α μαρ τι αις

Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι αν και ου μη συν δυ α σω με

τα των ε κλεκτων αυ των

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρτω

λου μη λι πα να α τω την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο

θησαν εχομενα πετρασοι κριται αυτων

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

ηδυνθησαν ωσει παχοςγης ερραγη

επιτηςγης διεσκορπισθητα οστα αυ

των παρατον αδην

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι

οφθαλμοι μου επι σοι ηλπισα μη αν

τα νεληστηνψυχην μου

Φυλαξον με απο παγιδος ης συ

νεστησαντο μοι και απο σκανδαλωντων

εργαζομενωντην ανομιαν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ

των οι αμαρτωλοι **Δ** κα τα μονας ει

μι εγω εως αν παρελθω **Δ**

Φ ω νη μου προς Κυριον εκεκραξα

φω νη μου προς Κυριον εδεηη

θην **Δ**

Ε κχεω ενωπιον αυτου την δε

ησινμου **Δ** την θλιψιν μου ενωπιον αυ

του απαγγελω **Δ**

Ε ντω εκλειπειν εξεμου το πνευμα μου

και συ εγνωστας τριβους μου **Δ**

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην ε

κρυφανπα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλεπον και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χη

η ην μου

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει

πα Συ ει η ελ πεις μου με ρις μου ει

εν γη ζω ων των

Π ροσχεσπροστην δε η σινμου ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κο ον

των με ο τι ε κραται ω θησαν υ περ

ε με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τ ον προ αι ω ω νων εκ Πα α τρος

γε ε εν νη θε εν τα τον Θε ον Λο γον

σαρ κω ω θε ε εν τα εκ Παρ θε νου ου

ου Μα ρι ι α ας δευ τε ε ε προ σκυ υ

νη η η σωω ω ω μεν Σταυ ρον γαρ

υ υ υ πο μει ει νας τη τα φη πα ρε ε

δο ο ο θη ως αυ το ος η θε ε

ε ε λη η η η σε και α να στας εκ

νε ε κρων ε σω σε με τον πλα νω με νο

ον α α αν θρω ω ω πον

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Χ ρι στος ο Σω τηρ η η μωντο καθ η

μων χει ρο γρα α φον προ ση λω σα ας τω Στα αυ

ρω ω ω ω ε ξη η η η λει ει ει

ει ψε και του θα να του το κρα α α

α τος κα α τη η ηρ γη η η η σε

προ σκυ νου ου ου ου μεν α αυτου ου ου ου

την τρι η με ρο ον Ε ε ε γε

ε ε ερ σιν

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Κυν Αρχαγγελοις υμνησωμεν Χρι

στου ου ου ου την Α να α α στα α

α σιν αυτος γαρ Λυ τρω της ε ε στι και

Σω τη ηρτων ψυ χω ω ων η μων και

εν δοξη φοβερα και κραται

αδυ υνααμει παλιν ερχε

εται κριναι κοοσμον οον εεε

πλααασεν

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

ε τον σταυρωθεν τα και τα αφε

ε εν τα Αγ γελος εκηρυξε ε

ε Δεσπο ο την και ε λε γε ται αις γυ

ναι αι ξι Δευ τε ι ι δε τε ο που

ε εκει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι

ος Α νε ε στη η γαρ κα θως ει ει πεν

ως πα α αν το δυ υ να α α α μος

δι ο σε προ ο ο σκυνου ου μεν τον

μο ο ο ο νον α θα α α α να

α α α τον ζω ο δο τα Χρι ι στε

ε λε η η σο ο ον η η η η

μας

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ε ν τω Σταυ ρω σου κα τηρ γη η σας την

του ξυ υ λου ου ου κα τα α ραν εν τη

τα φη σου ε ε ε νε κρω ω σαστου θα

να του ου ου το κρατος εν δε τη Ε ε

γε ερ σει ει σου ε φω τι σας το γε νος

τω ω ων αν θρω ω πων δια του το

σοι βο ο ω ω ω μεν Ευ ερ γε

τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο

ο ξα α α α σοι

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Η νοι γη σαν σοι οι οι Κυ υ ρι ι

ε ε φο ο ο βω πυ υ λαι αι αι θα να α

του πυλωροι οι δε ε α α α δου

ι δο ο ο οντες σε ε ε ε ε πτη

η η η ξαν πυ λας γαρ χαλ κα ας συ

νε ε ε ε τρι ι ι ι ψας και μο χλου

ους σι δη ρου ους συ νε ε θλα α α σας

και ε ξη γα α γες η η η μα α ας εκ

σκο ο τους και σκι α α α ας θα α

α να α α του και τους δε σμους η μω ων

δι ι ε ε ερ ρη η η η ξας

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τον σωτηριον υ υ μνο ο ον α

α δο ον τες εκ στο μα α τω ων α να α

με ε ελ ψω ω ω με εν δε ε ευ τε

πα αν τες ε εν οι κω Κυ υ ρι

ι ι ου προ σπε ε ε ε σω με εν λε ε

ε γο ο ο ον τες ο ε πι ξυ λου

σταυρω θεις και εκ νε κρω ω ων α να α στας

και ων εν κολποις του Πα α α τρος ι λα

σθη η τι ταις α μα αρ τι ι ι αι

αις η η η μων

Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου. Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Εἰς ἀναμαρτητον χωραν και ζωη

ρα αν ε πι στε ε ε ευ θην π γε

ω σπο ρη η η σα α ας την α α μαρ

τι ι ι ι αν π τη δρε πα νη ε θε ρι

ι σατους στα χυ ας της α με ε λει ει ει

ας π και δραγ μα των ε στοι βα α σα

πρα ξε ων μου τας θη η μω ω νι ι ας γ γ

ας και κα τε ε στρω σα ουχ α λω νι ι

ι της με ε τα νοιοι οι οι ας ^π αλλ

αι τω σε τον προ αι ω νι ον γε ωρ γο

ον η μων Θε ε ον ^π τω α νε μω της

σης φι λε ευ σπλααγ χνι ι ας ^π α πο λικ

μι σον το α χυ ρο οντων ε ε ε ερ γω

ω ω ων μου ^π και σι ταρ χησον τη ψυ χη

η μου την α α α φε ε ε ε σιν ^π

εις την ου ρα νι ον σου συ κλειων με α

πο θη κη ην και σω ω ω ω σο ο ο ον

με ^π

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. "Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ε
πι γνω μεν α δελφοι του μυ στη ρι
ι ου την δυ υ υ να α α α μιν π
τον γαρ εκ της α μαρ τι ι ι ας προς την
πα τρι κη ην ε ε στι ι αν α να
δρα μον τα Α σω ω τον Υι υι ον ο
πα να γα θος Πα τηρ προ υ παν τη σα ας α
σπα α α α ζε ε ε ε ται και πα λιν
της οι κει ει α ας δο ο ο ξης χα ρι ζε
ται τα γνω ρι σμα α τα και μυ στι κη

ην τοιους α α νω ε πι τε λει ει ει
ει ε ευ φρο συ υ υ υ νην π^α θυ ων τον
μο ο σχον τον σι τε ευ τον π^α ι να η
μεις α ξι ως πο λι τευ σω ω με ε θα
τω τε θυ σαν τι φι λαν θρω ω ω πω Πα α
τρι και τω εν δο ξω θυ μα α τι
τω Σω τη ρι τω ων ψυ χω ω ω ων
η η η η μων π^α

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Α ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω
και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Ω πο ο σω ων α γα α θων ο

α α α α θλι ι ι ι ος ε μαυ

το ον ε στε ε ε ρη σα ω ποι

α α ας βα α α σι λει ει ας ε

ξε ε ε ε σα ο τα λαι αι πω

ρο ος ε ε ε γω τον πλου τον η

να λω σα ο ο ον περ ε ε ε ε λα

α α α βον την εν το λην πα α α

ρε ε ε βην οι οι οι οι οι μοι τα

α λαι αι να ψυ υ χη η η τω πυ

ρι τω αι αι ω ω νι ω λοι πο ον

κα τα α α δι κα α ζε ε ε ε σαι

δι ο προ τε λουους βο η η η σον

Χρι ι στω ω ω τω Θε ε ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ως τον α

σω τον δε ε ξαι αι με υι υι ον ο Θε

ε ο ο ος και αι ε λε ε η η η

σο ο ο ο ον με

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω ναστων

αι ω νων Α α μην

Π α α ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α

α α του νο ο μου τη ης χα ρι το ο ος

ε ελ θου ου ου σης ως γαρ η βα α

α τος ου ουκ ε ε και αι ε ε το κα

τα φλε ε ε ε γο ο ο με ε ε νη

ου τω παρ θε ε ε νος ε ε ε ε τε

ε ε ε κες και αι πα α α αρ θε νο ος

ε ε ε μειει ει ει νας αν τι στυ υ υ

λου πυ υ ρο ο ο ος δι και ο συ

νης α νε ε ε ε τει λε εν Η η η

λι ι ι ι ος αν τι ι Μω υ υ υ

σε ε ε ως Χρι ι στο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος η σω τη ρι ι α των

ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω

ων

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ

δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἦχος Ἀμὴν.

Ἦχος τὰ Πληρωτικά καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Πά.

Ἡ Ἀ να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ

α πα σαν ε φω τι σε τη ην οι κου με νην π

και α νε κα λε σω το ι δι ι ον πλασμα

παν το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ξα σοι π

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν

ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Α ἰ α ξυ λου Σω ω τερκα τηρ γη σαστην
του ξυ υ λου κα τα ραν **π** κρα τος θα
να α του τη τα φη η σου ε νεκρωσας ε
φω ω τι σας δε το γε νος η μω ων τη η
Ε γερσει σου **π** δι ο βο ω μεν σοι Ζω
ο δο ο τα Χρι στε **Δ** ο Θε ο ος ημων
δο ξα σοι **π**

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται.

Ε ν τω Σταυ ρω Χρι στε φα νεις κα θη
λω μενος ηλ λοι ω σας καλ λο ος κτισματων **π**

και το μεν απανθρωπον στρατιωται

δεικνυμενοι λογχη πλευρα ανσουου εκεντησαν

Εβραι οι δεσφρα γισαιτα αφονητησαν

τοτηνην εξουσιαν ουκ εεπισταμενοι

αλλ ο δικτονσπλαγγων σου κατααδε

ξαμενος τα φην και τριηημερος ανα

στας Κυυριεδοξα σοι

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ω οδο οτα Χριστε εκουσιως

Παθοςυποστας διαθνητους εν

Α δη δε κα α τελ θων ως δυ να τος π τους

ε κει την ε λευ σιν με νον τας την σην Δ ρ

α φαρ πα σαςως εκ χει ρος κραται ου Πα ρα δει

σον ανθ Α δου οι κειν δε δω ρη σαι π

δι ο και η μι ιν τοις δο ξα ζου σι Δ ρ

την σην τρι η η με ε ρον Ε γερσιν π δω ρη

σαι ι λα σμον α μαρ τι ων Δ ρ και το με

γα ε λε ος π

Του̃ αυ̃του̃.

Ἦχος λ π Πά.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω Δ ρ και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι ^π

της πατρικης δωρεας ^Δ δι

ασκορπι ισα ας τον πλου ου ου

τον ^Δ αλογοισυ νε ε βο ο σκο μην ^Δ

ο τα αλας κτη η νε ε ε σι ^π

και της αυ των ο ρε γο ο με ε νος τρο

ο φης ^Δ ε λι μωττον μη η χο ο ορ τα

ζο ο με ε ε ε νος ^π αλλ υ πο

στρε ε ψας προς τον ευ σπλαα αγ χνο ο

ον Πα τε ε ρα ^κ κρα αυ γα α α α ζω

συ υν δα α κρυ υ υ υ σι ^δ ^Δ δε ξαι με

ως μι σθι ι ον προ σπι ι πτοον τα τη φι
λαν θρω πι ι α σου ου και σω ω ω σο
ο ο ον με π

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Δι.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων

αι ω νων Α μην

Ο ποι η της και λυ τρω της μου Πα να

γνε Χρι στος ο Κυ ρι ος εκ της ση ης

νη δυ ος προ ελ θων ε με εν δυ σα με

νος της πρω ην κα τα ρας τον Α δαμ η

λευ θε ρω σε δι ο σοι Πα να γνε ως του

Θε ου ου Μητρι τε και Παρ θε νω α

λη θως βο ω μεν α σι γη τως το Χαι ρε

του Αγ γε λου Χαι ρε Δε σποι να προ στα

σι α και σκε πη και σω τη ρι α των ψυ

χων η μω ω ω ν

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἔο Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἔο α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος β'.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ
ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῆ ἀστραπῇ
τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν
καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Ο υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
τε κα α α τη ηλ θεςπροστον θα να

τον η ζω η Η α θα α να τος **Δ** το

τε τον Α δην ε νε ε κρωσας τη α στρα

πη της Θε ο τη τος **Β** ο τε δε και

τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι

ων α νε ε στησας **Δ** πασαι αι Δυ να μεις

των ε που ρα νι ων ε κραυγαζον **Β** Ζω

ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο

ο ο ξα σοι **Δ**

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.**

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

ᾠχος β'. Ἐν βυθῶ κατέστρωσε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν, φύσιν τῆς Θεότητος,
ἀσματικῶς ὑμνήσωμεν λέγοντες. Τοῦ ἐλέους
πέλαγος, ἀνεξάντλητον οὐσιῶδες ὡς ἔχουσα, σὲ
τοὺς προσκυνοῦντας φρούρησον, καὶ σῶσον ὡς
φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ πηγῆ καὶ ῥίζα πεφυκῶς, ὁ Πατὴρ ὡς αἴτιος, τῆς
ἐν Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, συμφυοῦς
Θεότητος, τὸ τρισήλιον τῇ καρδίᾳ μου πήγασον,
σέλας καὶ μεθέξει λάμπρυνον, σῆς θεουργοῦ
ἐλλάμψεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Τριφεγγῆς Μονὰς θεαρχικὴ, πᾶσαν διασκέδασον,
ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν μου τὴν ζόφωσιν, φωτεινῶν
ἀκτίνων σου, γλυκυτάταις ἐν μετουσίαις καὶ
ποίησον, σοῦ τῆς ἀπροσίτου, δόξης με ναὸν καὶ
σκηνην ἄχραντον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥοῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν, πεπονθυίας
ἄτοπον, καὶ πρὸς φθορὰν ὀλισθησάσης Ἄχραντε,

σαρκωθεὶς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Θεὸς Λόγος,
φιλανθρώπως ἀνέστειλε, καὶ τὴν θεαρχίαν
τρέφωτον, ἡμᾶς ἐμυσταγώγησεν.

ᾠδὴ γ' . Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσότητι τῆς φύσεως θεαρχία, ὁμότιμον δοξάζω σε
τοῖς προσώποις· ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς χορηγὸς οὔσα,
ἀρρήτως πέφυκας, εἷς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν
Ἄγιος πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ τάξεις τὰς αὐλοῦς καὶ οὐρανίους, ὑπέστησας ὡς
ἔσοπτρα τοῦ σοῦ κάλλους, Τριάς ἡ ἀδιαίρετος
μοναρχία, ὑμνεῖν ἀπαύστως σε, ἀλλὰ καὶ νῦν ἡμῶν,
ἐκ πηλίνου στόματος, δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στερέωσον τῆς Πίστεως ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ πλάτυνον
ἀγάπης σου τῷ πελάγει, καρδίαν καὶ διάνοιαν τῶν
σῶν δούλων, Μονὰς τρισήλιε· σὺ γὰρ Θεὸς ἡμῶν,
ἐφ' ᾧ περ ἐλπίζοντες, μὴ αἰσχυνηθῆμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ πᾶσαν πρὶν ὑπόστασιν οὐσιώσας, τῆς κτίσεως ἐν
μήτρᾳ σου οὐσιώθη, ἀπείρω ἀγαθότητι, Θεοτόκε,
καὶ φῶς τρισήλιον, πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς μιᾶς

Θεότητος, καὶ Κυριότητος.

Κάθισμα. ᾠχος β΄.

“Οτε κατ’ ἀρχάς, τὸν Ἀδὰμ διέπλασας Κύριε, τότε τῷ λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ, ἐβόησας εὐσπλαγχνε. Ποιήσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν, τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον συμπαρῆν δημιουργόν· διὸ βοῶμέν σοι, Ποιητὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

“Οτε πρὸς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐλθεῖν κατηξίωσε, τότε σου Πάναγνε, τὴν καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκατώκησε, καὶ ἔσωσε διὰ σοῦ τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, χαρισάμενος ἅπασι βασιλείαν οὐρανῶν· διὸ βοῶμέν σοι,

‘Ο α΄ Χορὸς· Θεοτόκε ἀγνή, χαῖρε Δέσποινα.

ᾠδὴ δ΄. Ὑμνῶ σε, ἀκοῆ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Νοεῖν σε, οὐδὲ τάξεις αἴυλοι, ἐξισχύουσι τῶν Ἀγγέλων, Τριάς μονάς, ἀναρχε· ἀλλ’ οὖν ἡμεῖς πηλίνη γλώττη, τὴν σὴν οὐσιώδη ἀγαθότητα, καὶ ἀνυμνοῦμεν πίστει καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ὑπάρχων, πλαστουργὸς τῆς φύσεως, Παντοκράτορ, τῆς τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν, ὡς πανδερκῆς ἀδυναμίαν· διὸ κατοικτείρησον τὸν δοῦλόν σου, καὶ πρὸς ζωὴν βελτίστην ἐπανάγαγε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μονάδος, ἀρχικῆς ἀσύγχυτα, τρία πρόσωπα ἀνυμνοῦμεν, ὡς εἰδικῶς ἔχοντα, καὶ μεριστῶς τὰς ὑποστάσεις· ἀλλ' οὖν ἡνωμένα καὶ ἀμέριστα, ἐν τε βουλῇ καὶ δόξῃ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ναόν σε, καθαρὸν καὶ ἄχραντον, ἀειπάρθενε Θεοτόκε, ὁ Παντουργὸς εὗρηκε, μόνην σαφῶς ἐκ τοῦ αἰῶνος, ἐν ᾧ κατοικήσας ἀνεμόρφωσε,

Ὁ β' Χορός· τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ὡς φιλόανθρωπος.

Ὠδὴ ε'· Ὁ φωτισμός.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὀλικῶς, ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα τῆς σῆς προνοίας, τὰς εἰρηνοδώρους ἀπλῶν ἀκτῖνας, καὶ σωτηρίους, Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φρούρησόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ σου· σὺ γάρ εἶ ζωὴ, καὶ εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ Μωϋσῆ, ἐν τῇ βάτῳ ὡς ὠφθης πυρὸς ἐν εἴδει, Ἄγγελος ἐκλήθης Πατρὸς ὁ Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου, προδηλῶν παρουσίαν, δι' ἧς πᾶσι σαφῶς ἀνήγγειλας, κράτος θεαρχίας, μιᾶς τρισυπόστατον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ φυσικὴν, συναΐδιον δόξαν προβαλλομένη,
μοναρχικωτάτη Τριάς ἅγια, τοὺς ἀνυμνοῦντας,
ὀρθοδόξω σε πίστει, τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον,
ἀναρχον καὶ μίαν, αὐγὴν τὴν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Συνεκτικός, κατ' οὐσίαν ὑπάρχων ὁ Θεὸς Λόγος,
πάντων τῶν αἰώνων ἐν τῇ γαστρὶ σου,
Παρθενομῆτορ, συνεσχέθη ἀφράστως, τοὺς
ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος,

Ὁ α' Χορός· πρὸς τὸ ἐνικόν, τῆς μιᾶς Κυριότητος.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Στίχ. Ἄγια Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Θελητὰ τοῦ ἐλέους ἐλέησον, τοὺς εἰς σέ
πιστεύοντας, Θεὲ τρισήλιε, καὶ τῶν πταισμάτων
λύτρωσαι, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους
σου. (δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐν ἀφάτῳ πελάγει χρηστότητος, τὴν ἀπερινόητον
τῆς σῆς ἐλλάμψεως, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος,
φωτοδότιδα αἴγλην μοι βράβευσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπορρήτως Παρθένε ὁ Ὑψιστος, ἄνθρωπος ἐγένετο

ἐκ σοῦ τὸν ἄνθρωπον, ὀλικῶς ἐνδυσάμενος, καὶ φωτὶ
τριλαμπεῖ με κατηύγασε.

Κάθισμα.

ᾠχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ.

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῖν, ὑφαπλώσας
ὑπόδειξαι, ἡμᾶς Ἐλεῆμον. Βλέψον εἰς λαὸν τὸν σὲ
δοξάζοντα, δέξαι τὰς ὠδὰς τῶν αἰτουμένων σε,
Τριάς μονὰς ἀναρχε· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν, τὸν τῶν
ὅλων Θεόν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν
συγχώρησιν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εὐσπλαγχνίας κυήσασα πηγὴν, συμπαθῆς σὺ
ὑπάρχεις, ἀγαθὴ Θεοτόκε. Σὺ γὰρ τῶν πιστῶν μόνη
ἀντίληψις, σὺ τῶν λυπουμενων ἢ παράκλησις· διό
σοι νῦν ἅπαντες, ἐν πίστει προσπίπτομεν, εὐρεῖν
λύσιν δεινῶν,

ᾠχος β' Χορός· οἱ πλουτοῦντες μόνην σε βοήθειαν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσοῦσ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥυθμίζεις αἰεὶ, τῶν Ἀγγέλων στρατιάς πρὸς
ἀτρεψίαν, μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, ὁ
τρισυπόστατος Κύριος· δεῖξον οὖν κἄμοῦ τὴν
καρδίαν, ἀπερίτρεπτον πάντοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε
θερμῶσ καὶ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶσ. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Χοροὶ νοεροί, τῶν αὐλῶν οὐσιῶν ταῖς σαῖς ἀκτῖσι,
Θεὸ μονάρχα καὶ τρισήλιε, καταυγαζόμενοι
γίνονται, θέσει δευτερεύοντα φῶτα, ὧν καὶ ταῖς
ἐλλάμψεσι, καὶ μετουσίαις δεῖξον φῶς, ὡς
φωτουργὸς τριλαμπής.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰθύνειν ἡμᾶς, καὶ ὑψοῦν πρὸς οὐρανοὺς μὴ
διαλείπης, τοὺς σὲ φιλοῦντας ὁ δι' ἄφατον,
φιλανθρωπίαν γενόμενος, ἄνθρωπος ἐν μήτρᾳ
Παρθένου, καὶ θεώσας τὸν ἄνθρωπον,

Ὁ α' Χορὸς καὶ θρόνῳ δόξης τῷ Πατρὶ
συγκαθεζόμενος.

Ὠδὴ η'. Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπρόσιτε Τριάς, συναΐδιε συνάναρχε θεαρχία, ἡ
ἀπαράλλακτος ἐν πᾶσι, πλὴν τῶν φωσφόρων,
ιδιοτήτων, πᾶσαν πονηρὰν κατάργησον, τῶν
ἀντικειμένων βουλήν, καὶ ἐνόχλησιν των δαιμόνων,
ἀβλαβῆ τηρῶν με, αἰεὶ Κύριε πάντων. (δὶς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Σοφῶς καὶ πανσθενῶς, ἀπερίγραπτε τρισήλιε
Μοναρχία, ἡ ὑποστήσασα τὸν κόσμον καὶ
συντηροῦσα, ἐν ἀλωβήτῳ, τάξει παντελεῖ ἐνοίκησον,

τῆ ἐμῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ἀσιγήτως,
σὺν χοροῖς Ἀγγέλων, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Σοφία τοῦ Πατρός, ἀκατάληπτε ἀνέκφραστε Θεοῦ
Λόγε, τὴν ἀμετάβλητόν σου φύσιν οὐκ ἀλλοιώσας,
τὴν τῶν ἀνθρώπων, φύσιν συμπαθῶς ἀνέλαβες, καὶ
τὴν ἐνιαίαν Τριάδα, ἐδίδαξας πάντα σέβειν,
‘Ο β’ Χορός ὡς κυριαρχίαν, ἀπάντων τῶν αἰώνων.

ᾠδὴ θ’. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐκ φωτὸς ἀνάρχου, συνάναρχος Υἱὸς φῶς
ἐξανέτειλε, καὶ συμφυὲς φῶς πνεῦμα ἐκπορεύεται,
ἀπορρήτως θεοπρεπῶς, ἀρρήεστου τῆς γεννήσεως,
πιστευομένης ἅμα δέ, καὶ τῆς ἀφράστου
ἐκπορεύσεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Λάμψον τὰς καρδίας, τρισήλιε Θεότης τῶν
ὑμνούντων σε, τῷ τριλαμπεῖ φωτί σου, καὶ δὸς
σύνεσιν, τοῦ ἐν πᾶσι κατανοεῖν, καὶ πράττειν τὸ σὸν
θέλημα, τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον, καὶ μεγαλύνειν καὶ
δοξάζειν σε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἄπειρος τῆ φύσει, ὑπάρχων ὡς Θεὸς ἄπειρον

πέλαγος, τῶν οἰκτιρμῶν ὡς ἔχων κατωκτείρησας,
Τριάς πρώτην οὕτω καὶ νῦν, οἰκτείρησον τοὺς
δούλους σου, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ
πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Σῶσόν με Θεέ μου, παντοίας ἐπηρείας καὶ
κακώσεως, ὁ ἐν τρισὶ προσώποις ἀνυμνούμενος,
ἀνεκφράστως μοναδικός, Θεὸς καὶ παντοδύναμος,
καὶ τὴν σὴν ποιμήνην φύλαττε, τῆς Θεοτόκου ταῖς
ἐντεύξεσιν.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη
η η θω ω ω ως τη η ην υ υ
πε ερ θε ε ε ον υ μνιν Τρι ι α
α α δα Α ναρχον Πα τε ε ρα και
πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρχο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρισσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν **β**

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Β
α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

 νε α να στα αν τα θε ε ο

 ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

 α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

 ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

 αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

 λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

 σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
 ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
 ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας

ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν

σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ
ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν
περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν
χριστιανῶν.

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμέ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορὸς· Ἀμήν.

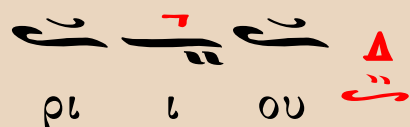
Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και

ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου

Ἔτερον. Πέτρου Βυζαντίου.

ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο

με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β΄.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ο
τε κα α α τη ηλ θεσπροστον θα να

τον η ζω η Η α θα α να τος το

τε τον Α δην ε νε ε κρωσας τη α στρα

πη της Θε ο τη τος ο τε δε και

τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι
 ων α νε ε στη σας **Δ** πα σαι αι Δυ να μεις
 των ε που ρα νι ων ε κραυγα ζον **β** Ζω
 ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο
 ο ο ξα σοι **Δ**

Δόξα. Τὸ αὐτό.
 Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
 ᾠχος ὁ αὐτός.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ
 Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ
 παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς,
 Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ πε
 ρεν δο ξα **Δ** τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι

α τῆ α γνεί α ε σφρα γι σμε νη

και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη

μη τηρ ε γνωσθησ α ψευ δης Θε ον τε κου σα

Α λη θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω

θη ναιτας ψυ χας η μω ω ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος β'.

‘Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελών, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας, καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ, κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης, Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια· Χριστὸς δὲ διαφθορᾷς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ

κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορός, σὺν Μυροφόροις γυναιξίν, ἀγάλλεται συμφώνως· κοινήν γὰρ ἑορτὴν, σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς ἀναστάσεως· καὶ δι' αὐτῶν φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἄδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας δόξα σοι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς

φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε;
ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ
τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ
σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος
εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ
ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Ἔτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. Α'. π ρ θ υ λ ο γ η τ ο ς ε ι ε ι

ε ι Κυ ρ ι ι ε ε ε δι δ α ξ ο ο ο ν με

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου ^κα

Των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ων σε

ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν

τα ^κα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα ^Δα

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι εν ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Α ι ι α αν πρω ω ι Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Α γ γε ε λος και ει ει ει

πε θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λους ει ει ει πα τε

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Μυ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι προς το μνη η μα σου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ων τα α λο γι ι

ζε εσθε ε ε ε ε ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε δ

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη η ην

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχε ρε ευ σαν τα α ζω ω ης ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε κ ο εκ σου ου σαρκω θει ει εις Θε

ος και α ανθρωπος Δ δ

Α λ λη η λου ι ι α α α κ Αλ

λη η λου ου ι α κ Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος Δ δ

Α λ λη η λου ι ι α α α κ Αλ

λη η λου ου ι α κ Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος Δ δ

Α λ λη η λου ι ι α α α κ α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α π χ

Α α λ η λου ου ι ι α α κ

δο ο ξα σοι οι ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ος π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι ηὐλόγηταί σου...

ᾠ Χορός: Ἀμήν.

ᾠ Ἀναγνώστης τὴν ᾠ Πακοὴν (χῦμα).

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἰ γυναῖκες, Χριστέ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

ᾠ τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σὲ Σωτήρ· σῶσόν με σῆ ἐπιλάμψει.

ᾠ Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ, καθ' ἐκάστην ὥραν, ᾠ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους, τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

ᾠ Ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· Θεὸς γὰρ ἐστίν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχθῆναι ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα καὶ ἀνθρωποκτόνου;

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παραδῶς Σῶτερ τὸν σὸν δοῦλον· λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κινουῦνται, καὶ γὰρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ζωαρχία καὶ γέρας· πάντα γὰρ τὰ κτιστά, ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν Πατρὶ δι' Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, εἰκάσιν ὄρει τῷ ἁγίῳ· οἱ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ θείως ζῶντες· οὐ γὰρ ἔῃ Χριστός, τῇ ῥάβδῳ τὸν κλῆρον αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, προσπηγάζει πᾶσα σοφία, ἔνθεν χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς ἄθλοις καταστέφονται, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται ὀρῶσι.

Προκείμενον.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε. (Δίς)

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσον μέ ἐκ πάντων τῶν διωκόντων μέ, καὶ ῥυσαὶ μέ.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ

ἐνετείλω,

Ὁ β' Χορός· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Πά.

Ε ν βυ θω κα τεσ τρω σε πο τε **Δ**

την φα ρα ω νι τι δα παν στρα τι αν η

υ πε ρο πλος δυ να μις **π** σαρ κω θεις ο

Λο γος δε **Δ** την παμ μο ο χθη ρον α μαρ

ϕ τι ι αν ε ξη λει ψεν **π** ο δε δο ξα

σμε νος Κυ ρι ος εν δο ξω σ γαρ δε δο ξα

σται **π**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ

ἐντολῇ τῇ σῆ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γάρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησία πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος β΄. Τὴν Μωσέως ᾠδὴν.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰησοῦ ὁ Θεός, μετανοοῦντα δέξαι νῦν καμέ, ὡς τὸν Ἄσωτον Υἱόν, πάντα τὸν βίον ἐν ἀμελείᾳ ζήσαντα καὶ σὲ παροργίσαντα.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅν μοι δέδωκας πρίν, κακῶς ἐσκόρπισα θεῖον πλοῦτον, ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, ἀσώτως ζήσας, εὐσπλαγχνε Πάτερ. Δέξαι οὖν καμέ ἐπιστρέφοντα.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὰς ἀγκάλας νυνί, τὰς πατρικὰς προσεφαπλώσας
δέξαι, Κύριε, καμέ, ὡσπερ τὸν Ἄσωτον,
πανοικτίρμον, ὅπως εὐχαρίστως δοξάζω σε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, πᾶσαν δεικνὺς ἀγαθωσύνην, πάριδέ
μου τὴν πληθύν, τῶν ἐγκλημάτων ὡς εὐεργέτης,
θείαις τῆς Μητρὸς σου δεήσεσι.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

π **Θ** ξην θη σεν η ε ρημος ω σει

κρινον Κυ ρι ε η των ε θνωνστει ρευ ου

π σα Εκ κλη σι α τη παρου σι α σου

εν η ε στερε ω θη η καρ δι α μου **π**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν
εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων, μυκτηριζόμενον,
τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β'. Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξω ὅλος ἑμαυτοῦ, γεγονῶς φρενοβλαβῶς προσεκολλήθην, τοῖς παθῶν ἐφευρέταις, ἀλλὰ δέξαι με Χριστέ, ὡσπερ τὸν Ἄσωτον.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Ἀσώτου τὴν φωνήν, ἐκμιμούμενος βοῶ· Ἡμαρτον Πάτερ, ὡς ἐκείνον οὖν καμέ, ἐναγκάλισαι νυνί, καὶ μὴ ἀπόση με.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὰς ἀγκάλας σου Χριστέ, ὑφαπλώσας συμπαθῶς ὑπόδειξαί με, ἀπὸ χώρας μακρᾶς, ἁμαρτίας καὶ παθῶν ἐπαναστρέφοντα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ καλὴ ἐν γυναιξί, καταπλούτισον καὶ μέ, καλῶν
ιδέαις, ἀμαρτίαις πολλαῖς, τὸν πτωχεύσαντα, Ἄγνη,
ὅπως δοξάζω σε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Ἀνέστης Σωτὴρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης
ιδῶν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο,
καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδάμ
συναγάλλεται, καὶ κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε
ἀεὶ.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις
πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα
συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτὴρ
σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας
Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα
ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ
ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν,
καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, καὶ κόσμος
Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Κάθισμα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Ἀγκάλας πατρικᾶς, διανοῖξαί μοι σπεῦσον, ἀσώτως
τὸν ἐμόν, κατηνάλωσα βίον, εἰς πλοῦτον
ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τοῦ ἐλέους Σου. Νῦν
πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερίδης καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε,

ἐν κατανύξει κραυγάζω. Ἕμαρτον, σῶσόν με.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον, ὅμοιον.**

Ἄνυμφευτε ἄγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη, ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου.

Τῆς πατρώας, δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὃν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου, φωνὴν κραυγάζω· Ἕμαρτον ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον, δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καθ' ἐκάστην διδάσκοντος δι' οἰκείας φωνῆς, τῶν Γραφῶν ἀκουσώμεθα, περὶ τοῦ Ἀσώτου καὶ σώφρονος πάλιν, καὶ τούτου πίστει ἐκμιμησώμεθα τὴν καλὴν μετάνοιαν, τῷ κατιδόντι πάντα τὰ κρύφια μετὰ ταπεινῆς καρδίας κράζωμεν· Ἕμάρτομέν σοι Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ποτέ, κληθῆναι τέκνα ὡς πρίν. Ἀλλ' ὡς φύσει ὑπάρχων φιλόανθρωπος, σὺ προσδέχου, καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λέοντος, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Στίχοι

Οἱ μὲν νεκρὸς Λέοντος, εἶ δ' οἴου πύθη,
Πάντως ἐροῦμεν. Τοῦ προέδρου Κατάνης.
Εἰκάδι ἀμφὶ Λέοντα χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαδῶκ, Ἐπισκόπου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τελειωθέντων τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.

Στίχοι

Φέρει σὺν ὀκτώ καὶ Σαδῶκ Ἐπισκόπῳ,
Ἡ δωδεκαπλῆ Μαρτύρων δεκάς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος.

Στίχοι

Πολλῶν ἰδρώτων καὶ πόνων Βησσαρίων,
Πολλὰς θανῶν εὗρηκεν ἀντιμισθίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγάθωνος Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι

Ῥώμης Ἀγάθων οἶακας διευθύνας,
Πρύμναν ἔκρουσε πρὸς νοητοὺς λιμένας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου μνεΐαν ποιούμεθα, ἣν οἱ θειότατοι Πατέρες ἡμῶν δευτέραν ἐν τῷ Τριωδίῳ ἐνέταξαν.

Στίχοι

Ἄσωτος εἶ τις, ὡς ἐγώ, θαρρῶν ἴθι.

Θείου γὰρ οἴκτου πᾶσα ἥνοικται θύρα.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος Πά.

ᾠδὴ Α'.

ην Μω σε ε ε ω ω ως

ω ω δην α να λα βου ου σα α α

βο ο η σο ον ψυ υ υ χη Βο

η θο ος και σκε πα α στης ε γε νε

το ο ο ο μοι οι οι ει εις σω ω τη

ρι ι ι ι αν ου ου τος

μου Θε ε ος και αι δο ο ξα α

α α σω ω α α αυ τον

ᾠδὴ Γ'.

τει ει ρω ω θεν τα α μου

ου το ο ον νου ου ουουν κα αρ πο ο

φο ρο ον ο ο Θ ε ε ε ος α

να δει ει ει ξο ο ον με ε γε ωρ

γε ε ε ε τω ω ων κα α λων φυ

τουρ γε ε των α γα θω ων τη η ε ευσπλαγχ

νι α σου ου π

Ὡδή Δ'. **F** ην εκ Παρ θε νου σου ου ου

γεν νη η σιν ο προ ο φη η τη η ης προ

βλε ε ε πων α α νε ε κη ρυ υτ

τε ε βο ο ο ων Την α κο

η η ην σου ου α κη κο ο α α

α και αι ε ε φο βη η η η θην π

ο ο τι α α πο Θαι αι μαν π και εξ

ο ρους α γι ου κα τα σκι ι ι ου ου Δ

ε ε πε ε ε δη η μη σα ας

Χρι ι ι στε π

Ωδὴ Ε'. ης νυ κτος δι ι ι ελ θου

ου ου σης η η η η γι ι ι εκ

εν η η η με ε ε ε ρα και το

φως τω κο ο ο σμω ω ε πελαμ ψε ε π

δι ι α α του ου το ο ο υ μναι

ει ει σε τα αγ μα τα αγ γε ε

ε λω ων και δο ξο λο ο γει ει ει

σε ε Χρι ι στε ε ε ε ο ο

Θε ε ε ος

Ὡδή 5'. Β υ θω ω α μαρ τη μα α

α α α των σου νε ε χο μαι Σω ω τηρ

και εν πε λα α γειτου βι ι ι ου ου βυ θι

ζο μαι αι α αλλ ω ω σπερ το ον Ι ι

ω ω ναν ε εκ του ου θη η η ρος

κα με ε ε τω ω ων πα α θων α

να α γα α α γε ε ε ε και αι αι

δι ι α α σω σο ο ο ον με

Ὠδὴ Ζ'

Τ α Χε ρου βιμ μι μου με ε

νοι παι αι αι αι δε ε ες ε εν τη η κα

μι ι ι ι νω π ε χο ρευ ο ο ον βο

ω ω ων τες π Ε ευ λο ο γη η τος

ει ει ο ο Θε ε ε ος ο ο τι

εν α λη θει α α α και κρι ι ι σει

ε πη γα γε ες ταυ τα πα α αν τα α

δι α τας α α μα αρ τι ι ι ι ι

α ας η η η μων ο υ περ υ υ

μνη το ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος και δε δο ξα σμε ε ε ε νο ος

εις παντας του ουρανους

Ὠδὴ Η'. **Α**χινου μεν ευλογου μεν

και προσκυνου ου ου με εν τον Κυρι ο

ον

Τον εν τη βααα τωωω Μωω

ση της Παρθε ε ε νου ου το θα

αα αυμα ε εν Σι ι ναι αι ωω

ωτω ο ο ο ρει προ ο τυ υ πω σα

αν τα α πο ο ο τε υ μνει ει τε

ευ λο γει ει ει ει τε ε και αι

υ υ περ υ υ ψου ου ου τε ει εις πα α

αν τα ας του ους αι ω ω ω ω να α

α ας π

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

ᾠδὴ Α'. **Τ** ην Μω σε ε ως ω δην **Δ**

α να λα βου σα βο η σονψυχη **π** Βο ο

η θος καισκεπα στης **π** ε γε νε το ο μοι

εις σω τη ρι αν **Δ** Ὁ Β' Χορός: ου τος μου

Θε ος και δο ξα σω αυτον **π**

ᾠδὴ Γ'. **Γ** τει ρω θεν τα μου τον νουν **π**

καρ πο φο ρον ο Θε ος α να α δει ξον με

γε ωρ γε ε των κα λων **Δ** φυ τουρ γε των **ϝ**

α γα θων τη ευσπλαγχνι α σου **π**

Ωιδή Δ'. **Τ** ην εκ Παρ θε ε νου σου

γεν νη σιν ο προφη η της προβλεπων **π** α α **ϝ**

νε κη ρυτ τε βο ων **π** Την α κο ην σου

α κη κο α και ε φο βη θην **π** ο ο τι

α πο Θαι μαν **Δ** και εξ ο ρους α γι ου **ϝ**

κα τα σκι ι ου ε πε δη μη σας Χριστε **π**

Ωιδή Ε'. **Τ** ης νυ κτος δι ελ θου σης **Δ** **ϝ**

η ηγ γι κεν η η με ρα **π** και το φωστω

κο σμω ε πε λαμ ψε **π** δι α του ου το

υ μνει σε **Δ** τα γμα τα Αγ γε λων **Δ** και

δο ξο λο γει σε Χρι στε ο Θε ος **π**

ᾠδὴ ΣΤ'.

Β υ θω α μαρ τη μα των σου

νε χο μαι Σω τηρ **Δ** και εν πε λα γει του

βι ι ου βυ θι ζο μαι αλλ ω ω σπερ τον

Ι ω ναν εκ του θη ρος **Δ** κα με των πα

θων α να α γα γε και δι α σωσον με **π**

ᾠδὴ Ζ'.

Τ α Χε ρου βι μι μου με

νοι **Δ** παι αι δες εν τη κα μι νω **π** ε χο

ρευ ον βο ων τες **π** Ευ λο ο γη τος ει

ο Θε ος **π** ο ο τι εν α λη θει α και

κρῖ ἰ σερῖ ε πη γα γεςταυ τα πα αν τα

δι α τας α μαρ τι ας η μων ο υ πε

ρυ μνητος και δε δο ξα σμενος εις παν τας

τους αι ω νας

Ὡιδὴ Η'. Ἄ ἰ νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ον

τον εν τη βα τω Μω ση της Παρ

θε ε νου το θαυμα εν Σι ναι ω τω ο

ρει προ τυ πω σαν τα πο τε υ μνει τε

ευ λο γει τε και υ πε ρυ ψου τε εις

παν τας τους αι ω ω να α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Π
α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

  (δὶς)
ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀ
ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον

Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν.

Ὁ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν.

Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οικιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

C οι μο νω η μαρ τον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

I δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

I δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι α σ σ ο υ ε δ η λ ω σ α ς μ ο ι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

δ ο υ ο υ γ α α ρ ε ν α ν ο μ ι α ι ς

σ υ ν ε λ η η η φ θ η ν και ε ν α μ α ρ τ ι

αι αι αι ς ε κ ι σ σ η σ ε μ ε η μ η η τ η ρ

μ ο υ

δ ο υ ο υ γ α α ρ α λ η θ ε ι α ν η

γ α α π η σ α ς τ α α δ η λ α και τ α

κ ρ υ υ φ ι α τ η ς σ ο φ ι ι ι ι α ς

σ ο υ ε δ η η λ ω σ α α α α α α

α α α α α ς μ ο ι ο ι

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι **Δ** πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι **Β**

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην **Δ** α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να **Β**

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου **Δ** και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λειψον **Β**

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος **Δ** και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγκρατισμοις

Μη απορριψης με απο του προ

σω που σου και το Πνευμα σου το Αγι

ον μη αντανελησαπ εμου

Αποδοςμοι την αγαλλιασιν του

σωτηριου σου και πνευματι ηγεμο

νικωστηριξον με

Αιδαξω ανομους τας οδους σου

και ασεβεις επι σε επιστρεψου

σι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο

Θε ος της σω τη ρι αςμου α γαλ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α ναγ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πεινω μενην ο Θεος ουκ εξου

δενωσει

Αγαθυνον Κυρι εν τη ευ

δοκια σουτην Σιων και οι κοδο

μηθητωτατειχη Ιερουσαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι

και ο σιων αναφοραν και ο λοκαυ

τωματα

Τοτε ανοισουσιν επι το θυ

σιαστηριον σου μοσχους και

ελεησονμε ο Θεος

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ δ̣ Ν̣η.

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι Της με

τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ω ο ο ο δο ο ο ο

τα ορ θρι ζει γαρ το ο πνευμα α μου

προς να α ο ον τον α α γι ι ι

ο ο ο ον σου να ον φε ρων του σω

ματος ο ο ο λο ον ε σπι λω ω με

ε ε ε νον αλλ ως οι κτιρ μων κα

α α θα α α α ρον ε ε ευσπλα αγ

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι

ι ας δ

Ἦχος λ Πά

Χ λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θοςτων ι κτιρ μωνσου ε ξα λειψον

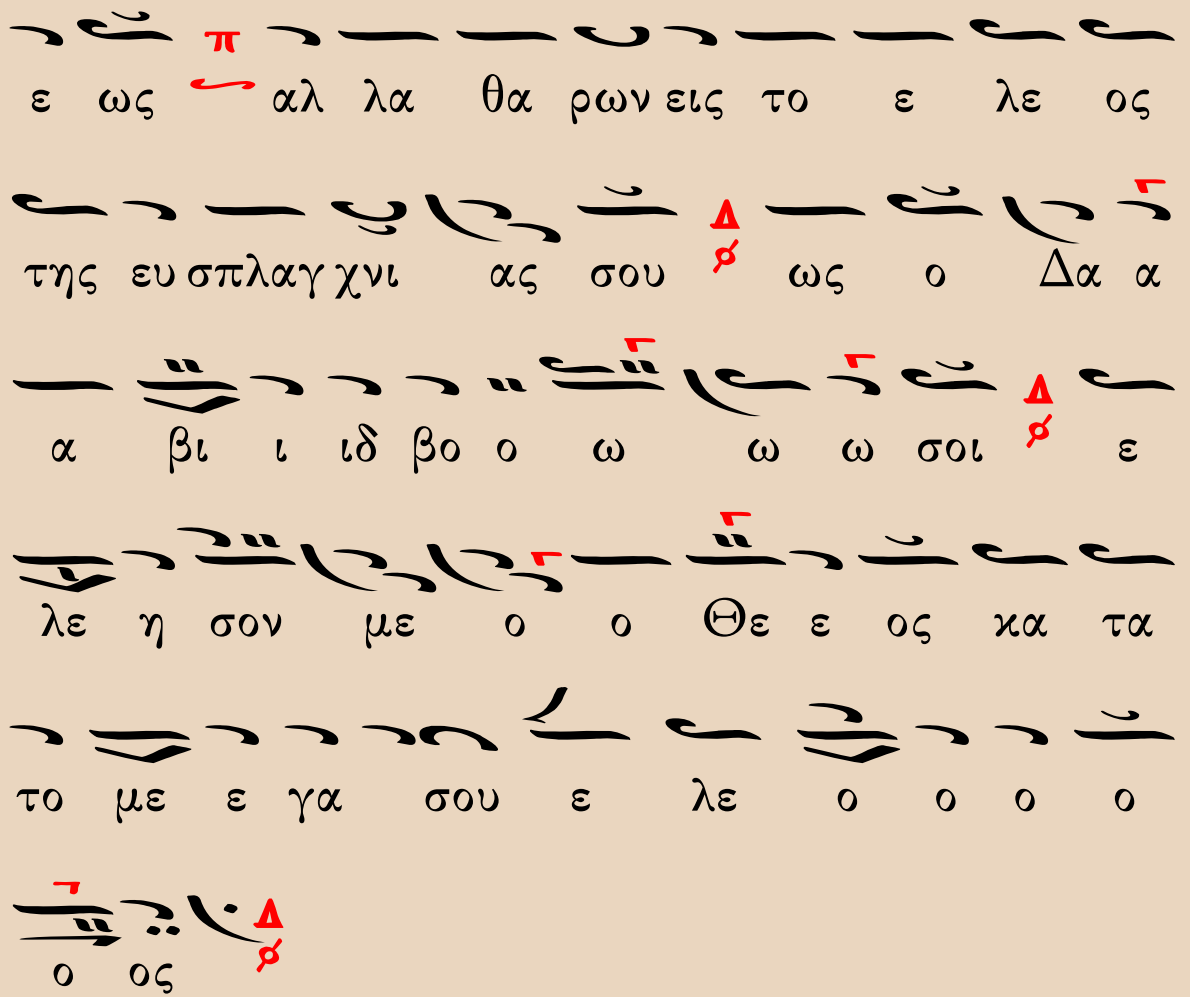
το α νο ο μη μα α α μου π

Τ α πλη η η η θη των πε πραγ με νω

ωνμοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα

λα ας χ τρε ε ε ε ε ε μω ω κ τηνφο

βε ραν η με ρα α αντης κρι ι σε ε ε

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πά.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτεραντων Χερου

βιμ **Δ** και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως

των Σε ρα φιμ **π** την α δι α φθο ρως Θε

ον Λο γον τε κουσαν **π** την ον τως Θε ο

το κονσε με γα λυ νο μεν **π**

Στίχ. β'. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρημολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

Την τιμιώτε εεραντων Χερου

ου βιν **Δ** και ενδοξοτε εραν ασυγκρι

ι ι ι τωως των Σεραφιμι **π** την α

διαφθοοορωσ Θεεον Λογον

τεκουου ουουσαν **π** την οοντωως

Θεοτοοκοονσεεεεμεεγα

λυνομεεν **π**

Ὡριδὴ Θ΄. Πέτρου Βυζαντίου.

Των γηγενων τις ηηκουου

Σετοιουουουτοονητις

εεεωωρακεεποοο

τε ^π ο τι παρ θε νος ε ε ευ ρε ε ε

θη εν γα στρι ε ε χουου σα και α νω

δι ι ι ι νω ως το βρε ε ε ε

φο ο ος α α πο ο τε κουου ου ου

σα ^π τοι ου ου το ον σου το ο θα

α αυ μα α και σε α α γνη Θε ο κυ υ

η το ορ Μα ρι α α α με γα λυ

υ νο ο ο με ε ε εν ^π

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Τοῦ αὐτοῦ. ᾠχος ὁ αὐτός.

Των γη γε νων τις η κου σε τοι

ου ου τον η τις ε ω ρα κε πο τε ο

τι παρ θε νος ευ ρε θη εν γαστρι ε χουσα
και α νω δι νως το βρε ε φος α πο τε
κουσα π τοι ου τον σου το θαυ μα και σε
α γνη Θε ο κυ η η τορ Μα ρι α με γα
λυ νο με ε εν π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠον σὲ αἰνοῦσι...

ᾠον β'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠον β' Χορός, τὸ αὐτό.

ᾠον α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

ᾠον β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον β'.

ᾠον ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ
Μυροφόροι ἔχαιρον· εἶδον γὰρ νεανίσκον, καθήμενον
ἐν τῷ τάφῳ· καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· Ἴδου Χριστὸς

ἐγγήγερται, εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ, τοῖς Μαθηταῖς·
Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας· ἐκεῖ ὑμῖν
ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Τοῦ Τριῳδίου.

ᾠχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν πλοῦτον, ὃν μοι δέδωκας, τῆς χάριτος ὁ ἄθλιος,
ἀποδημήσας ἀχρείως, κακῶς ἠνάλωσα Σῶτερ,
ἀσώτως ζήσας δαίμοσι, δολίως διεσκόρπισα· διό με
ἐπιστρέφοντα, ὡσπερ τὸν Ἄσωτον δέξαι, Πάτερ
οἰκτίρμον, καὶ σῶσον.

Ὅμοιον.

Ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτόν σου, ἐκδαπανήσας Κύριε,
καὶ πονηροῖς δαιμονίοις, καθυπετάγην ὁ τάλας·
ἀλλὰ Σωτὴρ πανεύσπλαγχνε τὸν Ἄσωτον
οἰκτείρησον, καὶ ῥυπωθέντα κάθαρον, τὴν πρῶπην
ἀποδιδούς μοι, στολὴν τῆς σῆς βασιλείας.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἁγία Μητροπάρθενε, τὸ μέγα περιήχημα τῶν
Ἀποστόλων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Ὁσίων,
τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, ἰλέωσαι τοῖς δούλοις σου,
ἡμῖν Θεογεννήτρια, ὅταν καθίσῃ τοῦ κρῖναι, τὰ κατ'
ἀξίαν ἐκάστου.

**Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·**

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος δεύτερος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἵνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ

ρι ον εκ τω ω ων ου ρα α νων αι αι νει

ει ει τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι

στοις Σοι οι πρε ε πει υ μνος τω ω

ω Θεε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ο πα αντες οι αγ

γε ε λοι α αυ του αι νει τε αυ το ον

πα ασαι αι δυ να α αμεις α αυ του ου

ου Σοι οι πρε ε πει υ υ μνος τω

ω ω Θεε ε ε ω Δ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε με ε ε ε ε α α α α

α α α α α α α α η η η μω

ω ω ηω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Ky υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Ky υ ρι ι ι ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ηα

α α α α α α α α α α α

ηα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε με ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα π α α

α α α α α α α δ α α α α α

α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α γ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

τες το ον Βα α α σι ι λε ε ε α

δι α τι γαρ ο λιθος ουκ ε φυλαξε

την πετραν της ζωης η τον τα

φε εν τα δο ο ο ο τω ω ω ω σαν

η α να σταν τα α α προ σκυ νει ει ει

τω ω ω ω σαν λε γοντε ε ε ες συν

η η μιν Δοξα τω πληθει των οικτιρ

μων σου σωωτηρ ημων δο ο

ο ξα α α α σοι

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Χ αι ρε τε λα οι και α γαλ λι ι α

α α σθε **Δ** Αγ γε λος ε κα θι σεν

εις τον λι ι ι ι θον του ου μνη η η

μα α α τος **Β** αυ τος η μας ευ ηγ γε

λι σα α το ει ει πων **Δ** Χρι στος α νε στη

εκ νε κρων ο Σω τη η ηρ του ου κο ο ο

σμου **Β** και ε πλη ρω σε τα συμ παν τα

α ε ε ευ ω δι ι ας Χαι ρε τε λα

οι οι οι και αι α γαλ λι α α α α

σθε **Δ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε

αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Α γ γε λος μεν το Χαι ρε προ της σης

συλ λη ψεως Κυ ρι ε τη Κε χα ρι τω

με ε ε ε νη ε κο ο ο μι ι ι ι

σεν **β** Αγ γε λος δε τον λι θον του εν

δο ξου σου μνη μα τος εν τη ση Α να

στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι

σεν **δ** Ο με εν αν τι της λυ πης ευ φρο

συ νης συμ βο λα α α μη νυ υ ων **Δ**

ο δε ε αν τι θα να του Δε σποτηνζω ο

δο την κη ρυτ των η η μιν **Δ** Δι ο βο

ω μεν σοι οι Ευ ερ γε τα των α α
πα α αν τω ων Κυ ρι ε δο ο ο
Ξα α α σοι

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

ρ ρα ναν μυ ρα με ε τα α α δα
κρυ υ ων ε πι το μνη η μα σου ου
αι αι αι Γυ υ ναι αι αι κες και ε
πλη σθη χα ρας το στο ο ο ο ο μα
α α α αυ των εν τω λε γειν Α
νε στη ο Κυ υ υ ρι ι ι ι

ος

Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου. Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τ ην του Α σω ω ω του ου φω ω

 ω νην προ σφε ε ρω σοι Κυ υ υ ρι ε

 η η μα α α αρ τον ε νω πι ι ον

 των ο φθαλ μω ων σου ου α γα α θε ε

 ε ε σκο ορ πι ι ι ι σα τον

 πλουου ου ου τον τω ω ωων χα ρι σμα α

 α τωω ω ων σου αλ λα δε ξαι με

με τα α α νο ου ουν τα Σω τη ηρ και αι

σω ω ω σο ο ο ον με

Ἦχος δὲ Πά.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

ὦ ς ο Α σω ω τος Υι υι ος η η

ηλθο ον κα γω οι κτι ι ι ιρ μον ο

τον βι ον ο ο ο ο ο ο ο λον δα πα

νη σασεν τη α πο δη η μι ι ι ι

ι α ε σκορπι σα το ον πλου ου ου το ον

ο ο ον δε ε δω κας μοι Παα α α τερ

δε ξαι με με τα νο ου ου ου ουν τα α α

ο Θε ε ος δ και ε λε ε ε

ε η η σο ο ον με β λ

ᾠχος λ π δ Νη.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθῃτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Δ α πα νη σας α σω τως της πα τρι

κης ου σι ας το ον πλου ου ου τον και κα

τα να λω ω ω ω ω σας ε ρη μος

γε ε γο ο να εν τη χω ρα οι κη η η

σας των πο νη ρω ω ω ν πο ο λι ι ι

των και μη κε τι ι φε ε ε ρων το

με τα του των συ νοι οι οι κε σι ι ον β λ

επι στρεψας βο ω ω ω σοι τω οι

κτι ρ μο νι Πα α τρι η η μα αρ

τον εις τον ου ρα α νον και ε

νω ω ω ω πι ι ο ο ον σου και

ουκ ει ει μι α ξι ι ος κλη η θη η

η ναι Υι υι υι ο ο ο ο ος σου

ποι οι οι οι η η σο ο ον με ως

ε να των μι ι ι σθι ω ων σου ο Θε

ο ο ος και ε ε λε η η η σο

ο ο ον με

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω **Δ** και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

π
τι

Π α α τερ α γα α θε **Δ** ε μα

δ κρυ υν θην α α πο ο σου **Δ** μη εγ κα

α τα λι ι ι ι πη η η ης με **Δ** μη

δε α α α χρει ει ει ο ον δει ει ει

ξης **Δ** της βα α α σι λει ει α α α

ας σου **π** ο εχ θρος ο πα αμ πο ο

νη η η ρο ος ε ε ε γυ υ υ μνω

σε ε με και αι η η ρε μου ου τον πλου

ου ου ου τον της ψυ χη ης τα χα

ρι σμα α τα α σω τως δι ι ι ε

σκο ορ πι ι ι ι σα α να

στα ας ουν ε πι στρε ψας προς σε ε ε

εκ βο ο ο ο ω ποι η σο ο ον με

ε ως ε να τω ω ων μι σθι ι ω

ω ω ων σου ο δι ε με ε εν Στα αυ

ρω τας α χραντους σου ου χει ει ρα α ας α α

πλω ω ω σας ι να του δει νου ου θη η

ρο ο ο ος α φα αρ πα α ση η η ης

με και την πρω ω την κα τα στο λην

ε πεν δυ υ υ υ ση η η ης με ως

μο ο νος πο ο λυ ε ε ε λε ε ε ε

ος

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι

Του̃ αυ̃του̃.

Ἦχος λ̣ Δ̣ι

Δο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο

ξα εν υ ψι στοις Θε ω και ε πι γης

ει ρη η νη εν ανθρωποις ευ δο κι α π

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μενοι δι α την μεγα α λην σου

δο ξαν π

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα

νι ε Θε ε ε Πα τερ παν τοκρατορ π Κυ ρι

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε

και Α γι ον Πνευμα π

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος

του Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο

αι αι ρωντην α μαρτι ι αν του κο σμου

ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας

α μαρτι ι ας του κο σμου π

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α του Πατρος και ε

λε η σον η μας π

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ

ει μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο

ξαν Θε ου Πατρος Α μην π

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ

ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ Π

Κ Α ΤΑ ΞΙΩΣΟΝ ΚΥΡΙΕ ΕΝ ΤΗ

Η ΜΕΡΑ ΤΑ ΑΥΤΗ ΑΝΑΜΑΡΤΗΤΟΥΣΦΥ

ΛΑΧΘΗΝΑΙ ΗΜΑΣ Π

Ε Υ ΛΟ ΓΗ ΤΟΣ ΕΙ ΚΥΡΙΕ Ο ΘΕ

ΟΣ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ Η ΜΩΝ ΚΑΙ ΑΝΕ ΤΟΝ

ΚΑΙ ΔΕ ΔΟΞΑΣΜΕ ΕΝΟΝ ΤΟ ΟΝΟ

ΜΑ ΑΣΟΥΕΙΣΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΑΜΗΝ Π

Γ Ε ΝΟΙ ΤΟ ΚΥΡΙΕ ΤΟ ΕΛΕΟΣ ΣΟΥ ΕΦ

Η ΜΑΣ ΚΑΘΑΠΕΡ ΗΛ ΠΙ Ι ΣΑ ΜΕΝ Ε ΠΙ

σε π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα ταςου π

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι

την ψυ χηνμου ο τι η μαρτονσοι π

Κ υ ρι ε προσσε κα τε ε φυγον δι δα

ξον με του ποι ει ν το θε λη μα σου ο τι

συ ει ο Θε ος μου π

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο με θαφως π

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ουτοις

γι νω σκουσι σε π Α γι ος ο Θε ος α

γι ος ι σχυ ρος α γι ος α θα να τος ε

λε η σον η μας π

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευμα τι π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην π

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας π

Α α α α γι ι ος ο Θε ε

ος Δ ρ

Α α α α γι ι ος ι σχυ υ υ

ρο ος Δ ρ

Α γι ος α θα να α τος ε ε λε ε ε

η η η σο ον η η η μα α α

α α ας Χ Δ ρ

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γονεν Α σωμεντω α να σταν τι εκ τα α

φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων π κα

θε λων γαρ τω θα να τωτον θα να τον το

νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα ε

λε ο ο ος ^Δ_ϕ

Του̃ αυ̃του̃.

^π_ϕ **Δ** ο ξα α σοι ^Γ τω δει ξα αν τι

^Γ το ο φω ως ^κ δο ο ξα εν υ υ ^ϕ ψι

^Γ ι ι σοι οις Θε ε ε ω και ε

ε πι γης ει ρη η η νη ^π εν αν

θρω ω ποι οις ευ δο ο κι ι ι ι α ^π

Υ μνου μεν σε ευ λο γα με εν σε

^ϕ προ σκυ να γ με εν σε ε ^κ_α ^σ_α δο ξο λο

γα γ γ γ γ γ με ε ε εν σε ευ ^ϕ

χα ρι ζυ ρ ρ ρ με ε εν σοι οι δι

α την με γα α α α λην συ ρ δο

ο ο ο ξαν π

Κ υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ ε

που ρα νι ι ε Θε ε ε Πα τερ πα

αν το ο κρα α α α τος Κυ υ ρι ι

ε Υι υι ε μο ο νο γε ε ε

νε ες Ι η συ Χρι ι στε και

α α α α γι ο ο ν Πνε ε ε ευ μα

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο

α μνος τθ Θε ε ρ ρ ο Υι ο

ο ος τϠ Ϡ Πα α α τρος ο αι αι

αι ρων την α α μαρ τι ι ι

α αν τϠ κο ο ο ο σμου ε λε η

η σο ο ον η η μας ο αι αι αι

ρω ω ων τας α μαρ τι ι ι ι ας

τϠ Ϡ Ϡ κο ο ο ο σμ

Π ρο σδε ε ξαι την δε ε η σιν η η

μων ο κα θη η με ε νος εκ δε

ξι ω ω ω ω ω ων τϠ Ϡ

Πα α α τρος και ε λε ε η σο

ον η η η μας

Ο ο τι συ ει μο ο νος α

γι ος **Δ** συ ει μο νος Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ο ξαν Θε ο ο Πα τρο

ος α α α μην **π**

Κ α θε κα α α στην η με ε

ραν ευ λο γη η σω ω ω σε και αι

νε ε ε ε σω **Δ** το ο ο νο μα α α

ο ο εις τον αι ω ω ω να α **κ**

και εις τον αι ω ω να α ται αι αι

ω ω ω ω νος **π**

Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι

ε εν τη η με ρα τα α α α αυ

τη **κ** α να μαρ τη η η τρις φυ λα χθη

η η ναι η η η η μας **π**

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ο Θε

ε ος **Δ** των Πα τε ε ε ε ε ρω

ων η η η μων και αι νε ε τον **δ** και

δε δο ο ξα α α σμε ε ε ε ε νον **δ**

το ο ο νο ο μα α α σ **Δ** εις

τρις αι ω ω ω νας α α α α μην **π**

Γ ε νοι οι το Κυ ρι ε **Δ** το ε λε

ος οσ ε ε ε ε ε φη η η η η

μας **Δ** κα θα α πε ερ ηλ πι σα με ε

ε ε εν ε ε πι ι ι σε **π**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ο ον με **κ** τα α α α δι

και ω ω μα τα α α σου **π**

Κ υ ρι ι ε ε κα τα φυ υ γη ε

γε νη θης η η μι ιν **κ** εν γε νε

α και γε ε ε ε ε νε ε ε ε α

α ε γω ει πα Κυ υ ρι ι ε **ε**

λε η σο ο ο ο ο ον με **κ** ι

ι α σαι αι την ψυ χην μα ρ ρ ρ ο

τι η η η μαρ το ο ο ον σοι π

Κ υ ρι ι ε προς σε ε κα τε φυ

γο ο ον δι ι δα α α ξο ο

ο ο ον με τχ ποι ειν το θε λη μα α

α α α α σου ο ο τι ι συ ει ο

ο Θε ο ο ο ος μου π

Ο τι ι πα ρα σοι οι πη γη ζω ω

ης εν τω φω τι ι ι σρ ο ψο ο ο

με θα α α α φως π

Π α ρα τει ει νο ον π το ε λε

Ἄ γι ος α θα α να το ος ε ε

λε ε η σο ον η η η μας π

Ἄσματικὸν Ἰακώβου.

π Ἄ α α α α α α α α

α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι

ι χι ι ι ι ι ι ι α α α α α

γι ο σο π ο ο ο ε ε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Δ

Ἄ α α α α α α α α α

α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α

α α γι ο ος π ι ι ι ι σ χ υ υ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος Δ ρ

Α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α γι ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Δ ρ α α α α α α

α α α α θα α να το ος κ ε

λε η η σον η η μα α α α α α

ας

 η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

 γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

 τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον **δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **β̣ λ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ̣ δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον **β̣ λ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον **δ̣**

ϸ οι Κυ ρι ε **δ̣**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β
κ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σον γ
η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον γ
δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α μην ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ευ

λο ο ο γει ει η ψυ χη μου τον Κυ υ

ρι ον ^π και παν τα τα εν το ος μου το ο νο

μα το α γι ον αυ του ^ν _δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο

δο σει αυ του ^ν _δ

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

 η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

ει και οι κτιρμοις

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

του τω Μω υ ση π τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ν δ

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

ρι ος β λ μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

ος π ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ν δ

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν ρ κ ου δε κα τα τας α

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ν δ

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης β λ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον **δ**

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας α νομι ας ημων **δ**

Καθως οικτειρει πατηρ υιους **π**ω κτει

ρη σε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν **δ**

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ου ωσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν δ

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ

υ πα αρ ξει ^α και ουκ ^κ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν δ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β τοις φυ λασ σου σι την

δι α θη κην αυ του ^π και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ η ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ η ι **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** **λ** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** **κ** λ η ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

τα ερ γα αυ του ^π εν παν τι το πωτης δε σπο

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^δ

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι ^δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων ^δ Α μην ^δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του ^Δ Ευ λο γη τος ει

Κυ ρι ε ε ε ε ε ^δ

Μέλος ἄργόν.

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου
ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν
το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο
ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του
ου ου **Δ** Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε **δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

ᾠχος **Δ**ι.

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω
Α γι ω Πνευ μα τι **ε** Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στισω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρεψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παντες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατ'εραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασ σειτους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατην ημετερανσωτη

ριαν **β** σαρκωθη ναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας **β**

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας **Δ** Ειςων της α

γιας Τριαααδοςσυνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον η μααας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος   Πά.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τ ην φω νην σοι προ σα γο μεν του Δη

 στου και βο ω μεν σοι **π** Μνησθη τι η μων Σω

 τηρ εν τη Βασι λει α σου **π**

Στίχ. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Τὸν Σταυρὸν σοι προσάγομεν, εἰς πταισμάτων

συγχώρησιν· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν κατεδέξω Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Προσκυνοῦμέν σου Δέσποτα, τὴν ταφὴν καὶ τὴν ἔγερσιν, δι' ὧν ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώσω, τὸν κόσμον Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τῷ θανάτῳ σου Κύριε, κατεπόθη ὁ θάνατος, καὶ τῇ ἀναστάσει σου Σῶτερ, τὸν κόσμον διέσωσας.

Τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος β'. Βυθῷ ἀμαρτημάτων.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν καὶ εἴπωσιν πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἑμοῦ.

Βυθὸς ἀμαρτημάτων, συνέχει με αἰεὶ, καὶ τρικυμία πταισμάτων, βυθίζει με κυβέρνησον, πρὸς λιμένα με ζωῆς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με Βασιλεῦ τῆς δόξης.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τὸν πλοῦτον τὸν πατρῶον, ἐσκόρπισα δεινῶς, καὶ πενητεύσας, αἰσχύνῃς πεπλήρωμαι, δουλόμενος τοῖς ἀκάρποις λογισμοῖς· διό σοι βοῶ φιλάνθρωπε· Οἴκτειρόν με, σῶσον.

Δόξα. (Ἀργῶς)

Λιμῶ καταφθαρέντα, παντοίων ἀγαθῶν καὶ
ξενωθέντα ἐκ σοῦ Ὑπεράγαθε, οἰκτείρησον,
ἐπιστρέφοντά με νῦν, καὶ σῶσον Χριστέ, ὑμνοῦντά
σου τὴν φιланθρωπίαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (Ἀργῶς)

Σωτῆρα καὶ Δεσπότην κυήσασα Χριστόν, τῆς
σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, πτωχεύσαντα, ἐκ
παντοίων ἀγαθῶν, Παρθένε ἀγνή, ἵνα ὑμῶ τὰ σὰ
μεγαλεῖα.

Εἴσοδος.

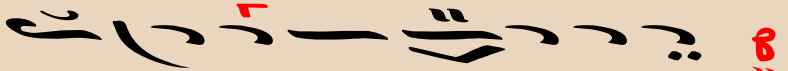
Ἀντίφωνον α'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α' Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ
ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τ **Δ**
αις πρε σβει αις της Θε ο το κου

 β
Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β' Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ
τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ' Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ
ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου **β**

σω τερ σω σον η μα α ας **β**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

᾽Οτι σὸν τὸ κράτος...

᾽Αντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

᾽Αρχεται ὁ β' Χορός.

᾽Ηχος **Δ**ι.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων **Δ** ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α **Δ**

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **Δ**

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων **Δ** και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν **Β** σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου **Δ** και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω

πη σας **Β** σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας **Δ** Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος **Β** συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ωΠνευμα τι σω σον η μα α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἐντίφωνον Γ'. Ἔχος β'.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

“Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ
ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ
τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν
καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἔχος Δι.

Ο τε κα α α τη ηλ θεσπροστον θα να

τον η ζω η Η α θα α να τος το

τε τον Α δην ε νε ε κρωσας τη α στρα

πη της Θεο τητος ο τε δε και

τους τε θνεωτας εκ των καταχθονι

ων ανεστησας πασαι αι Δυναμεις

των επουρανιων εκραυγαζον Ζω

οδοτα Χριστε ο Θεος ημων δο

ο οξα σοι

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ➡ ➡ ➡ Δι.

Α ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε
σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι
ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ
νε κρων ψαλλον τας σοι Αλ λη λου ου ι
α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος β'.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ

ἤμαρτε (ἢ ἥμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν πολλήν, φώτισον

θείω φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρώας, δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως,
ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὄν μοι παρέδωκας πλοῦτον·
ὄθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου, φωνὴν κραυγάζω·
Ἡμαρτον ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον, δέξαι με
μετανοοῦντα, καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων
σου.

ᾠχος ᾠή Γα.

T ης πα τρω ας δο ξης σου α πο σκιρ
 τη σας α φρο ο ο νως **π** εν κα κοις
 ε σκορπι σα ον μοι πα ρε δω κας πλου
 ου ου τον **π** ο ο θεν σοι την του α σω ω
 ω ω του φω νην κραυ γα α α ζω **π** η μαρ
 τον ε νω πι ο ο ο ο ον σου πα τερ οι

κτι ι ιρ μον ^π δε ξαι με με τα νο ουν τα

και ποι η σον με ως ε να των μι σθι ων σου ου

ου ^ν ^δ

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος ^Δ Δι.

Α μην Α γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος ^Δ Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος ^Δ Α α γι ι ος Α θα α

να τος ^β ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας ^Δ

Α α γ ι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος **Δ** Α α γ ι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος **Δ** Α α γ ι ι ος Α θα α να

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας **Δ**

Α γ ι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος **Β** Α γ ι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος **Δ** Α α γ ι ι ος Α θα α να

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας **Δ**

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Α μην Ἀ α γι ος ο Θε ε ος Ἀ

α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ α γι ι ος Ἀ

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ι

σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος

ε λε η σον η η μας

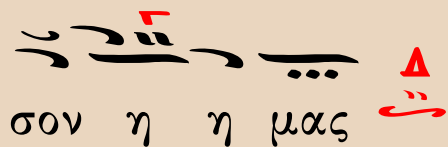
Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

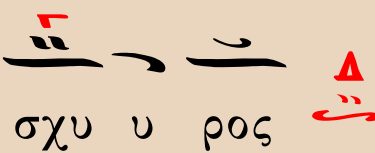
Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μιν Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

Η ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

ι ι α α α α α α α α α α α α

ο ο α ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Θ ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γ ι ι ι ι ι α α α α γ ι ι ι

ο ο ο ο ος Α θ α α α α α

α α α α α ν α α α ι ε α θ α ν α

ο ο ο ο ο ο ος ε ε λ ε ε

ε ε η η η ε λ ε η η σ ο ο

ο ο ο ο ο ν η η η μ α α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Η ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Α α α α α α α α α α α

Θ λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠδὴ Γα.

Κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον γ τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

βει ει ρει ει ει ει εις γ τους

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠδὴ β'.

Ἴσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα
συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ

ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. Τὰ βρώματα τῆ κοιλίας καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἡγείρε καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἶδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἡ οὐκ οἶδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῆ πόρνη ἐν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται γάρ, φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἐν πνευμᾷ ἐστι. φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἡ οὐκ οἶδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν; ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος Δι.

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

ι ι α Αλ λη λου ι α α

α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ἦχος α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι ρ Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ἦχος β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ἦχος α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ

Χερουβικὸν Ἡμέτερον.

Ἦχος Δι.

ο ι οι οι τα α α α α α α

γα α α α α α α α α Χε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε

ε χε ε ρου ου βι μ μ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ μυ υ στι κω ω ω ω ω ω ως

ει κο ο νι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι τη

ζω ω ο ποι οι ω ω ω Τρι α

α α α α α α α α α α α α

ιε ε τρι α α α α α α δι ι

τον τρι σα α γι ι ο ον υ υ υ μνονπρο

σα α α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ες πα α α α α α α σαν νυν

βι ο ο τι ι κη η η η η η η

η ην α πο θω ω ω ω με ε θα

α α π με ε ε ε ρι ι ι ι

ι ι ρι ι πασαν με ε ρι ι μνα αν

ω ως το ον βα σι λε ε ε ε

α α των ο ο ο λων υ πο δε ε

ξο ο ο με ε ε νοι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι

Τ αι αις Α αγ γε λι ι καις α ο

ρα α α τως δο ρυ φο ρου ου με ε νο ον

τα α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ιν Αλ λη λου ου ου ι

α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ελ κο νι ι ι

ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε

ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο

ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οιζω

ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Τρι α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α Τρι α α α α α α α

α α α α με ε Τρι α α α α α

α α δι τον τρι σα γι ι ο ον

υ υ υ μνον προ σα α α α α α α

α α α α α α προ σα α α δο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα

α α α α α α α α α α α α α α

α α σα αν την βι ι ω ω ω τι

ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι ι κη

ην α πο θω ω ω με ε ε θα με

ε ε ρι ι μνα α α α α α α α α

α αν

ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι

λε ε ε ε ε α α α α α α α

α α α α ζ' των ο ο ο ο ο λω ων

υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι Δ

Τ αις Α αγ γε ε λι ι και αις π' α

ο ρα α α τω ως δο ρυ φο ρου ου ου

με ε ε νον τα α α ξε ε σι ιν Δ Αλ

λη λου ι α α α α χ α α α α

α Δ

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλειτουργῶν, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α
γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η

η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε **Β** Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε **Δ**

η ηη η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

ος στε ε ε ε ε ε ε ε ρε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η ηη η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν

Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά
ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός: Σὲ ὕμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς

ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α ξι ον ε στιν ως α α λη
η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι
ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο
το ο ο ο ο κο ον την α ει μα
κα α ρι στο ο ον και πα να μω
ω μη η η το ο ο ον και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η
η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ

ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠδῆ Πά.

Α ἰ νει εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ χεῖ

 εἰ εἰ εἰ ῥεἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ χεῖ εἰ εἰ εἰ εἰ

 εἰ εἰ εἰ χε἖ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ

ει ει ει ει ει αι αι ναι ει ει
ει ει ει ει ει αι αι ναι ει ει

ει ει ει ει τε π τον Κυ υ υ υ
ει ει ει ει τε π τον Κυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ
ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι το ον Κυ

υ υ υ ρι ι ο ον π ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ

τω ω ω ω ω ων ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

π ου ου ου ου ου ου ε εκ τω ων ου

ου ου ου ου ου ου ρα α α α ε εκ των ου

ου ου ου ρα α α νω ων π Αλ λη λου ι

α α α α α α α α π

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

α α ε εκ των ου ου ου ου ρα α α νω

ων χ α υε ε ε ε ε ε υε ρα α

α υε ρα α ρα α υε ε ε ε ε υε

ρα α α υε ρα α ρα α υε ε ε ε ε

ⲓⲉ ⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲓⲉ ⲗⲁ ⲁ ⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲓⲉ ⲓⲉ

ⲗⲁ ⲗⲁ ⲁ ⲗⲁ ⲓⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲓⲉ ⲗⲁ ⲁ

ⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲓⲉ ⲉ ⲉ ⲓⲉ ⲗⲁ ⲗⲁ ⲁ ⲓⲉ ⲉ

ⲓⲉ ⲗⲁ ⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲓⲉ ⲉ ⲧⲁ ⲓⲉ ⲗⲁ

ⲓⲉ ⲓⲉ ⲗⲁ ⲗⲁ ⲁ ⲓⲉ ⲉ ⲉ ⲓⲉ ⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲗⲁ ⲁ ⲓⲉ ⲉ Ⲃ Ⲃ Ⲃ Ⲃ Ⲃ Ⲃ Ⲃ Ⲃ Ⲃ Ⲃ Ⲃ

ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲓ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ Ⲃ

ᲄᲉᲧᲉᲣᲟᲛ ᲄᲓⲗⲁⲛⲛⲟⲩ ᲧᲟᲩ Ყⲁⲙⲁⲥⲕ᲏ᲛᲟᲩ.

ᲄ᲏ᲕᲟⲥ ᲟᲩ ᲁᲩᲧᲟⲥ.

ᲂ Ⲃ Ⲃ Ⲃ Ⲃ Ⲃ Ⲃ Ⲃ Ⲃ Ⲃ Ⲃ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε βου ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρα α α α χα α α α α α

α α α α α α α λλη η η χη

η ρη η η η η ρη η η η η

η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η ρα λλη η η

α α λλη η λου ου ου ου ρου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου α λ η λ ου

ι ι ι ι α α α ρ α α

α α α α χα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α α χα

α α α α α ρ α α α α α α λ

λη η η λ ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ρ ου ι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

 Ε ι δο μεν το φως το α λη θι νον
 ε λα βο μεν Πνευμα ε που ρα α νι ον
 ευ ρο μεν πι στιν α λη θη α δι
 αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νου ου ου ου
 ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε
 ε εν

Ἦχος β΄. Ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος α΄. Ὁ β΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι
η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με
τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο
λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συ νην σου **β** Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α **Δ**

Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος **Δι.**

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον **Δ** α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος **β** (δύς).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον **β** **Ὁ β' Χορός:** α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

Δ
ος

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἑξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω.
Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Προκοπίου τοῦ
Δεκαπολίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος ➔ ➔ ➔ Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε τη η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῆ δουλεία τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ἔτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεταιί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος τρίτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος ᾠ Γα.

Κ υ ρ ι ι ε ε ε κ ε ε ε κ ρ α ξ α

π ρ ο ς σ ε ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο ο ο ν

μ ο υ ο υ π ε ι σ α α κ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ ρ ι

ε ε ρ Κ υ ρ ι ι ε ε ε κ ε ε ε

κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο

ο ο ν μ ο υ ο υ π ρ ο σ χ ε ς τ η φ ω ν η η η τ η

η ς δ ε η η η σ ε ω ω ω ω ς μ ο υ ο υ

ε ν τ ω κ ε ε κ ρ α γ ε ε ε ν α ι α ι μ ε

ε π ρ ο ς σ ε ε ι σ α κ ο υ σ ο ν μ ο υ ο υ

Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ε 99

Κ α τευ θυν θη η τω η η προ ο σευ

χη η η η μου κ ως θυ μι ι α α

μα α α ε νω ω πι ο ο ο ον

σου ου π ε παρ σις τω ων χει ρω ω ω

ων μου κ θυ σι α ε σπε ρι ι νη κ ει

σα κου σον μου ου Κυ υ υ υ υ

υ ρι ι ε 99

Στιχολογία παρά Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει ει λη η μου ^Γ 99

Μ η εκ κλι νηστην καρ δι αν μου εις

λο γουςπο νη ρι αςτου προ φα σι ζεσθαιπρο

φα σεις εν α μαρ τι ι αις ^Γ 99

Σ υν αν θρωποιςεργα ζο με νοις την α

νο μι αν και ου μη συνδυ α σω με τατων

ε κλε κτω ων α αυ των ^Γ 99

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρτω

λου μη λι πα να τω την κε φα λην μου ^Γ 99

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευδοκiais αυτων κατεποθη

σαν εχομενα πετρας οικριται αυ

των ^Γ 99

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

ηδυνθησαν ωσει παχος γης ερραγη

επι της γης διεσκορπισθητα οστα αυ

των παρα τον αδην ^Γ 99

Οτι προς σε Κυ υριε Κυριε

οι οφθαλμοι μου ^Κ 99 επισοι ηλπισα μη

αντα νεληστην ψυχην μου ^Γ 99

Φυλαξον με απο παγιδος ης συ

νε στη σαν το μοι και α πο σκαν δα λωντων

ερ γα ζο με νων την α νο μι αν ^Γ_{αα}

Π ε σουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι κα τα μο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω ^Γ_{αα}

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του

α παγγε λω ^Γ_{αα}

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευ μα μου και συ ε γνωσ τας τρι βους

μου ^Γ
99

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην

ε κρυψανπα γι δα α μοι ^Γ
99

Κ α τε νο ουνεις τα δε ξι α α και

ε πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι

νω ω σκων με ^Γ
99

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου ^Γ
99

Ε κε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα

Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη

ζων των Γ
αα

Π ροσχεσ προς την δε ησιν μου ο τι ε

τα πεινωθην σφοδρα Γ
αα

Ρυσαι με εκ των καταδιωκοντων

με ο τι εκραταιωθησαν υπερ ε

με Γ
αα

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

πα Τω σωσταυρω Χριστε Σωτηρ κ
αα α θα

να τουκρατοος λελυυται π και διαβο
αα α

λου η πλανη καθρηγεται ν γε νος δε αν
αα α

θρω πων πι στει σω ζο με νον ^κϱ υ μνονσοι

καθ ε κα στηηνπροσφerei ^Γϱϱ

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

^πϱ **Π** ε φω τισται τα συμ παν τα ^κϱ τη

α να στα α σεισουου Κυ ρι ι ε ^πϱ και ο

Πα ρα δεισος πα λιν η νε ωκται ^νδ πα σα

δε η κτι σις α νευ φη μου σα σε ^κϱ

υ μνονσοικαθ ε κα στηηνπροσφerei ^Γϱϱ

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

^πϱ **Δ** ο ξα ζωτου Πα τρος και του Υι ου την

θη η μεν Γ
αα

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

π α Υ μνου μεν τον Σω τη ρα κ α τον εκ
της Παρ θε νου σαρ κω θε εν τα π α δι η
μας γα αρ ε σταυ ρω θη κ α και τη
τρι ι τη η με ε ρα α νε ε στη π α δω
ρου με νος η μιν το με γα ε ε λε ε
ος Γ
αα

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

π α Τ οισ εν α δη κα τα βα ς Χριστος ευ η γ

γε λι σα το ^κα θαρ σει τε λε γωννυν νε ε
νι κη η κα ^πε γω ει μι ι η Α να
στα σις ^κε γω υ μας α να ξω ^κλυ σας
θα να του ου τας πυ λας ^Γ

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅταν μέλλης ἔρχεσθαι, κρίσιν δικαίαν ποιῆσαι, Κριτὰ δικαιοτάτε, ἐπὶ θρόνου δόξης σου καθεζόμενος· ποταμὸς πύρινος, πρὸ τοῦ σοῦ Βήματος καταπλήττων ἔλκει ἅπαντας, παρισταμένων σοι, τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ἀνθρώπων κρινομένων τε, φόβῳ καθ' ἃ ἕκαστος ἔπραξε· τότε ἡμῶν φεῖσαι, καὶ μοίρας καταξίωσον Χριστέ, τῶν σωζομένων ὡς εὐσπλαγχνος, πίστει δυσωποῦμέν σε.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν

Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Βίβλοι ἀνοιγήσονται, φανερωθήσονται πράξεις, ἀνθρώπων ἐπίπροσθεν, τοῦ ἀστέκτου Βήματος, διηγήσει δέ, ἡ κοιλὰς ἅπασα, φοβερῶ βρύγματι, τοῦ κλαυθμῶνος, πάντας βλέπουσα τοὺς ἀμαρτήσαντας, ταῖς αἰωνιζούσαις κολάσεσι, τῇ κρίσει τῇ δικαίᾳ σου, παραπεμπομένους, καὶ ἄπρακτα, κλαίοντας Οἰκτίρμον· διό σε δυσωποῦμεν ἀγαθέ· Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, μόνε Πολυέλεε.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἦχήσουσι σάλπιγγες, καὶ κενωθήσονται τάφοι, καὶ ἐξαναστήσεται, τῶν ἀνθρώπων τρέμουσα, φύσις ἅπασα· οἱ καλὰ πράξαντες ἐν χαρᾷ χαίρουσι, προσδοκῶντες μισθὸν λήψεσθαι, οἱ ἀμαρτήσαντες, τρέμουσι δεινῶς ὀλολύζοντες, εἰς κόλασιν πεμπόμενοι, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν χωριζόμενοι· Κύριε τῆς δόξης, οἰκτείρησον ἡμᾶς ὡς ἀγαθός, καὶ τῆς μερίδος ἀξίωσον, τῶν ἠγαπηκότων σε.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Κλαίω καὶ ὀδύρομαι, ὅταν εἰς αἴσθησιν ἔλθω, τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, σκότος τὸ ἐξώτερον, καὶ τὸν τάρταρον,

τὸν δεινὸν σκώληκα, τὸν βρυγμὸν αὖθις τε, τῶν
ὀδόντων, καὶ τὴν ἄπαυστον, ὀδύνην μέλλουσαν,
ἔσεσθαι τοῖς ἄμετρα πταίσασι, καὶ σὲ τὸν
Ἐπεράγαθον, γνώμη πονηρᾷ παροργίσασιν ὧν εἷς
τε καὶ πρῶτος, ὑπάρχω ὁ ταλαίπωρος ἐγώ· ἀλλὰ
Κριτὰ τῷ ἐλέει σου, σῶσόν με ὡς εὖσπλαγχνος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α ὁ ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

Ο ταν τι ι θωνται αι θρο ο ο νοι οι

και α νοι οι γωνται αι βι ι βλοι β̣ λ̣ και

Θε ος εις κρι σιν κα θε ε ε ε ζη

η η η ται δ̣ ω ποι ος φο ο ο

ο βος το ο ο τε ε δ̣ Αγ γε ε λωνπα

ρι στα με νων ε εν φο ο ο βω ω

και πο τα μου πυ ρος ε ε ε ελ κο

ο ο ο ντος τι ι ποι οι η σο με εν το

ο ο τε ε οι εν πολ λαι αις α μα αρ

τι ι αις υ πευ θυ νοι α α α αν

θρω ω ω ω ποι ο τα αν δε α α

κου σω ω μεν κα λου ου τος α αυ του τους

ευ λο γη η με ε νους του Πα α τρο

ος εις βα σι ι ι λει ει ει ει αν

α μα ρ τω λου ου ους δε ε α πο

πε εμ ποντος εις κο ο ο ο λα α α α σιν

τι ις υ πο ο στη σε ε ται αι **Δ** την φο

βε ε ραν ε κει ει ει νην α πο ο ο ο

φα α α α σιν **Δ** αλ λα μο νε φι

λα αν θρω πε Σω ω τηρ **Δ** ο Βα σι λευς

τω ω ω ω ν αι αι ω ω ω ν ω ν **Δ** πρι

ιν το ο τε ε λος φθα α α ση η **Δ** δι α

της με τα α νοι οι ας **Β** ε πι στρε

ε ε ε ψας ε ε λε η η η σο

ο ο ο ν με **Δ**

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠή Γα.

Κ αι νυν και α α ει ει και εις τους

αι ω ω ναστωναι αι ω ω ω νωων Α

μη ην π^α

Π ω ω ω ως μη η θαν μα α α σω

μεν τον θε αν δρι κο ο ον σου ου το ο

κονπανσε ε βα α α σμι ι ι ι ε ε π^α

πει ραν γα αρ α αν δρος μη δε ξα με ε ε

νη η Πα να α α μω με κ^α ε τε κες

α πα το ο ρα Υι υι υι ο ον εν

σα α αρ κι ι κ^α τον προ αι ω νων εκ

Πα α α τρος κ^α γεν νη θε ε εν τα α

α α μη η η το ο ο ο ρα α π^α μη

δα α μω ως υ πο ο μει να αν τα α τρο ο

ο πην η φυρμο ο ον η η δι αι ρε σι

ιν αλλ ε κα τε ρας ου ου σι ι ας τη

η ην ι ι δι ο ο ο τη τα σω

ω ω αν φυ υ λα α α ξα α α αν τα α

Δι ο Μητρο πα α αρ θε ε νε Δε ε σποι

να αυ τον ι κε τευ ε ε ε σω ω θη

η η ναι τας ψυ χα α ας τω ων ο ορ θο

δο ο ο ο ο ξω ως Θε ο ο το

ο ο κον ο μο λο γουν τω ων σε ε ε

ε

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος Δι.

Ο
Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Ο
Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν ζ'

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο Δ

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος ᾠή Γα.

Ο τω πα θεισου Χρι στε α μαυ ρω ω

σας το ον η λι ι ον **π** και τω φω τι της

ση ης Α να στα σε ως φαι δρυ νας τα

συμ παν τα **κ** προ σδε ξαι η μων **κ** τον ε

σπε ρι νον υ μνον Φι λα αν θρω ω πε **Γ**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

π **Η** ζω ο δο χος σου Ε ε γερ σις

Κυ ρι ε κ^ατην οι κου με νην πα α σαν
ε φω τι σε κ^α και το ι δι ον πλα α
σμαφθα ρεν α νε κα α λε σα α το π^α Δι ο
ο της κα τα ρα στου Α δαμ α παλ λα γε εν
τες βο ω ω μεν π^α Παν το δυ να με
Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι γ^α

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται.

π^α Θ^α ε ος υ παρχων α ναλ λοι ω τος
σαρ κι πα ασχωνη ηλ λοι ω ω σαι π^α ον η
κτι σις μη φε ρου σα κρε μα με νον ο ραν

τω φο βω ε ε κλονει το και στε νου σα

υ υ μνει την σην μα κρο θυ μι ι αν ^π_α

κα τελ θων εν α δη δε τρι η με ρος

α νε ε στης ^π_α ζω ην τω κο ο σμω δω

ρου με νος και το με γα ε ε λε ε

ος ^Γ_{αα}

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

^π_α **I** να το γε νος η μων εκ του θα να του

Χριστε λυ τρω σης θα να τον υ υ πη νε εγκας

και τρι η με ρος εκ νε κρω ων α να στας

ε αυ τω συ να νε στη σας τους σε Θε

ο ον ε πι γνο ον τας και κο σμονε φω

τι σας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Τοῦ αὐτοῦ.
Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α τι

ο ι οι μοι με ε λαι να ψυ υ χη

ε ω ως πο ο ο τε των κα α κω ω

ων ουκ ε ε εκ κο ο ο ο πτεις

ε ε ε ω ως πο ο ο τε ε τη

ρα θυ μι ι ι α κα τα α α α κει

ει ει εισαι **δ** τι ι ου ου κεν θυ υ μη **δ**

την φο βε ρα αν ω ω ραν του ου θα

να α α α του **π** τι ου ου τρε ε μεις ο

ο ο λη η το φρι κτο ο ο ον βη η μα

του Σω ω ω τη η η η ρος **δ** α ρα

τι ι α πο λο γη η η ση η **δ** η

τι ι α πο ο κρι ι ι θη η η ση η

τα ερ γα α σου πα ρι στα αν ται προς ε

λε εγ χο ο ον σου ου **β** αι πρα α ξεις

ε λε γ χου ου σι ι κα τη γο ο ο

ρου ου ου ου σαι **δ** λοι πο ο ον ω

ψυ υ χη ο χρο ο νος ε ε φε στη η

κε **β** **κ** δρα α α με ε προφθα α σον πι ι στει

βο ο ο η η η η σον **Δ** **δ** η μα αρ τον

Κυ ρι ι ε **Δ** **δ** η μα αρ το ο ον σοι

οι **β** **κ** αλλ οι οι δα φι λανθρω ω πε ε το

ευ σπλα α αγ χνο ο ο ον σου **δ** ο

ποι μη η ην ο κα α λος **Δ** **δ** μη χω ω

ρι ση ης με **β** **κ** της εκ δε ξι ων σου πα

ρα στα α α α σε ε ε ε ως **Δ** **δ** δι α

το με ε ε γασου ε ε ε ε λε ε ε ε

ος δ

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην δ

Α νυ υμ φε ευ τε Παρ θε ε ε νε

η τον Θε ον α α φρα α αστωςσυλ λα βου

ου ου σα α σα α αρ κι δ Μη τηρ Θε

ου ου ου του ου υ υ υ ψι ι

ι ι ι στου δ σων ι κε των πα ρα α α

κλη η η σεις δε χου Πα να α α α μω

ω ω ω με **δ** η πα σι χο ρη η γου ου

ου σα α κα θα ρι σμο ο ον τω ων πται

αι σμα α α των **Δ** **δ** νυν τας η μων ι

κε ε ε σι ι ι ας **β** **λ** προ σδε ε ε

ε χο ο με ε ε νη **β** **λ** δυ σω ω

ω ω ω ω ω ω ω πει ει σω θη η η

η ναι πα α αν τα ας η η η μα α

α ας **δ**

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἁγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιášθω τὰ ἐπίγεια,
ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος·
ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν
νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ

παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠδὴ Γα.

Ε υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α
Α γαλ λι α σθωτα ε πι γει ει α ο
τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι
αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω
θα να α τω τον θα να α τον πρω
το ο το κος των νεκρων ε γε νε το
εκ κοι λι ας Α α δου ερ ρυ σα το η μας
και πα ρε σχε τω κο σμω το με γα ε ε
λε ε ος

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους
ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκί
γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς
ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος,
ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόνητος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Γ
ῥῥ **C** ε τὴν με σι τευ σα σαν τὴν σω
τη ρι αν του γε ε νους η μων **κ** α νυ μνου
μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε **π** εν τη
σαρ κι γαρ τη εκ σου ου προσλη φθη ση ο
Υι ος σου και Θε ος η μων **κ** το δι α
Σταυ ρου κα τα δε ξα με νος Πα α θος **κ**
ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας ως φι
λανθρω πο ο ο ο ο ο ο ος **Γ**
ῥῥ

Ὁ Διάκονος· Σοφία.

Ὁ Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἀρτοκλασία,

λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀκατάληπτε μόνη Κυριαρχία, καὶ μία τριαδικὴ
θεαρχία, τριλαμποῦς αἴγλης με τῆς σῆς ἀξίωσον
νῦν, ὅπως ἀνυμνήσω σε, τὴν ὑμνουμένην ἀπαύστως,
τρισαγίοις ἄσμασιν, Ἀγγέλων στόμασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἱερῶς τῶν Ἀϋλῶν πᾶσαι αἱ τάξεις, ὑμνοῦσι
ποιητικὴν ὡς αἰτίαν, ἐνικὴν τρίφωτον, ἀρχικωτάτην
σαφῶς, αἷς συμφώνως μέλψωμεν, καὶ τῶν
ἀνθρώπων τὰ πλήθη, καὶ πιστῶς δοξάσωμεν,
πηλίνοις στόμασι.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, οἱ θεολόγοι,
προσφόρως συμβολικῶς σε καλοῦσιν, ἀπαθῆ
γέννησιν, ἐξ ἀγεννήτου Πατρός, τοῦ Υἱοῦ
σημαίνοντες, Θεὸν μονάρχα τῶν ὅλων, ἅμα καὶ τοῦ
Πνεύματος, θείαν ἐκπόρευσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡς φιλόανθρωπος φύσει τὴν τῶν ἀνθρώπων, οὐσίαν
προσειληφῶς Θεοῦ Λόγε, τὸ τρισσὸν ἔλαμψας,
μοναρχικώτατον φῶς, τῆς μιᾶς Θεότητος,

δεδοξασμένην τοῖς πᾶσι, δείξας τὴν τεκοῦσάν σε,
Παρθένον ἄχραντον.

ᾠδὴ γ´. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τρισεῦσαι πάλαι τὸ ὕδωρ προστεταχώς, Ἡλίας
ταῖς σχίδαξι, τυπικῶς παρενέφηνε, τὴν τριττὴν
ὑπόστασιν, τῆς ἐνιαίας Θεοῦ Κυριαρχίας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ζωώδης φύσις ὑμνεῖ σε τῶν γηγενῶν, τὸν ἕνα καὶ
τρίφωτον, Πλαστουργὸν ἀναλλοίωτον, καὶ βοᾷ σοι·
Δέσποτα, παντοδαπῆς με τροπῆς ῥῦσαι καὶ σῶσον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἰσηγοροῦντες τοῖς Λόγοις τῶν Προφητῶν, κλεινῶν
Ἀποστόλων τε, καὶ κηρύκων τῆς Πίστεως, ἰσουργὸν
Τριάδα σε, δοξολογοῦμεν πιστοί, Θεὲ τῶν ὅλων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπὸ τοῦ θρόνου κατήλθε τοῦ ὑψηλοῦ, ὁ Χριστὸς τὸν
ἄνθρωπον, ἀνυψῶν ὡς φιλόανθρωπος, διὰ σοῦ
Πανάχραντε, καὶ τὸ τρισήλιον φῶς ἔλαμψε πᾶσι.

Κάθισμα

ᾠχος γ´. Τὴν ὠραιότητα.

Ὁ ὑπερούσιος, καὶ μόνος Κύριος, Χριστὸς
ἀπαύγασμα, τοῦ προανάρχου Πατρός, καὶ Πνεῦμα

τὸ θειότατον, ἐλέησον τοὺς δούλους σου· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν· ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, Τρισυπόστατε Κύριε, ὡς ἔχων ἐξουσίαν τὸ πλάσμα σου, σῶσον ἐκ πάσης περιστάσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁ ὑπερούσιος, Θεὸς καὶ Κύριος, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, δι' ἀγαθότητα, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιωθεὶς, καὶ μείνας ὅπερ πέφυκεν· ὅθεν καὶ θεάνθρωπον, τοῦτον σέβοντες Πάναγνε, σὲ τὴν Ἀπειρόγαμον, Θεοτόκον κηρύττομεν, δοξάζοντες τὸ μέγιστον θαῦμα,

Ὁ α' Χορός· τῆς σῆς ἀσπόρου κυήσεως.

ᾠδὴ δ'. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Στέλεχος διττόν, ἐκ Πατρὸς ὡς ρίζης ἐβλάστησεν, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, οἱ συμφυεῖς βλαστοὶ καὶ θεόφυτοι, καὶ ἄνθη συνάναρχα ὡς τρία εἶναι, φῶτα τῆς Θεότητος. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στίφη νοερῶν, οὐσιῶν ἀπαύστως ὑμνοῦσί σε, τὸν ἀπερινόητον Θεόν, μεθ' ὧν ἡμεῖς δοξάζομεν λέγοντες· Τριάς ὑπερούσιε τοὺς σοὺς οἰκέτας, σῶσον ὡς φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐθελξας ἡμᾶς, εἰς ἀγάπην σὴν πολυέλεε, Λόγε τοῦ Θεοῦ ὁ δι' ἡμᾶς, σωματωθεὶς ἀτρέπτως καὶ τρίφωτον, τὴν μίαν Θεότητα μυσταγωγήσας·

Ὁ β' Χορός· ὅθεν σε δοξάζομεν.

ᾠδὴ ε'· Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τὸν ἕνα Κυριάρχην εἰκονικῶς, ὡς εἶδεν Ἡσαΐας Θεόν, ἐν τρισὶ προσώποις δοξολογούμενον, ἀχράντοις φωναῖς Σεραφεῖμ, ἀπεστάλη τοῦ κηρῦξαι παρευθύς, τρίφωτον οὐσίαν, καὶ Μονάδα τρισήλιον.
(δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ἀπάντων ἀοράτων καὶ ὀρατῶν, τὴν φύσιν ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πρὶν, ὑποστησαμένη Μονὰς τρισήλιε, τοὺς ἕνα Θεόν σε πιστῶς, εὐφημοῦντας ἐκ παντοίων πειρασμῶν, ἐκλυτρωσαμένη, τῆς σῆς δόξης ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νυμφῶνα φωτοφόρον καὶ καθάρων, Παρθένε γεγонуῖαν Θεοῦ, σὲ ὑμνοῦμεν πόθῳ καὶ μακαρίζομεν· ἐκ σοῦ γὰρ ἐτέχθη Χριστός, ἐν οὐσίαις καὶ θελήσεσι διτταῖς, ὁ εἷς τῆς Τριάδος,

Ὁ α' Χορός· καὶ τῆς δόξης ὢν Κύριος.

ᾠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μέτοικος ὑπάρχων ὁ Ἄβραάμ κατηξιώθη, τυπικῶς
ὑποδέξασθαι, ἐνικὸν μὲν Κύριον, ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσιν, ὑπερούσιον, ἀνδρिकाῖς δὲ μορφώσεσιν.
(δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἰθυνον καρδίας σῶν οἰκετῶν, πρὸς φῶς ἀπρόσιτον,
ὦ τρισήλιε Κύριε, καὶ σῆς δόξης ἔλλαμψιν,
παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τοῦ φαντάζεσθαι, τὸ
σὸν κάλλος τὸ ἄρρητον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
Ἄνοιξον τὰς πύλας μοι τοῦ φωτός τοῦ κυηθέντος, ἐκ
νηδύος σου, Ἄχραντε, ἵνα βλέπω τρίφωτον, ἀκτῖνα
τῆς Θεότητος, καὶ δοξάζω σε, τὴν ὀλόφωτον
Δέσποιναν.

Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας φύσεως ὁμοουσίου, τὸ τρισήλιον ὑμνοῦμεν
κράτος, καὶ τρισαγίαις φωναῖς ἐκβοήσωμεν· Ἅγιος
εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ προάναρχος, Ἅγιος εἶ, ὁ Υἱὸς ὁ
συνάναρχος, Πνεῦμα Ἅγιον, ὁ εἷς ἀμερῆς Θεὸς
ἡμῶν, καὶ πάντων ποιητὴς καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς συνεσχέθη, ὁ ἀχώρητος, ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ ἐσαρκώθη καὶ ἐφάνη ὡς ἄνθρωπος, μὴ ὑπομείνας φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, τῆς θεϊκῆς καὶ ἀτρέπτου Θεότητος, Κόρη πάναγνε· διὸ πιστῶς Θεοτόκον σε,

‘Ο β’ Χορός· κηρύττομεν αἰεὶ καὶ δοξάζομεν.

ᾠδὴ ζ’. Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ναόν με δεῖξον τῆς σῆς, Θεότητος Δέσποτα, τῆς τριλαμποῦς, ὅλον φωτεινόν, ἁμαρτητικῆς ἀμαυρώσεως δεινῆς, καὶ παθῶν ἀνώτερον, ταῖς φωτουργαῖς σου λάμψεσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Θεότητος τὴν μορφήν, μίαν καταγγέλλομεν, ἐν τρισὶν ὑποστατικαῖς, καὶ διαιρεταῖς ιδιότησι Πατρός, καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος· Εὐλογητὸς εἶ κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ἐφάνη τῷ Ἀβραάμ, Θεὸς τρισυπόστατος, ἐν τῇ δρυὶ πάλαι τῇ Μαμβρῆ, τῆς φιλοξενίας μισθὸν τὸν Ἰσαάκ, ἀντιδουὸς δι’ ἔλεον, ὄνπερ καὶ νῦν δοξάζομεν, ὡς Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ Παντουργὸς ἀγαθοπρεπῶς, ἐκ παρθενικῆς καὶ ἀχράντου σου γαστρός, καὶ ἡμᾶς ἐθέωσεν, εὐλογημένη Πάναγνε,

Ὁ α΄ Χορός· Θεοτόκε πανάχραντε.

ᾠδὴ η΄. Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνάρχου Πατρὸς ὡς ἐκ ρίζης, Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα συνανάρχως πεφυκότες, ὡς βλαστοὶ τῆς ὑπερουσίου θεαρχίας, τῆς Τριάδος ἔδειξαν, δόξαν μίαν τε καὶ δύναμιν, ἣν ὑμνοῦμεν πάντες, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. (δὶς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Ῥυθμίζεις ταῖς σαῖς φρυκτωρίαις, Τάξεις οὐρανίους ἀναμέλπειν ἀσιγήτως, τρισαγίοις ἄσμασι θείοις, Πάτερ Λόγε σύμμορφε, καὶ τὸ Πνεῦμα τρίφωτον, κράτος ἰσόρροπον· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χρησιμοὶ Προφητῶν τὸν σὸν τόκον, πόρρωθεν ἰδόντες Θεοτόκε ἀνευφήμουν, ὡς ἀσπόρως καὶ

ὑπερφυῶς, γεννηθέντα Δέσποινα, καὶ συμφώνως
τοῦτον ὑμνοῦμεν ὡς Κύριον,
Ὁ β' Χορός· καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἴδεῖν τὴν δόξαν τὴν τρισσολαμπῆ, αἱ θεοειδεῖς τῶν
Ἀσωμάτων τάξεις σαφῶς, ἀνιέναι πτέρυξιν,
ἐφίενται ἄνω, ἀλλ' εὐλαβοῦνται σφόδρα τὸ
ἀπρόσιτον φῶς, καὶ ὕμνον ἀπαύστως ἐκβοῶσι,
ταύταις συμφώνως, μοναδικῆ Τριάς, σὲ δοξάζομεν.
(δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἀπλέτω πόθῳ καὶ οἱ ἐπὶ γῆς, νοερὰν ψυχὴν ἐκ σοῦ
λαβόντες καὶ λογικὴν, σὲ ὑμνοῦμεν Δέσποτα, Θεὲ
τῶν ἀπάντων, τὴν ἐνιαίαν φύσιν ἀληθῶς καὶ
τριτὴν, προσώποις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· διὸ
Οἰκτίρμον, ὡς πολυέλεος ἡμᾶς οἴκτειρον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ναόν με δεῖξον τῆς μοναρχικῆς, καὶ τριφεγγοῦς σου
θεαρχίας φωτοειδῆ, καθαρῶς λατρεύειν σοι, τῷ
Κτίστη τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἀφράστου δόξης νοερὸν
θεωρόν, πρεσβείαις τῆς μόνης Θεοτόκου, ἣν
ἐπαξίως, ὡς ὑπερένδοξον μεγαλύνομεν.

Τοῦ Τριωδίου. Χαρ. Τσερκέζη.

ᾠχος Γα.

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι υι ω ω **Δ** και

α γι ι ω Πνευμα τι ι **Γ**

Τ ας του Κυ ρι ου γνον τε ες εν το ο

λας **Δ** ου ου ου ου ου τω ω πο λι ι

τευ θω ω ω με εν **Γ** πει νων τας δι

α α θρε ψω ω με εν **π** δι ψω ων

τας πο ο τι σω ω μεν **Δ** γυ μνους πε ρι ι

βα λω με θα α **Γ** ξε ε νους συν ει σα

γα γω ω μεν **Δ** α σθε νου ουντας και τους ε εν

φυ λα α κη η ε πι σκε ε ψω ω ω ω

με ε ε θα α **Γ** ι να α ει

ει ει πη και αι αι αι προς η η μας ο

μελλων κρι ναι πα α σαντην γη ην **Γ** δε

ευ τε οι ευ λο γη με ε νοιοι του ου Πα

τρο ο ο ο ος μου κλη ρο νο μη σα α τε

την η τοι μα σμε ε νη ην υ υ μιν

βα σι λει ει ει α αν **Γ**

Θεοτοκίον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Κ αι νυν και α ει ει ει ει και εις

τους αι ω νας των αι αι ω ω ω νων Α α

μην **Γ**

Υ πο την σην Δε ε σποι να σκε ε

ε ε πην **Δ** πα αντες οι γη γε ε νεις **Δ**

προσ πε φευ γο ο ο ο τε ες βο ω μεν

σοι **Γ** **ρρ** Θε ο το κε η ελ πια η η μων **π**

ρυ υ υ σαι η η μας **Δ** εξ α α με

ε τρων πταισμα α α των **Δ** και σω

ω σον τας ψυ χα α α α ας η η

μων **Γ** **ρρ**

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος **Δι**

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνιν Τρι ι α

α α δα **Δ** Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον **Δ** προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον **Β**

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει εν σε τον Θε ε ε ο ο ον

λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε ^Δ α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στοου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α ^Δ

‘Ο Αναγνώστης’

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἅγιος Ἰερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἅγιος Χορός· Ἀμήν.

Ἐἶτα τὰ κάτωθι Κατανυκτικὰ Τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ

ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν, μὴ
ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν
σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ
ἀστοχῆσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν
περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν
χριστιανῶν.

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·
Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἴσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἶμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ᾠγ Γα.

Θ ε ο ς Κ υ ρ ι ο ς κ α ι ε π ε φ α ν ε ν η
μ ι ν κ ε υ λ ο γ η μ ε ν ο ς ο ε ρ χ ο μ ε ν ο ς
ε ν ο ν ο μ α τ ι Κ υ ρ ι ο υ π ρ

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠή Γα.

Ε υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α
Α γαλ λι α σθωτα ε πι γει ει α ο
τι ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι
αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω
θα να α τω τον θα να α τον πρω
το ο το κος των νεκρων ε γε νε το
εκ κοι λι ας Α α δου ερ ρυ σα το η μας
και πα ρε σχε τω κο σμω το με γα ε ε
λε ε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους
ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ
γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς
ἡμῶν, τὸ διὰ σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος,
ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόνητος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Γ
ῥῥ **C** ε τὴν με σι τευ σα σαν τὴν σω
τη ρι αν του γε ε νους η μων **κ** α νυ μνου
μεν Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε **π** εν τη
σαρ κι γαρ τη εκ σου ου προσλη φθη ση ο
Υι ος σου και Θε ος η μων **κ** το δι α
Σταυ ρου κα τα δε ξα με νος Πα α θος **κ**
ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας ως φι
λανθρω πο ο ο ο ο ο ο ος **Γ**
ῥῥ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...”

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος γ'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· ὁ Πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκέτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σου, καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἤτταν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς θεότητος, καὶ τὸ ἐκούσιον πάθος σου Κύριε, εἰς ἑαυτὸν καταπλαγείς, ὁ ἄδης

ἐπωδύρετο· Τρέμω τὴν τοῦ σώματος, μὴ φθαρεῖσαν
ὑπόστασιν· βλέπω τὸν ἀόρατον, μυστικῶς
πολεμοῦντά με· διὸ καὶ οὖς κατέχω κραυγάζουσι·
Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα.

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σταυρώσεως, καὶ
ἀνερμήνευτον τὸ τῆς ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ
πιστοί, ἀπόρρητον μυστήριον· σήμερον γὰρ θάνατος,
καὶ ὁ ἄδης ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον,
ἀφθαρσίαν ἐνδέδεται· διὸ καὶ εὐχαρίστως
κραυγάζομεν· Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον,
Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς,
ἐχώρησας Θεομῆτορ· μίαν καὶ ἀσύγχυτον, τῆς
Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ τόκῳ σου, ἐν τῷ
κόσμῳ, δοξάζεσθαι· διὸ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι·
Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν
νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν
ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα
καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἔλυτρόσω Παρθένε, τὸν Ἀδάμ
ἀμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐά ἀντὶ λύπης
παρέσχεες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (ἐκ γ').

Ἔτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. Α'. π **Θ** υ λο γη τος ει ει
ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα ξο ο ον με
τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α
σου **κ**

Τ ω ων Αγ γε ε ε λω ων ο δη η
η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ων σε
ε εν νε ε κροι οι οις λο ο γι ι σθε ε εν

τα ^κ τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα ^Δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου ^κ

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν ^Δ ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε **κ** ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος **Δ** **δ** προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις **κ** ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε **κ** ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος **Δ** **δ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Α ι ι α αν πρω ω ι **κ** Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον Δ προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι κ α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε Δ θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε κ την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λους ει ει ει πα τε Δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι **Δ** προς το μνη η μα σου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το **κ** **α** Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων **Δ** τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ε **κ** **α** ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος **Δ**

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι **κ** **α**

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**
α

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα **κ** ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α
α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας **κ** χαρ
α

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχε ρε ευ σαν τα α ζω ω ης **Δ** ι ι
δ

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε **κ** ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις **Θ** ε
α

ος και α α ανθρωπος **Δ**
δ

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** Αλ
α

λη η λου ου ι α **κ** **α** Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο **Θ**ε ος **Δ** **δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** **α** Αλ

λη η λου ου ι α **κ** **α** Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο **Θ**ε ος **Δ** **δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** **α** α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α **π** **α** **χ**

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α **κ** **α**

δο ο ξα σοι οι ο **Θ**ε ο ο ο ο ο ο ο

ο ος **π** **α**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι ηὐλόγηταί σου...”

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χῦμα).

Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος, καὶ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυσον Λόγε.

Ἐν τῷ νότῳ οἱ σπείροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις, θεριοῦσι στάχυσ, ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναστράπτει· ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῆ καὶ κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν· τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς, τῷ Πνεύματι υἰοποιητῶς σοι τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ οἱ Ἅγιοι πάντοτε εἰσί.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης σοφία· οὐσιοῖ πᾶσαν γὰρ κτίσιν· αὐτῷ λατρεύσωμεν, Θεὸς γὰρ ὡς Πατρί τε, καὶ Λόγῳ.

Ἐντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι τρίβους βαδιοῦνται τῶν ἐντολῶν φάγονται, ζωηράν γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, καθορῶν σου ποιμενάρχα, τὰ ἔκγονα φέροντα, κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάση τῇ κτίσει·

Ἐ β' Χορός· σὺν Πατρὶ γάρ, ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. (Δίς)

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην,

Ἐ β' Χορός· ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'.

Ἐ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Γα.

Ο — — — — —
τα υ δα τα πα λαι νε ευ μα τι

θει ω ^κ εις [♀] μι ι αν συ να γω γη ην

συ να θροιοι σας ^π και τε μων θα λασσαν Ι

σρα η λι τη λα ω ^κ ου τος ο Θε ος

η μων ^κ δε δο ξα σμε ε ε νος υ πα αρχει

αυ τω μονω α σω μεν ο τι δε δο ξα

σται ^Γ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρῶτος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητῆς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδυκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γάρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ

συμπλακείς τῷ τυράννω, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος πλ. β'. Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἡμέραν τὴν φρικτὴν, τῆς παναρρήτου σου παρουσίας φρίττω ἐννοῶν, δεδοικῶς προορῶ, ἐν ᾗ προκαθίσεις κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Θεέ μου Παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅτε ἤξεις ὁ Θεὸς ἐν μυριάσι καὶ χιλιάσι, τῶν Ἀγγελικῶν, οὐρανίων ἀρχῶν, καὶ μὲ ἐν νεφέλαις, ὑπαντῆσαί σοι Χριστέ, τὸν ἄθλιον ἀξίωσον.

Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονάς, ἀρχικωτάτη Κυρία πάντων, τελεταρχικὴ ὑπεράρχιε, αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τίς ἐγέννησεν υἱόν, τὸν μὴ σπαρέντα πατρώῳ νόμῳ; τοῦτον οὖν γεννᾷ, ὁ Πατὴρ πλὴν Μητρός,

τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμψυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. β'. Στερέωσον Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, καὶ τίς ὑποίσει αὐτοῦ τὸν φόβον τῷ προσώπῳ τίς ὀφθῆ αὐτοῦ ἀλλ' ἐτοιμία γενοῦ, ὦ ψυχὴ πρὸς ὑπάντησιν.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προφθάσωμεν, κλαύσωμεν, καταλλαγῶμεν Θεῷ πρὸ τέλους· φοβερόν γὰρ τὸ κριτήριον, ἐν ᾧ πάντες, τετραηλισμένοι στησόμεθα.

Δόξα.

Τριάς ἀπλή, ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις, ἡ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει, προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐβλάστησας Ἄχραντε, ἀσπόρῳ τόκῳ τὸν ζῶντα λόγον, σαρκωθέντα ἐν τῇ μήτρᾳ σου, οὐ τραπέντα· Δόξα Θεομῆτορ τῷ τόκῳ σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα).

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται, σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς Ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρῥάσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Κάθισμα. ᾠχος πλ. β'.

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβερὰν, καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς, πῶς ἀπολογήσομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποία δὲ παρρησία ἀτενίσω τῷ Κριτῇ, ὁ ἄσωτος ἐγώ; Εὐσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενές, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐλέησόν με.

Δόξα. ᾠχος ὁ αὐτός.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, ὅταν καθίσῃς Ἐλεῆμον ποιῆσαι δικαίαν κρίσιν, μὴ δημοσιεύσης μου τὰ κεκρυμμένα, μηδὲ καταισχύνῃς με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ φεῖσαί μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον, ὅμοιον.**

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθένε· τὴν σὴν καὶ μόνην φοβερὰν, προστασίαν αἰτοῦμαι, σπλαγχνίσθητι εἰς εὐπερίστατον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ἦ Χορός· Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης τὸ

Κοντάκιον.

Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ Βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύωνται, τότε ῥῦσαί με, ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου μέστῆναι, **Κριτὰ δικαιοῦτατε.**

Ἦ Οἶκος.

Τὸ φοβερόν σου κριτήριον ἐνθυμούμενος, ὑπεράγαθε Κύριε, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, φρίττω καὶ πτοοῦμαι ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς ἐμῆς ἐλεγχόμενος, ὅταν μέλλῃς καθέζεσθαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, καὶ ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν, τότε ἀρνεῖσθαι τὰς ἀμαρτίας οὐδεὶς ἐξισχύσει, ἀληθείας ἐλεγχούσης, καὶ δειλίας κατεχούσης, μέγα μὲν ἠχήσει τότε, πῦρ τὸ τῆς γέεννης· ἀμαρτωλοὶ δὲ βρῦξουσιν. Διό με ἐλέησον πρὸ τέλους, καὶ φεῖσαί

μου, Κριτὰ δικαιοῦτατε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι

Οὐδέν, Δεκαπολιῖτα, γῆς πᾶσαι πόλεις,
Πρὸς τὴν νοητὴν, ἔνθα περ τάττη, πόλιν.
Εἰκάδι ἑβδομάτη Προκοπίῳ τέρμα φαάνθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γελασίου, ὃς τὸ Βάπτισμα κελευσθεὶς διαπαῖξαι παρὰ τοῦ, Ἄρχοντος, βαπτίζεται ἀληθῶς, καὶ ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Φώτισμα μέλλων ἐκγελαῖν, γελαῖς πλάνην,
Πλυθεὶς δὲ Γελάσιε, ἐκτέμνη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θαλλελαίου.

Στίχοι

Ὁ Θαλλέλαιος φαιδρῶς, ἤκει πρὸς πόλον,
Θαλλοῖς ἐλαιῶν, ἀρεταῖς ἐστεμμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὁσιος Στέφανος, ὁ συστησάμενος τὸ γηροκομεῖον τοῦ Ἄρματίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Γήρει Στέφανος πρύτανις ζωῆς πόρου,
“Ον περ θανόντα Πρύτανις στέφους στέφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Νήσιος βουνεύρις
τυπτόμενος, τελειοῦται.

Στίχοι

Νεύρις βοείις Νήσιος πάσχων φέρει·
Νευρούμενος γὰρ τῶν πόνων λήθην ἔχει.

Οἱ Ὅσιοι πατέρες ἡμῶν Ἀσκληπιὸς Ἰάκωβος καὶ
Τιμόθεος οἱ ἐν Καισαρείᾳ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου
Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μνεΐαν
ποιούμεθα.

Στίχοι

“Οτε κρίνων γῆν, ὁ Κριτῆς πάντων κάθη.
Τῆς, Δεῦτε, φωνῆς ἄξιον κάμῃ κρίνοις.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τῆς
εὐκταίας σου φωνῆς ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ τοῖς ἐκ
δεξιῶν σου συναρίθμησον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Παιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ’ ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

Ε ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α

Καταβασίαι παρά Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος λπ Βου

ᾠδὴ Α'. **Β** ο η θος και αι σκε πα α α

στη ης ε γε νε το μοι εις σω ω ω τη

ρι ι ι ι ι α α αν ου τοςμου Θε ε

ε ος και αι αι δο ξα α α α α

σω ω α α αυ τον Θε ος του ου

ου πα τρο ο ο ο ος μου ου και υ ψω

ω ω σω ω α αυ το ον **Ὁ β' χορός:** εν

δο ο ο ξως γα α αρ δε ε ε δο ο

ο ο ο ξα α α α σται

Ὡδὴ Γ'. τε ε ρε ω ω σον Κυ υ υ

ρι ε ε πι τη ην πε τραντων ε ε εν

το λω ω ω ω ν σου ου σα λευ θει σαν

την κα α αρ δι ι α αν μου ο τι μο

νο ος α α α γι ι ι ο ος υ πα αρ

χει ει εις και αι Κυ υ ρι ι ο ος

Ὠδὴ Δ'.

Α

κη κο ε ε εν ο ο ο

προ φη η η της την ε λευ σι

ι ιν σου ου Κυ ρι ι ε και ε φο ο

βη η η η η θη η ο τι με ε ελ

λει εις εκ Παρ θε ε νου ου ου τι

ι κτε ε ε σθαι και αν θρω ποις δει ει

ει κνυσθαι αι και αι ε ε λε ε ε γεν

Α κη κο α α τη ην α κο ην σου ου

και ε ε ε ε φο ο βη η η θην δο

ο ξα τη η η δυ υ να α μει ει σου

ου

Ὠδὴ Ε΄.

Ε

κ νυ κτος ο ο ορ θρι ζο

ον τα φι ι ι λαν θρω ω πε φω ω

ω ω τι σο ο ον δε ε ο ο και

και αι αι ο δη η γη η η σο

ον κα α α με ε ε ε ε εν τοι οι

οις προ σταγ μα σι ι ι ι σου και

δι δα ξο ον με Σω ω τηρ ποι ει ει ει εν το

θε ε ε ε λη η μα α α σου

Ὠδὴ Ϛ΄.

Ε

βο ο η σα α α α α ε

εν ο λη η καρ δι ι ι α μου προ

ο ο ο ος το ο ον οι κτιρ μο να

α Θε ε ε ον και ε πη κουου σε

μουου εξ α δου κα α α τω ω τα α α

του και α νη η γα α γε εν εκ φθο

ρας τη η η η ην ζω ω η η ην

μου

Ὠδὴ Ζ'. Η μα αρ το με ε ε ε εν η

νο μη η η σα μεν η δι κη σα α μεν

ε νω πι ο ο ο ο ον σου ου ου δε

ε συ νε τη η η ρη η σα α α

μεν ου δε ε ε ε ε ποι οι οι η η

σα α μεν κα θως ε ε νε τει ει ει

ει ει λω ω η η η μιν αλ λα

μη η η πα ρα α δω η ης η μα α α

ας ει εις τε ε ε λο ος ο τω ω

ων πα α α τε ε ε ε ρω ων Θε ε

ε ος

Ὠδὴ Η΄.

Α χ ι νου μεν ευ λο χ γου μεν

και προ σκυ νου με εν τον Κυ υ υ ρι

ον

Ο ο ον στραα τι αι ου ου ου ρα

νω ων δο ο ο ξα α ζου ου ου σι

αν ου τος μου Θε ος και δο ξα σω αυ τον

Θε ος του πα τρο ος μου και υ ψω σω αυ

‘Ο Β’ Χορός:
τον εν δο ξω σ γαρ δε δο ξα α

σται

’Ωιδή Γ’.
τε ρε ω σον Κυ ρι ε

ε πι την πε τρα ντων εν το λω ων σου

σα λευ θει σαν την καρ δι αν μου ο τι

μο νος α γι ος υ πα αρ χεις και Κυ ρι ι

ος

’Ωιδή Δ’.
κη κο εν ο ο προ φη

της την ε λευ σιν σου Κυ ρι ε και ε

φο βη η θη **Δ** ο τι μελ λεις εκ Παρ

θε νου τι κτεσθαι και αν θρωποις δει κνυσθαι και

ε λε γεν **Β** Α κη κο α την α κο ην σου

και ε φο βη θην δο ξα τη δυ να α μει σου

Κυ ρι ι ε **Β**

ᾠδὴ Ε΄.

Δ **Θ** κ νυ κτος ορ θρι ζον τα φι

λανθρωπε φω τι σον δε ο μαι και ο δη γη

σον κα με ε εντοις προ σταγ μα σι ι σου **Β**

και δι δα ξον με ποιειν α ει το θε ε λη

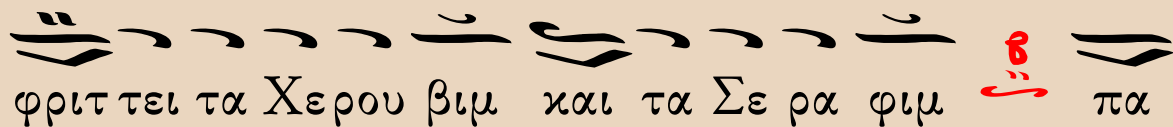
μα σου **Β**

ᾠδὴ ΣΤ΄.

Δ **Θ** βο η σα εν ο λη καρ

και προσκυ νου μεντον Κυ ρι ον

Ο ν στρατι αι ου ρα νων δο ξαζου σι και

φριττει τα Χερου βιμ και τα Σε ρα φιμ πα

α σα πνο η και κτι ι σις υ μνει τε ευ λο

γει ει τε και υ πε ρυ ψου ου τε εις

παν τας του ους αι ω ω να α α α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

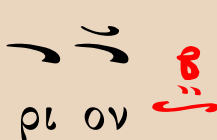
‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

 (δὶς)
ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α —————
ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἦ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦ Ν' Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦ Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦ Ἦχος ————— Δι.

Ε —————
λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Ε οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου **Δ** και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε **β**

Γ δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου **β**

Γ δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι ας σου ε δη λω σας μοι **β** **Χ**

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

Γ δου ου γα αρ **Δ** εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην **Δ** και εν α μαρ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

I δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι

P αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευφροσυνην αγαλλιασονται

οστε ατεταπεινωμενα

Αποστρεψον το προσωπον σου α

ποτων αμαρτιων μου και πασαστας

ανομιας μου εξαλειψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι

ο Θεος και πνευμα ευθες εγκαινισον

εν τοις εγκαιτοις μου

Μη αποριψης με απο του προ

σωπου σου και το Πνευμα σου το Αγι

ον μη αντανελησαπ εμου

Α ποδοςμοιτην α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ουσου **Δ** και πνευματι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με **Β**

Α ι δα ξω α νο μουστας ο δουςσου **Δ**

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι **Β**

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος **Δ** ο

Θε ος της σω τη ρι αςμου **Δ** α γαλ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου **Β**

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α ναγ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου

δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα

Το τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο ο σχους και

ε λε η σον με ο Θε ος

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣

Αο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι Της με

τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ω ο ο ο δο ο ο ο

τα **δ** ορ θρι ζει γαρ το ο πνευμα α μου

προς να α ο ον τον α α γι ι ι

ο ο ο ον σου **δ** να ον φε ρων του σω

ματος ο ο ο λο ον ε σπι λω ω με

ε ε ε νον **δ** αλλ ως οι κτιρ μων κα

α α θα α α ρον **δ** ε ε ευσπλα αγ

χνω σου ε ε λε ε ε ε ε ει **δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α α μην

δ Της σω τη ρι α α ας ευ θυ υ

νον μοι οι τρι ι βους Θε ε ο ο ο

το ο ο ο κε ραι σχραιοι γαρ κα τε

ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην α

α μα α αρ τι ι ι ι αις ως ρα

θυ μως τον βι ονμου ο ο ο λο ον εκ

δα πα α νη η η η σας ρταις σαις πρε

σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με ρ

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι

ι ας ρ

Ἦχος λ π Πά

Χ λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πληθος των ι κτιρμων σου ε ξα λειψον

το α νο ο μη μα α α μου

Τα πλη η η η θη των πε πραγ με νω

ων μοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα

λα ας τρε ε ε ε ε ε μω ω την φο

βε ραν η με ρα α αντης κρι ι σε ε ε

ε ως αλ λα θα ρων εις το ε λε ος

της ευσπλαγχνι ας σου ως ο Δα α

α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε

λε η σον με ο ο Θε ε ος κα τα

το με ε γα σου ε λε ο ο ο ο

ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Βου

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτεραν των Χερου

βιμ και ενδοξοτεραν ασυκριτως

των Σεραφιμ την αδιαφθοροως Θε

ον Λογον τεκουσαν την οντως Θε

ο τον σε με γα λυ νο μεν

Στίχ. β'. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

β **Τ** ην τι μι ω τε ε ραν των

Χε ρου ου βιμ **Δ** και εν δο ξο ο τε ραν

α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα φι ιμ **β** την

α δι α α φθο ο ρως Θε ον Λο γο ο ον

τε κου σαν την ο ο ον τως Θε ο

το ο ο ο κο ον σε με ε ε γα

λυ υ υ υ νο ο ο ο μεν

Ὠιδὴ Θ'. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἄ α σπορουουσυλ λη η η ψε ως

ο το κος α νε ε ερ μη νευτος Μη η

η τρο ο ος α να α αν δρουου α φθο

ρο ο ος η κυ υ η η σι ις Θε ε

ου ου ου γαρ η η η γε εν νη η σι ις

και αι αι αι αι νο ο ο ποι ει ει ει

τας φυ υ υ σειεις Δι ο σε πα α

α α σαι αι αι αι γε νε ε αι

ως Θε ο νυμφο ο ον μη τε ε ε

ε ε ρα ορ θο δο ξως με γα α λυ υ

νο ο με ε ε εν

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἄ σπο ρου συλ λη ψε ως ο το κος

α νε ρ μη νευ τος μη τρο ος α νανδρου α σπο ρος

η κυ η σις Θε ου γαρ η γεν νη σις και αι

νο ποι ει τας φυ υ σεις δι ο σε

πα σαι αι γε νε αι ως Θε ο νυμφον

μη τε ρα ορ θο δο ξως με γα λυ νο με

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον γ'.

ᾠχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

“Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, μή τις διαπιστεῖτω· ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἀγρὸν ἀπιοῦσι· μύσταις δὲ πάλιν ὤφθη, ἀνακειμένοις ἑνδεκα· οὐς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανοῦς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

Τοῦ Τριωδίου. Ὅμοιον.

Τὴν φοβερὰν τῆς κρίσεως, καὶ ἀρρήτου σου δόξης, ἡμέραν ἐνθουμουμένος, φρίττω, Κύριε ὅλως, καὶ τρέμων φόβῳ κραυγάζω, ἐπὶ γῆς ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι, Χριστέ, τὰ σύμπαντα, ὁ Θεὸς μετὰ δόξης, τότε οἰκτρόν, ἀπὸ πάσης ῥῦσαί με τιμωρίας, ἐκ δεξιῶν σου, Δέσποτα, ἀξιῶσας με στῆναι.

Ἔτερον ὄμοιον.

Ἴδου ἡμέρα ἔρχεται, Κυρίου παντοκράτορος, καὶ τίς ὑποίσει τὸν φόβον, τῆς Παρουσίας ἐκείνου· ἡμέρα γὰρ θυμοῦ ἐστὶ, καὶ κλίβανος καιόμενος, ἐν ᾗ Κριτῆς καθέζεται, καὶ κατ' ἀξίαν ἐκάστῳ τῶν πράξεων ἀπονέμων.

Θεοτοκίον ὄμοιον.

Τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως, καὶ τῆς φρικτῆς ἐλεύσεως, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότη, κατανοῶν ὅλως τρέμω, καὶ σκυθρωπάζων κράζω σοι· Κριτά μου δικαιοτάτε, καὶ μόνε πολυέλεε, μετανοοῦντά με δέξαι, τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος τρίτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Μελισθὲν ἐκ τοῦ συλλαβικοῦ μέλους

ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου,

εἰς τὸ νέον στιχηραρικὸν εἶδος.

Ἦχος ᾠή Γα.^ϕ

Π α α α α σα πνο η η αι νε σα

α α τω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον

Αι νει τε τον Κυ υ υ ρι ον εκ

τω ω ω ων ου ου ρα α α νω ω

ων κ αι νει ει ει τε αυ τον ε εν τοι

οις υ ψι ι ι ι στοιοις π Σοι πρε πει

υ μνο ος τω ω ω ω ω ω Θε ε

ω γ γ

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες

οι αγ γελοι α αυ του ου ου αι νει ει

ει τε ε α α αυ το ο ον κ πασαι αι αι

δυ υ να α α μειεις α αυ του ου π σοι

πρε πει υ μνο ος τω ω ω ω ω

ω Θε ε ω Γ ρρ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε με ε ε ε ε α α α α

α α α α α α α α η η η μω

ω ω ηω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Ky υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Ky υ ρι ι ι ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ηα

α α α α α α α α α α α

ηα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε με ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα π α α

α α α α α α α α δ α α α α α

α α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α γ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.
Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠή Γα.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

^π_α **Δ** ευ τε πα αν τα τα ε θνη η γνω τε
του φρι κτου μυ στη ρι ι ου την δυ να α μιν ^π_α
Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων ^κ_α ο εν
αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας
και ε κων ε τα α φη ^π_α και α νε στη εκ
νε κρων του σωσαι τα συμ παν τα Αυ
τον προ σκυ νη η σω μεν ^Γ_α

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

^π_α **Δ** ι η γη σαν το παν τα τα θαυ μα
σι α οι φυ λα κες σου Κυ ρι ι ε ^π_α αλ

λα α το συ νε δρι ον της μα ται ο τη

τος κ πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ

των κρυπτεινε νο μι ζον την α να στα σι

ιν σου π ην ο κο σμος δο ξα ζει Ε

λε η σον η μας Γ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

π Χ α ρας τα πα αν τα πε πλη ρω ται

της Α να στα σε ως τηνπει ραν ει λη φο ο

τα π Μα ρι α γαρ η Μα γδα λη νη ε

πι το μνη μα ηλ θεν κ ευ ρεν Α γ γε λον ε

πι τον λι ι θον κα θη με ε νον ^π τοις ι

μα τι οις ε ξα στραπτοντα και λε γον

τα ^κ Τι ζη τει τε τον ζων τα με τα των νε

κρων ^κ ουκ ε στιν ω δε αλλ ε γη γε ερται ^π

κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι

^Γ
α ^α

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

^π ^α **Ε** ν τω φω τι σου Δε σποτα ο ψο με

θαφως φι λαν θρω πε ^κ α νε στης γαρ εκτων

νε κρων σω τη ρι αν τω γε νει των αν θρω

ω π ω ν δ ω ρ ο υ μ ε ε ν ο ς ^π ι ν α σ ε π α σ α κ τ ι σ ι ς

δ ο ξ ο λ ο γ η τ ο ν μ ο ν ο ν α ν α μ α ρ τ η τ ο ν

Ε λ ε η σ ο ν η μ α ς ^Γ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

^π **Υ** μ ν ο ν ε ω θ ι ν ο ν α ι Μ υ ρ ο φ ο ο

ρ ο ι Γ υ ν α ι κ ε ς ^κ τ α δ α κ ρ υ α π ρ ο σ ε ε φ ε

ρ ο ν Κ υ ρ ι ι ε ^π ε υ ω δ ι α ς γ α ρ α ρ ω

μ α τ α κ α τ ε χ ο υ σ α ι τ ο μ ν η μ α ς ο υ κ α τ ε

λ α β ο ν ^κ τ ο α χ ρ α ν τ ο ν σ ο υ Σ ω ω μ α μ υ

ρ ι ι σ α ι σ π ο υ δ α ζ ο υ ο υ σ α ι ^π Α γ γ ε λ ο ς κ α

θη με νος ε πι τον λι ι θον αυ ταις ευ

ηγ γε λι σα α το ^π Τι ζη τει ει τε τον ζων

τα με τα των νε κρων τον θα να τον γαρ

πα τη η σας ^π α νε στηως Θε ος πα ρε

χων πα σι το με γα ε ε λε ος ^Γ

Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ π̣ Π̣α.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ε ν νο ω την η με ραν ε κει νην

και αι αι τη ην ω ω ω ραν ^Δ ο ταν

με ε λω ω ω με εν πα α αν τες γυ

μνοι οι και αι ως κα τα α κρι ι ι

τοι κ τω α δε κα στω Κριτη η η πα α

α ρι ι στα α α σθαι π το τε ε σα

α αλπιγξ η χη σει ει ει με ε ε γα

και τα θε με λι α της γης σει σθη σον ται

και οι νε κροι εκ των μνη μα των ε ξα

α να στη η η η σο ο ο ον ται Δ και δ

η λι κι α μι α πα αν τε ε ες γε

νη η σο ο ο ον ται π και παν τω ων

τα κρυ υ πτα φα νε ρα πα ρι ι στα αν

ται αι ε νω ω πι ο ο ο ον σου π

και κο ο ψο ον ται και κλα αυ σο

ο ον ται και εις το πυρ το ε ξω τερον

α πε λε ευ σο ο ο ον ται οι μη

δε πο τε με τα α α νο η η σα

α α αν τες και εν χα ρα και αι

α α α γα α α λ λι α α α σει

ο τω ων Δι ι ι και αι αι ω ων κλη

η η ρος ει σε λευ σε ε ται εις πα

στα α δα α ου ρα α α νι ι ι ι

ον

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθῃτω ἡ χεὶρ

σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ω

ποι α ω ρα το τε και η με

ρα φο βε ε ρα ο ταν κα θι ση ο Κρι

της ε πι θρο νου ου φο βε ε ρου βι βλοι

α νοι οι οι οι γο ο ο ον ται και πρα α

ξει ει εις ε λε εγ χο ο ο ον ται και

τα α κρυ υ πτα α α του ου σκο ο ο τους δη

μο σι ε ε ε ευ ο ο ο ον ται

Αγ γε λοι πε ρι τρε χου ου σιν ε πι συ

να γοντες πα α α αν τα α τα ε

ε ε ε θνη δε ε ευ τε α α κου σα

α τε βα σι λεις και αρ χοντες δου λοι και
αι ε λε ε ε ευ θε ε ε ε ροι α
μαρ τω ω ω λοι και δι καιαι οι πλουσι
ι οι και πε νη τες ο τι ερ χε ται αι
αι κρι ι της ο με ε ελ λων κρι ναι
πα α α α σα αν την οι κου με ε ε ε
νην και τις υ πο στη σε ται α πο προ
σω που α α αυ του ο ταν Αγ γε λοι πα
ρι στααν ται ε λεγ χο ο ον τε ε ες τα
ας πρα α α ξεις τας δι α νοι ας τας
εν θυ υ μη η η σεις τα εν νυ υ υ κτι

ι και ε ε εν η με ε ε ε ρα π

ω ποι α ω ρα το ο ο ο τε κ

αλ λα προτου φθασαι το ο τε λος σπουδα

σον κρα α ζου σα α ψυ υ υ χη Δ δ ο ρ

Θε ος ε πι στρεψονσω σο ον με Δ ρ ως

μο ονος ε ε ευ σπλαα α αγχνος π

Ἦχος λ δ Νη.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Δ α νι ηλ ο Προ φη της α νηρ ε πι

θυ μι ων γε ε ε νο με ε νος β λ το ε

ξουσι α στι κον Θε ε ου θε ω ρη η η

σα ας ου τως ε ε ε βο ο ο ο

α δ κρι τη ρι ον ε κα α θι ι σε

και βιβλοι η νε ω ω ω χθη η η

σαν Δ δ βλε πε ψυ υ χη η η μου νη η στε ε

ε ε ευ εις β λ τον πλη σι ι ι ο ον

σου μη α α α θε ε ε ε τει δ

βρω μα των α α πε ε ε χη τον α δελ φο

ο ον σου ου μη κα τα α α κρι ι

ι ι ι νης δ μη η η τω πυ υ υ ρι

πα ρα πεμ πο με ε ε ε νη Δ δ κα τα

κα ης ω σει κη η ρο ο ος β λ αλλ α

νεμ πο διστως ει σα α ξη σε ε Χρι ι

στος **Δ** εις την βασι λει ει ει α αν

α α αυ του **δ**

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι

ω ω Πνε ε ευ μα α α τι **π**

Π ρο κα θα ρω ω μεν ε αυ του ου ους α

δε ελ φοι **π** τη βασι λι δι ι των

α α α α ρε ε ε ε των **π** ι δουγαρ

πα ρα γε ε γο ο νε **ρρ** πλουτον η μιν

α γα θων κο μι ι ι ζου ου ου σα

των παθων κατευνα α α ζει τα α οι

δη η η μα α α α τα π και τω

Δε σπο τη κα τα λ λατ τει ει τους πται αι αι αι

σα α α αν τας δι ο μετ ε ευ φρο

ο συ υ νης ταυτην υ πο ο δε ξω ω

ω ω με ε ε ε θα βο ων τες Χρι στω

ω ω τω Θε ε ω ο α να στα ας εκ

τω ων νε εκρω ω ων α κα τα κρι

τους η μας δι ι α φυ υ υ υ λα

α α α ξον δο ξο λο γουν τας σε

τον μο νον α α να μα α α αρ τη

η η η τον π

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποιηθημεν **β** δι ο ανυ

μνουντες βο ω ω μεν **Δ** ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι **Δ**

Του̅ αυ̅του̅.

Ἦχος ᾠ Πά.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψι ι στοις Θε ω **δ** και ε πι γης

ει ρη νη εν αν θρωποις ευ δο κι α **π**

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην

σου δο ξαν ^π

Κ υ ρ ι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε

Θε ε ε Πα τερ παν το κρα τος ^Δ Κυ ρι

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε

και Α α γι ον Πνευμα ^π

Κ υ ρ ι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος ^Δ ο αι αι ρων

την α μαρ τι αν του κο σμου ε λε η σον

η μας ο αι αι ρωντας α μαρ τι ι ας του

κο σμου ^π

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη

μενος εκ δεξιων του Πατρος και ε

λησον ημας ^π_α

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει

μονος Κυριος ^Δ_δ Ιησους Χριστος εις

δοξα ανθεου Πατρος Αμην ^π_α

Καθεκαστηνημεραν ευλογησω

σε και αινεσω το ονομα σου εις τον

αιωνα ^Γ_α και εις τον αιωνα του αι

ωνος ^π_α

Καταξισον Κυριεν τη η

μερα τα αυτη αναμαρτητους φυλαχ

θη η ναι η μα ας ^π_α

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ρων η μων ^Δ_δ και αι νε

τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα

σου εις τους αι ω ω νας Α μη ην ^π_α

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε

ε ^π_α

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε

ε ε ε δι δα ξο ον με τα δι και ω

μα τα σου ^π_α

Κ υ ρ ι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α **Δ** ε γω

ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι

την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι **π**

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι

δα ξον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου **π**

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο ο με θα φω ως **π**

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις

γι νω σκου σι σε **Δ** Α γι ος ο Θε

ος **Δ** Α γι ος ι σχυ ρος **Δ** Α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μα ας **π**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω ναςτων

αι ω νων Α μην **Δ**

Δ γι ος α θα να τος ε λε η σον

η μας **π**

Δ γι ι ος ο Θε ε ε ο ος **Δ**

Δ α α γι ι ι ος ι σχυ υ υ

ρο ος **Δ**

Ἄ α γι ο ος α α θα α

να α α τος δ ε λε ε ε η η η

σο ον η η η μα α α ας χ π ρ

ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων π ρ

κα θε λων γαρ τω θα να τω ω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το

με γα ε λε ο ο ο ος χ π ρ

Ἐτέρα, τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἄ ο ο ξα α α α σοι οι τω δει ει

Ξα αν τι το ο φως **κ** Δο ο ξα α εν υ

ψι ι ι στοιοις Θε ε ω **κ** και ε πι

γης ει ρη η η νη η **π** εν ανθρωποι

οις ε ευ δο κη ι ι ι α **π**

Υ μνου ου με ε εν σε ε ευ λο

γου με εν σε **κ** προσκυ νου ου μεν σε **Γ**

δο ο ο ξο ο λο ο ο γου ου

με ε εν σε **κ** ευ χα ρι ι στου με εν σοι

δι α την με γα α α λη η ην σου ου

ου δο ο ο ο ο ξαν **π**

Κ υ υ ρι ι ι ε ε βα σι ι

λευ **Δ** ε που ρα α νι ι ε ε Θε ε **κ**

Πα α τε ερ παν το κραα α α τος **κ** Κυ

ρι ι ε ε Υι υι ε μο νο ο γε ε

νες **κ** Ι η σου ου Χρι ι στε **Γ** και

Α α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ

μα **π**

Κ υ υ ρι ι ι ι ε ε ο Θε ε

ος **Δ** ο α μνο ο ος του Θε ε ου **κ** ο

Υι ο ο ος του Πα α τρος **Δ** ο ο αι αι

αι αι ρω ων **κ** την α μαρ τι αν του

ου κο ο ο σμουου **Δ** ε λε η η σον

η η μας **κ** ο αι αι αι αι αι ρω ων τας

α μαρ τι ι ι α ας του κο ο ο ο

μου **π**

Π ρο ο σδε ε ε ε ξαι αι **π** την

δε ε η η σιν η η μων **κ** ο κα

θη η η με ε ε νος **κ** εν δε ξι

α α α του Πα α τρος **π** και ε λε

ε ε η η η σο ον η η η μας **π**

Ο τι συ ει μο νος Α γι ι ι ι

ος **Δ** συ ει μο νο ος Κυ υ ρι ι

ι ος **κ** Ι η σου ος Χρι ι στος **Γ** εις

δο ο ο ξαν Θε ου ου ου Πα τρο

ος Α α α μην π

Κ αθ ε κα α α στην η με ραν ευ

λο γη σω ω σε και αι νε ε ε ε σω

το ο νο ο μα α α σου Δ εις τον αι

ω ω ω να και εις τον αι ω ω να του ου

αι ω ω ω ω νος π

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

εν τη η με ε ρα α τα α α α αυ

τη Δ α να μαρ τη η η τους φυ λα

χθη η ναι αι η η η μας π

Ε υ λο γη το ος ει ει ει Κυ

υ ρι ι ι ε **π** ο Θε ε ος **Δ** των

Πα τε ε ε ε ρων η η μων **κ** και αι αι αι

νε ε τον **Δ** και αι δε δο ξα σμε ε ε

νον **Γ** το ο νο μα α α σου ει εις

του ους αι αι ω ω ω ω να

ας Α α α μην **π**

Γ ε νοι το ο Κυ ρι ι ε **Γ** το ε

λε ος σου ου ε εφ η η η μας **κ**

κα θα α περ ηλ πι ι σα α μεν ε

ι πι ι ι σε **π**

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ι ε ^κ_α

δι δα ξο ο ο ο ο ο ον με ε ^κ_α τα δι

και ω α μα τα α α σου ^π_α

Κ υ ρι ε ε κα τα φυ υ γη ε γε

νη η η θης η η μιν ^κ_α εν γε νε α και

αι γε ε νε ε ε α ^κ_α ε γω ει

ει πα Κυ ρι ε ε ε ε λε η σο

ο ο ον με ι α α σαι την ψυ χη ηνμου

ου ο τι η η μαρ το ο ο ον σοι ^π_α

Κ υ ρι ι ε ^α_α προς σε κα τε ε ε

φυ υ υ γον ^κ_α δι δα ξο ο ο ον με του

ποι ειν το θε λη α μα α α σου Δ ο ο

τι ι συ υ ει ει ο ο Θ ε ο ο ο ος

μου π α

Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη η

ζω ω ω ης κ εν τω φω τι ι ι ι σου

ο ψο ο με α θα α α φως π α

Π α ρα α α τει ει ει νον κ το ε λε

ε ο ο ος σου τοις γι νω ω σκου σι

ι ι ι σε π α

Α χ γι ος ο Θ ε ε ος Δ Α γι ο ος

Ι σχυ υ ρος Δ Α γι ος α α θα α

να τος ε ε λε ε η σο ον η η

η μας π^α

Α ο ο ξα Πατρι ι ι και Υι υι ω και κ^α

Α γι ι ω Πνεευ μα α α τι π^α

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους

αι ω ω ω να ας των αι ω ω νω

ων Α α α μην π^α

Α γι ι ο ος α α θα α να α το

ος ε ε λε ε η σο ον η η η μας π^α

Ν ε Α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α

γι ος κ α ο ο ο ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο

ος π α

Ν ε Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι Δ ι ι ι ι ι ι ι α α α α

γι ος κ α ι ι ι ο χ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ ο χ υ υ υ ρ ο ο

ος π
α

Η ε Α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι χι ι ι ι ι ι α α α γι

ι ο ο ος Δ α α θα α α

α α α α α α α α α α να α

με α θα α το ο ος κ ε λε ε

ε ε ε ε ε η ε λε η η

σο ο ο ο ον η η η η η η η

μα α α α α α α α ας π
α

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων ^π_α

κα θε λων γαρ τω θα να τω ω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το

με γα ε λε ο ο ο ος ^π_α

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον **δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **β̣ λ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ̣ δ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον **β̣ λ̣**

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον **δ̣**

ϸ οι Κυ ρι ε **δ̣**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β
κ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σον γ
η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον γ
δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α μην ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ευ

λο ο ο γει ει η ψυ χη μου τον Κυ υ

ρι ον ^π και παν τα τα εν το ος μου το ο νο

μα το α γι ον αυ του ^ν _δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο

δο σει αυ του ^ν _δ

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου ^ν _δ

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

ει και οι κτιρμοις ^ν _δ

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου ^ν _δ

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις ^ν _δ

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

του τω Μω υ ση π τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ν δ

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

ρι ος β λ μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

ος π ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ν δ

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν ρ κ ου δε κα τα τας α

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ν δ

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης β λ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον **δ**

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας ανομιασημων **δ**

Καθως οικτειρειπατηρ υιους **π**ωκτει

ρησε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν **δ**

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ου ωσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν δ

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ

υ πα αρ ξει ^α και ουκ ^κ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν δ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β τοις φυ λασ σου σι την

δι α θη κην αυ του ^π και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ ε ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ε ι **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** **λ** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** **κ** λ ε ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

τα ερ γα αυ του ^π εν παν τι το πωτης δε σπο

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^υ ^δ

Α ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι ^υ ^δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων ^υ ^δ Α μην ^υ ^δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του ^Δ ^δ Ευ λο γη τος ει

Κυ ρι ε ε ε ε ε ^υ ^δ

Μέλος ἄργόν.

Ευλογογειηψυχηημου
ουτονΚυριοονκαιπανταταεν
τοοοοςμουτοοοοοονο
οοοοματοΑγιιιιοναυτου
ουου^ΔΕυλογητοςειΚυυριιεε
εεε^ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

ᾠχος ^ο Δι.

Αξατω Πατρι και τω Υιω και τω
Αγιω Πνευματι ^ε Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στισω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρεψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παντες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατ'εραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασσειτουςπροση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατην ημετερανσωτη

ριαν **β** σαρκωθη ναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας **β**

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας **Δ** Ειςων της α

γιας Τριαααδοςσυνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον η μααας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος ᾠή Γα.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

π^α **α** θε τη σαν τα Χρι στε την εν το

λην σου τον προ πα το ρα Α δαμ **κ**^α του Πα

ρα δει ει σου ε ξω ρι ι σας **π**^α τον δε Λη

στην Οι κτιρ μον ο μο λο γη σαν τα σε

εν Σταυρω ^κ εν αυτω ει σω ω κι σας κρα

ζο ον τα ^π Μνη σθη τι μου Σω τηρ εν τη Βα

σι λει ει α α σου ^Γ

Στίχ. Μακάριοι οί καθαροί τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἀμαρτήσαντας ἡμᾶς, τῆ τοῦ θανάτου, κατεδίκασας ἄρᾶ, ὁ Ζωοδότης καὶ Κύριος· ἐν δὲ τῷ σώματί σου, ἀναμαρτήτως Δέσποτα παθῶν, τοὺς θνητοὺς ἐζώωσας κρίζοντας· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, συνεξανέστησας ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, τῆ ἀναστάσει σου Κύριε, τοῦ θανάτου πᾶσαν, τὴν δυναστείαν ὤλεσας Σωτήρ· διὰ τοῦτο πίστει σοι κρίζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τῇ τριημέρῳ σου ταφῇ, τοὺς ἐν τῷ ἄδη

νεκρωθέντας ὡς Θεός, ζωοποιήσας συνήγειρας· καὶ ἀφθαρσίαν πᾶσιν, ὡς ἀγαθὸς ἐπήγασας ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει κράζουσι πάντοτε· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. β'. Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἐνεκεν ἐμοῦ.

Ἐν τῇ φρικτῇ, Χριστέ, παρουσίᾳ σου, ὅταν φανῆς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ τεθῶσι θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοιγῶσι, φεῖσαι, φεῖσαι τότε, Σωτὴρ τοῦ πλάσματός σου.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἐκεῖ οὐδὲν βοηθῆσαι δύναται, Θεοῦ ὑπάρχοντος κριτοῦ, οὐ σπουδὴ, οὐ τέχνη, οὐ δόξα, οὐ φιλία, εἰ μὴ ἡ ἐξ ἔργων, ἰσχύς σου ὦ ψυχὴ μου.

Δόξα. (Ἀργῶς)

Τριαδικῆς μονάδος Θεότητα, ὑμῶ Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα. Μιᾶς Ἀρχῆς τὸ κράτος, συνδιηρημένης, τρισὶ τοῖς χαρακτῆρσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (Ἀργῶς)

Πύλη σύ, ἦν μόνος διώδευσεν, ὁ εἰσελθὼν καὶ ἐξελθὼν, καὶ τὰς κλεῖς μὴ λύσας, Ἄγνή, τῆς παρθενίας, Ἰησοῦς ὁ πλάσας, Ἀδάμ, καὶ ὁ Υἱός σου.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου

σωτῆρσων ἡμᾶς

Στίχ. β΄ Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ΄ Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου

σωτῆρσων ἡμᾶς

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ

περιεζώσατο.

Γ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν ^β σαρκω θη ναι εκ της α
γι ασ Θε ο του ^Δ και α ει παρ
θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω
πη σας ^β σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να τω θα να τον πα τη σας ^Δ Εις
ων της α γι ασ Τρι α α α δος ^β συν
δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἐντίφωνον γ'. Ἦχος γ'.

Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιᾶσθω τὰ ἐπίγεια,
ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος·
ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν
νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ
παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠή Γα.^ϕ

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια
Αγαλλιᾶσθω τὰ ἐπίγεια
ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι
αὐτοῦ ὁ Κύριος ἐπάτησε τῷ
θανάτῳ τὸν θάνατον
πρωτότοκος τῶν νεκρῶν
ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου
ερρύσατο ἡμᾶς
καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος

λε ε ος Γ
ῥῥ

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

Δε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε

σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι

ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ

νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι

α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιášθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτε (ἢ ἥμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Ἀγίου Νικολάου. ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνεδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς

χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἄγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. Ἦχος α΄.

Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ Βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύωνται, τότε ῥῦσαί με, ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου με στήναι, Κριτὰ δικαιοτάτε.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ο — — — — —
ταν ελ θης ο Θε ος ε πι γης με

τα δο ξης και τρε μου σι τα συμπαν τα

πο τα μος δε του πυ ρος προ του βη μα

τος ελ κη **Δ** και βι ι βλοι οι α νοιγωνται

και τα κρυ πτα δη μο σι ευ ων ται **π**

το τε ρυ σαι αι με εκ του πυ ρος του α σβε

στου **Δ** και α ξι ω σον εκ δε ξι ων σου

με στη ναι Κρι τα δι και ο ο τα α τε ε

π
ρ
ε ε

‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Ἄ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς·

υ να μιν Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να τος

ε λε η σον η η μας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς.

Δ υ να μις **Δ** Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ι ος

Α θα να τος **Β** ε λε η σον η μα

α ας **Δ**

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος **Δ**ι.

Η ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α α

α **Δ** α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Ηε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι α α α α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι

زَيْتُونَةٍ ۙ هَذِهِ ۙ زَيْتُونَةٌ كُنُوزٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۙ

عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ

عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ

عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ

عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ

عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ

عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ

عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ

عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ

عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ

عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ عَلَّمَ ۙ

Ἦχος ᾠή Γα.

Κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον Γ τους
ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε
βει ει ρει ει ει ει εις Γ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος γ'.

Μέγας ὁ Κύριος καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός.

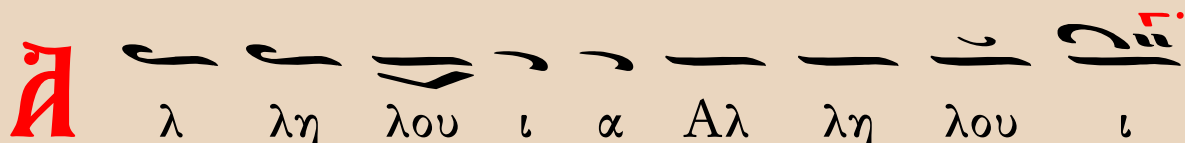
Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφός ἐπὶ τῇ σῆ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει

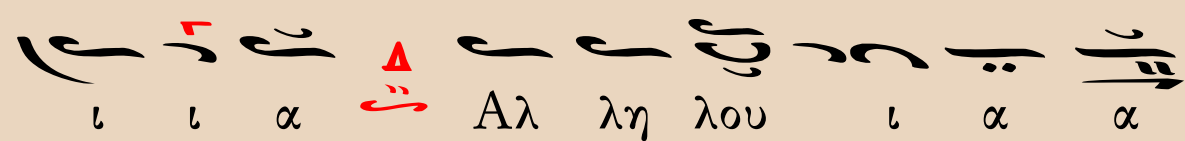
τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα,
 ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ
 ἀπόστολος; οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐχὶ Ἰησοῦν
 Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα; οὐ τὸν ἔργον μου
 ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος,
 ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμί· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς
 ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Ἔοχος ὁ β' Χορός:

Ἔοχος Δι.

 λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

 ι ι α Αλ λη λου ι α α

 α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορός τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ἔοχος ὁ α' Χορός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἔοχος Δι.

 ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

οι οι οι οι οι Δ ο ι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολ λα α α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ
α α

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Γα

Ο ι τα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α Χε

ε ε ε με ε ε ε ε ε π ε ε

ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

Χερου ου βι ι ρι ι ι ι ι μ δ μ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

στι ι κω ω ω ει κο νι ι ι ι

ι ι ι ρι ι ι ι ζο ο ο ο ο

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ μνον προ ο σα α

α α α α α δο ο ο προ σα α δο ο ον

τε ε ε υε ε ε ε ες πα α α

α α σα α α αν τη η η η ην

βι ι ι ω ω ω ω ω ω τι ι

ι βι ω τι ι κη η η η η η ην

α πο θω ω ω ω με ε α α πο θω

ω με ε ε θα α α με ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ρι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

με ε ρι μνα α α γα α α α αν

ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα α

σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε ε

βα σι λε ε α α α γα α α α α

των ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο

με ε νοι οι οι

αι αις Αγ γε λι ι καις α

ο ρα α τως δο ρυ φο ρου ου μενον τα

α α ξε ε σι ι ιν ρ Αλ λη λου

ι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α ρ

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

ρ Ο ι οι οι τα α α α α α

α α α α α α α Χε ρ ε ε ε

ε ε ε με ε ε ε ε ρου ου ου

ου Χε ρου βι ι ρι ι ι ι ι μ ρ μυ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ ρυ υ υ στι ι ι ι ι

ι ι μυ υ υ υ στι ι κω ω ω ως π ρ

ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι

ζο ο ει κο νι ζο ον τε ε ρε ε ε ε

ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι τη η η η η η η η η η

η η η η η η η ζω ο ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο

ποι οι ω ω ζω ω ω ω Τρι α α

α α α α α α α α α α

Τρι ι α α α α α α α α α α

Τρι ι ι α α α α α α δι ι ι

ι τον τρι ι ι σα α α α α

α α γι ο ον υ υ υ υ υ υ μνο ο

ον προ σα α α α α α α α α

α α α χα α α α α α α α α

α δο ο ο προ σα α α δον τε ε με ε

ε ε ες πα α α α α α α α α

α α σαν τη ην βι ι ω τι κη η η

η η η η η η ην α πο

θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε

ε ε θα α α α α α α α α α α

με ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι

η ι ι ι ι ι με ρι μνα α α α α α

ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ι ιν

Αλ λη λου ι α α α α α α α

α γ δ

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

Ὁ Διάκονος: Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου
καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον
ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ
νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ
Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν
Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

‘Ο β’ Χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

‘Ο Ἱερεύς· Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

‘Ο α’ Χορός· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

‘Ο Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

‘Ο β’ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

‘Ο α’ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

‘Ο β’ Χορός· Σὲ ὕμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ειιν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἔτερον Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠή Γα.

Ἄ ξι ι ο ον ε στι ι ι ι ν ω

ως α α λη η η θω ω ως μα

κα ρι ζει ει ν σε ε ε τη ην Θε

ε ο το ο ο ο κον την α α ει

ει μα κα α α ρι στον και πα να α μω

ω ω μη η η η το ο ον και μη τε ρα

α του Θε ε ου ου ου η η η η μω ων ^π_α

την τι ι μι ι ω τε ε ε ε ε

ρα αν τω ων Χε ε ρου ου βι ι ι ιμ

και αι αι εν δο ο ξο τε ε ε ε ραν ^κ_α

α συγ κρι ι ι τω σ τω ων Σε ε ε ρα

α α α α φι ιμ ^π_α την α α δι ι α

φθο ο ο ο ο ρω σ Θε ον Λο ο ο ο ο

ο ο γο ον τε ε ε κου ου ου οσαν ^κ_α

την ον τω σ θε ο ο το ο ο κο ον σε

με γα α λυ υ υ υ υ υ νο

ο ο ο ο ο με ε ε εν ^γ_α

υ υ υ υ Κυ υ υ ρι ο ο ο ο

ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω εκ των ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου εκ

τω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ρα α α α α α α α

εκτωνου ου ρα νω ω ζω ω ω ω ων Αλ

λη λουου ι α α α α α α α α

α α α α α α α

Ἔτερον, Δανιήλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι ραι νει ει ει ει ει ει ει

ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ ο το ο ο ο ον Κυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ υ χυ υ υ χυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ο ο

ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ ρι

ι ι ι τον Κυ ρι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω

و و و و و و و و و و و و

و و و و و و و و و و و و

و و و و و و و و و و و و

و و و و و و و و و و و و

و و و و و و و و و و و و

و و و و و و و و و و و و

و و و و و و و و و و و و

و و و و و و و و و و و و

و و و و و و و و و و و و

و و و و و و و و و و و و

و و و و و و و و و و و و

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ρα α α α

α α α α εκτων ⲟ ⲟ ρα νω ω ω ρω

ω ω ω ων ⲟ ρα α α υε ε ε υε ρα ρα

α α υε ε ε ε υε ρα α α υε

ρα α ρα α υε υε ρα α α υε ε ε ε

υε ρα α υε ρα α ρα α α υε ε

ε υε ε ρα υε υε ρα α ρα α υε ⲟ

Α α αλ λη λϝ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ι

ι ι ι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α

α ρρ

ον ε ε ε εκ τω ω ω ω ω

ω ων ου ρα α α α γα α α α α εκ

των ου ου ρα νω ζω ω ω ω ω ω ω

ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ζω ω ω ων ου

ου ου ρα α εκ των ου ρα α νω ζω

ω ω ων γα α α α α α α α α

α α α α α α α γα α α α

α α λλε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε π ε ε ε γα υε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε βου

ου ου ου ου ου ου ου ου ε ε ε

ε ε ε ε ε ε λε ε ε γε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

η η η η η η η η η η η η η η

λου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α λλη λου ου ι ι α α εα α α

α α α α α α α α α α εα

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α λλε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε ε ρα α α α α π ρ

α α α α α α υε ε υε ε ε ε ρ δ

ε πα α α α α α α α α α α α

α λι ι ρι ι ι ιν ρ ρ ρα α α α

α α α α α α α α α α α α

α ρ ρ ρα α α α ρα α α α λλη η

η η ρη η η η η η ρ δ η η

η η η η η η η λου ι ι ι ι ρι

ι ι ι ι α λλη λου ου ι ι α α ρα

α α α α α α α χα ρα α α

Γα α α α α α α α α α α

α α α α α α α αλ λε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ρα α α α α π α

α υε ρα α ρα α υε ε υε ε ε ε Γ δ

ε ε υε ε ε ε ρα α α α α α ρα

α α α α α α α χα Δ α α α

α α α α α α λλη η η η η η η δ

υε η η η η η η η η η η η

η η η η η η χη η η η ρη η

η η η η η η η η η η η η χη

η η η ρη η η η η η η η η η

η η η η η η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου α λη η η λου ου ι

ι ι ι ι α π α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α λη η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η χη η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η α α α λη η

χη η η η η η η λου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου α λλη λου ου ι

ι ι ι ι α α α α λλη λου ου ου

ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α λλη

λου ου ι ι α α ι α α α α α α

α α χα α α α α λλη λου ου

ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι ι α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

 Ε ι δο μεν το φως το α λη θι νον
 ε λα βο μεν Πνευμα ε που ρα α νι ον
 ευ ρο μεν πι στιν α λη θη α δι
 αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νου ου ου ου
 ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε
 ε εν

Ἄρχεται ὁ α' Χορός· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἦχος β' Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι
η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με
τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο
λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συ νην σου **β** Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α **Δ**

Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος **Δι.**

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον **Δ** α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος **β** (δίς).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον **β** **Ὁ β΄ Χορός:** α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

Δ
ος

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἑξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.